

Slovenska izdaja

Informacije in objave

Letnik 63

10. februarja 2020

Vsebina

IV Informacije

INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE UNIJE

Sodišče Evropske unije

2020/C 45/01	Zadnje objave Sodišča Evropske unije v Uradnem listu Evropske unije	1
2020/C 45/02	Odločba Sodišča Evropske unije z dne 26. novembra 2019 o dostopu javnosti do dokumentov, ki jih ima Sodišče Evropske unije pri opravljanju upravnih nalog	2

V Objave

SODNI POSTOPKI

Sodišče

2020/C 45/03	Zadeva C-211/17: Sklep Sodišča (prvi senat) z dne 24. oktobra 2019 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Curtea de Apel Bacău – Romunija) – SC Topaz Development SRL/Constantin Juncu, Raisa Juncu (Predhodno odločanje – Člen 99 Poslovnika Sodišča – Varstvo potrošnikov – Direktiva 93/13/EGS – Nepošteni pogoji v potrošniških pogodbah – Kupoprodajna predpogodba, ki jo je sestavil investitor in jo je overil notar – Člen 3(2) in člen 4(1) – Dokaz, da so bili pogoji predmet dogovarjanja – Domneva – Podpis pogodbe s strani potrošnika – Člen 3(3) – Priloga, točka 1, od (d) do (f) in (i) – Izrecni pogoj o razdrtju – Pogoj o pogodbeni kazni – Nepoštenost – Člena 6 in 7 – Možnost nacionalnega sodišča, da spremeni pogoj, ki je bil razglašen za nepošten)	8
--------------	---	---

2020/C 45/04	Združeni zadevi C-540/17 in C-541/17: Sklep Sodišča (deseti senat) z dne 13. novembra 2019 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Bundesverwaltungsgericht – Nemčija) – Bundesrepublik Deutschland/Adel Hamed (C-540/17), Amar Omar (C-541/17) (Predhodno odločanje – Člen 99 Poslovnika Sodišča – Področje svobode, varnosti in pravice – Skupni postopki za priznanje ali odvzem mednarodne zaščite – Direktiva 2013/32/EU – Člen 33(2)(a) – Zavrženje prošnje za azil kot nedopustne s strani organov države članice zaradi predhodnega priznanja statusa begunca v drugi državi članici – Člen 4 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah – Dejanska in izkazana nevarnost biti podvržen nečloveškemu ali ponižujočemu ravnanju – Življenjske razmere upravičencev do statusa begunca v tej drugi državi članici)	9
2020/C 45/05	Združeni zadevi C-439/18 in C-472/18: Sklep Sodišča (sedmi senat) z dne 15. oktobra 2019 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunal Superior de Justicia de Galicia – Španija) – OH (C-439/18), ER (C-472/18)/Agencia Estatal de la Administración Tributaria (Predhodno odločanje – Socialna politika – Direktiva 97/81/ES – Okvirni sporazum o delu s krajšim delovnim časom – Določba 4 – Delavci in delavke – Načeli enakih možnosti ter enakega obravnavanja moških in žensk pri zaposlovanju in poklicnem delu – Direktiva 2006/54/ES – Člen 14(1) – Delavec s krajšim delovnim časom s pogodbo o vertikalnem (občasnem) delu – Priznanje delovne dobe – Način izračuna triletnih dodatkov za delovno dobo – Izključitev obdobja nedela)	10
2020/C 45/06	Zadeva C-552/18: Sklep Sodišča (deveti senat) z dne 20. novembra 2019 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Consiglio di Stato – Italija) – Indaco Service Soc. coop. sociale v svojem imenu in kot pooblaščenka Coop. sociale il Melograno/Ufficio Territoriale del Governo Taranto (Predhodno odločanje – Člen 99 Poslovnika Sodišča – Javno naročanje – Direktiva 2014/24/EU – Člen 57(4)(c) in (g) – Dodeljevanje javnih naročil za storitve – Neobvezni razlogi za izključitev – Hujša kršitev poklicnih pravil – Izpodbijanje integritete gospodarskega subjekta – Predhodna pogodba – Izvedba – Kršitve – Odpoved – Pravno sredstvo – Presoja kršitve pogodbe s strani javnega naročnika – Prekluzija do konca sodnega postopka)	10
2020/C 45/07	Zadeva C-756/18: Sklep Sodišča (osmi senat) z dne 24. oktobra 2019 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunal d'instance d'Aulnay-Sous-Bois – Francija) – LC, MD/easyjet Airline Co. Ltd (Predhodno odločanje – Poslovniki Sodišča – Člen 99 – Zračni prevoz – Uredba (ES) št. 261/2004 – Velika zamuda leta – Pravica potnikov do odškodnine – Dokaz navzočnosti potnika pri prijavi – Rezervacija, ki jo je potrdil letalski prevoznik)	11
2020/C 45/08	Zadeva C-292/19: Sklep Sodišča (šesti senat) z dne 24. oktobra 2019 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Madžarska) – PORR Építési Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága (Predhodno odločanje – Člen 99 Poslovnika Sodišča – Skupni sistem davka na dodano vrednost (DDV) – Davčna osnova – Zmanjšanje – Direktiva 2006/112/ES – Člen 90 – Načelo davčne nevtralnosti – Terjatev, ki je po stečajnem postopku postala neizterljiva)	12
2020/C 45/09	Zadeva C-486/19: Sklep Sodišča (deseti senat) z dne 19. novembra 2019 – (predlog za sprejetje predhodne odločbe Korkein oikeus – Finska) – kazenski postopek zoper A, B (Predhodno odločanje – Člen 99 Poslovnika Sodišča – Državne pomoči – Davek na slaščice, sladoled in osvežilne pijače – Oprostitev enakovrstnih izdelkov, ki bi lahko pomenila državno pomoč v smislu člena 107(1) PDEU – Pristojnost naložitve kazenske sankcije v primeru neizpolnitve obveznosti v zvezi s tem davkom)	13
2020/C 45/10	Zadeva C-713/19 P: Pritožba, ki jo je Ramón Guiral Broto vložil 24. septembra 2019 zoper sodbo Splošnega sodišča (četrti senat) z dne 12. julija 2019 v zadevi T-772/17, Café del Mar in drugi/EUIPO - Guiral Broto (Café del Mar)	13
2020/C 45/11	Zadeva C-714/19 P: Pritožba, ki jo je Ramón Guiral Broto vložil 24. septembra 2019 zoper sodbo Splošnega sodišča (četrti senat) z dne 12. julija 2019 v zadevi T-773/17, Café del Mar in drugi/EUIPO - Guiral Broto (Café del Mar)	14

2020/C 45/12	Zadeva C-715/19 P: Pritožba, ki jo je Ramón Guiral Broto vložil 24. septembra 2019 zoper sodbo Splošnega sodišča (četrti senat) z dne 12. julija 2019 v zadevi T-774/17, Café del Mar in drugi/EUIPO - Guiral Broto (Café del Mar).....	14
2020/C 45/13	Zadeva C-759/19: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Landgericht Gera (Nemčija) 16. oktobra 2019 – PG/Volkswagen AG.....	15
2020/C 45/14	Zadeva C-786/19: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Finanzgericht Köln (Nemčija) 23. oktobra 2019 – The North of England P & I Association Ltd., hkrati kot pravna naslednica družbe Marine Shipping Mutual Insurance Company/Bundeszentralamt für Steuern.....	16
2020/C 45/15	Zadeva C-793/19: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesverwaltungsgericht (Nemčija) 29. oktobra 2019 – Zvezna republika Nemčija/SpaceNet AG.....	16
2020/C 45/16	Zadeva C-794/19: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesverwaltungsgericht (Nemčija) 29. oktobra 2019 – Zvezna republika Nemčija/Telekom Deutschland GmbH.....	18
2020/C 45/17	Zadeva C-802/19: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesfinanzhof (Nemčija) 31. oktobra 2019 – Firma Z/Finanzamt Y.....	20
2020/C 45/18	Zadeva C-804/19: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Landesgericht Salzburg (Avstrija) 31. oktobra 2019 – BU/Markt24 GmbH.....	21
2020/C 45/19	Zadeva C-808/19: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Landgericht Gera (Nemčija) 4. novembra 2019 – DS/Volkswagen AG.....	22
2020/C 45/20	Zadeva C-809/19: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Landgericht Gera (Nemčija) 4. novembra 2019 – ER/Volkswagen AG.....	23
2020/C 45/21	Zadeva C-816/19: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Amtsgericht Hamburg (Nemčija) 5. novembra 2019 – QF/Germanwings GmbH.....	24
2020/C 45/22	Zadeva C-827/19: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Audiencia Provincial de Pontevedra (Španija) 13. novembra 2019 – A.T.A. in drugi/Ryanair D.A.C.	25
2020/C 45/23	Zadeva C-841/19: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Juzgado de lo Social no41 de Madrid (Španija) 20. novembra 2019 – JL/Fondo de Garantía Salarial (Fogasa).....	25
2020/C 45/24	Zadeva C-842/19: Tožba, vložena 19. novembra 2019 – Evropska komisija/Kraljevina Belgija.....	26
2020/C 45/25	Zadeva C-872/19 P: Pritožba, ki jo je Bolivarska republika Venezuela vložila 28. novembra 2019 zoper sodbo Splošnega sodišča (četrti razširjeni senat) z dne 20. septembra 2019 v zadevi T-65/18, Venezuela/Svet.....	27
2020/C 45/26	Zadeva C-874/19 P: Pritožba, ki jo je Aeris Invest Sàrl vložila 28. novembra 2019 zoper sklep Splošnega sodišča (osmi senat) z dne 10. oktobra 2019 v zadevi T-599/18, Aeris Invest/EOR.....	28

2020/C 45/27	Zadeva C-883/19 P: Pritožba, ki so jo HSBC Holdings plc, HSBC Bank plc, HSBC France vložile 3. decembra 2019 zoper sodbo Splošnega sodišča (drugi razširjeni senat) z dne 24. septembra 2019 v zadevi T-105/17, HSBC Holdings plc in drugi/Komisija	29
2020/C 45/28	Zadeva C-885/19 P: Pritožba, ki jo je Fiat Chrysler Finance Europe vložila 4. decembra 2019 zoper sodbo Splošnega sodišča (sedmi razširjeni senat) z dne 24. septembra 2019 v združenih zadevah T-755/15 in T-759/15, Luxembourg in Fiat Chrysler Finance Europe/Komisija	30
2020/C 45/29	Zadeva C-888/19 P: Pritožba, ki jo je GMB Glasmanufaktur Brandenburg GmbH vložila 4. decembra 2019 zoper sodbo Splošnega sodišča (peti senat) z dne 24. septembra 2019 v zadevi T-586/14 RENV, Xinyi PV Products (Anhui) Holdings/Komisija	31
2020/C 45/30	Zadeva C-891/19 P: Pritožba, ki jo je Evropska komisija vložila 4. decembra 2019 zoper sodbo Splošnega sodišča (sedmi senat) z dne 24. septembra 2019 v zadevi T-500/17, Hubei Xinyegang Special Tube/Komisija	32
2020/C 45/31	Zadeva C-897/19: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Vrhovni sud (Hrvaška) 5. decembra 2019 – Ruska Federacija	33
2020/C 45/32	Zadeva C-735/18: Sklep predsednika Sodišča z dne 21. oktobra 2019 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Justice de paix du troisième canton de Charleroi – Belgija) – IZ/Ryanair DAC	34
2020/C 45/33	Zadeva C-281/19: Sklep predsednika Sodišča z dne 18. novembra 2019 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunal administratif de Paris – XS/Recteur de l'académie de Paris	34
2020/C 45/34	Zadeva C-395/19: Sklep predsednika Sodišča z dne 26. novembra 2019 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunal d'instance de Nice – Francija) – VT, WU/easyJet Airline Co. Ltd	34
Splošno sodišče		
2020/C 45/35	Zadeva T-749/19: Tožba, vložena 1. novembra 2019 – John Wood Group in drugi/Komisija	35
2020/C 45/36	Zadeva T-762/19: Tožba, vložena 8. novembra 2019 – Rio Tinto European Holdings in drugi/Komisija	36
2020/C 45/37	Zadeva T-763/19: Tožba, vložena 8. novembra 2019 – Ultra Electronics Holdings in drugi/Komisija	38
2020/C 45/38	Zadeva T-764/19: Tožba, vložena 8. novembra 2019 – Keller Holdings/Komisija	40
2020/C 45/39	Zadeva T-765/19: Tožba, vložena 8. novembra 2019 – Genus Investments/Komisija	41
2020/C 45/40	Zadeva T-766/19: Tožba, vložena 8. novembra 2019 – Just Eat Holding/Komisija	43
2020/C 45/41	Zadeva T-767/19: Tožba, vložena 8. novembra 2019 – Markit Group/Komisija	45
2020/C 45/42	Zadeva T-768/19: Tožba, vložena 8. novembra 2019 – Elementis/Komisija	46
2020/C 45/43	Zadeva T-769/19: Tožba, vložena 8. novembra 2019 – Informa in drugi/Komisija	48

2020/C 45/44	Zadeva T-770/19: Tožba, vložena 8. novembra 2019 – Merlin UK Finco 1 in drugi/Komisija	50
2020/C 45/45	Zadeva T-771/19: Tožba, vložena 11. novembra 2019 – Experian Finance 2012/Komisija	51
2020/C 45/46	Zadeva T-772/19: Tožba, vložena 11. novembra 2019 – William Grant & Sons in William Grant & Sons Investments/Komisija	53
2020/C 45/47	Zadeva T-773/19: Tožba, vložena 11. novembra 2019 – BAE Systems/Komisija	54
2020/C 45/48	Zadeva T-774/19: Tožba, vložena 12. novembra 2019 – FA Sub 3/Komisija.	55
2020/C 45/49	Zadeva T-775/19: Tožba, vložena 12. novembra 2019 – Sheldon in Kingfisher International/Komisija	57
2020/C 45/50	Zadeva T-776/19: Tožba, vložena 12. novembra 2019 – JIB Overseas/Komisija	59
2020/C 45/51	Zadeva T-778/19: Tožba, vložena 12. novembra 2019 – RDI Reit/Komisija	60
2020/C 45/52	Zadeva T-779/19: Tožba, vložena 12. novembra 2019 – Ashtead Financing/Komisija.....	62
2020/C 45/53	Zadeva T-780/19: Tožba, vložena 12. novembra 2019 – Smith & Nephew USD in Smith & Nephew USD One/Komisija	64
2020/C 45/54	Zadeva T-781/19: Tožba, vložena 12. novembra 2019 – Rigid Plastic Containers Finance in RPC Pisces Holdings/Komisija.....	65
2020/C 45/55	Zadeva T-782/19: Tožba, vložena 8. novembra 2019 – St Schrader Holding Company UK/Komisija.....	67
2020/C 45/56	Zadeva T-783/19: Tožba, vložena 12. novembra 2019 – Royal Mail Investments/Komisija	69
2020/C 45/57	Zadeva T-784/19: Tožba, vložena 12. novembra 2019 – William Hill in William Hill Organization/Komisija.	70
2020/C 45/58	Zadeva T-785/19: Tožba, vložena 13. novembra 2019 – Anglo American International/Komisija	72
2020/C 45/59	Zadeva T-786/19: Tožba, vložena 13. novembra 2019 – Simfer Jersey/Komisija	73
2020/C 45/60	Zadeva T-787/19: Tožba, vložena 13. novembra 2019 – The Sage Group in drugi/Komisija	75
2020/C 45/61	Zadeva T-789/19: Tožba, vložena 14. novembra 2019 – Moerenhout in drugi/Komisija	76
2020/C 45/62	Zadeva T-798/19: Tožba, vložena 18. novembra 2019 – Bennahmias/Parlament	77
2020/C 45/63	Zadeva T-799/19: Tožba, vložena 18. novembra 2019 – Bennahmias/Parlament	78

2020/C 45/64	Zadeva T-800/19: Tožba, vložena 20. novembra 2019 – Austria Tabak/EUIPO – Mignot & De Block (AIR)	79
2020/C 45/65	Zadeva T-802/19: Tožba, vložena 19. novembra 2019 – Kisscolor Living/EUIPO – Teoxane (KISS COLOR)	79
2020/C 45/66	Zadeva T-803/19: Tožba, vložena 19. novembra 2019 – etc-gaming in Casino-Equipment/Komisija	80
2020/C 45/67	Zadeva T-810/19: Tožba, vložena 25. novembra 2019 – Victoria's Secret Stores Brand Management/EUIPO – Yiwu Dearbody Cosmetics (BODYSECRETS)	81
2020/C 45/68	Zadeva T-820/19: Tožba, vložena 3. decembra 2019 – Totalizator Sportowy/EUIPO – Lottoland Holdings (LOTTOLAND)	82
2020/C 45/69	Zadeva T-825/19: Tožba, vložena 4. decembra 2019 – Tazzetti/Komisija	83
2020/C 45/70	Zadeva T-826/19: Tožba, vložena 4. decembra 2019 – Tazzetti/Komisija	85
2020/C 45/71	Zadeva T-833/19: Tožba, vložena 6. decembra 2019 – Grammer/EUIPO (Upodobitev geometrijske figure)	85
2020/C 45/72	Zadeva T-834/19: Tožba, vložena 5. decembra 2019 – e*Message Wireless Information Services/EUIPO – Apple (e*message)	86
2020/C 45/73	Zadeva T-836/19: Tožba, vložena 10. decembra 2019 – Première Vision/EUIPO – Vente-Privée.com (PV)	87
2020/C 45/74	Zadeva T-838/19: Tožba, vložena 10. decembra 2019 – Koopman International/EUIPO – Tinnus Enterprises in Mystic Products Import & Export (oprema za distribucijo tekočin)	88
2020/C 45/75	Zadeva T-839/19: Tožba, vložena 10. decembra 2019 – Koopman International/EUIPO – Tinnus Enterprises in Mystic Products Import & Export (oprema za distribucijo tekočin)	89
2020/C 45/76	Zadeva T-840/19: Tožba, vložena 10. decembra 2019 – Koopman International/EUIPO – Tinnus Enterprises in Mystic Products Import & Export (oprema za distribucijo tekočin)	90
2020/C 45/77	Zadeva T-841/19: Tožba, vložena 10. decembra 2019 – Koopman International/EUIPO – Tinnus Enterprises in Mystic Products Import & Export (oprema za distribucijo tekočin)	91
2020/C 45/78	Zadeva T-842/19: Tožba, vložena 10. decembra 2019 – Koopman International/EUIPO – Tinnus Enterprises in Mystic Products (oprema za distribucijo tekočin)	92
2020/C 45/79	Zadeva T-843/19: Tožba, vložena 12. decembra 2019 – Correia/EESO	93
2020/C 45/80	Zadeva T-844/19: Tožba, vložena 12. decembra 2019 – Apologistics/EUIPO – Peikert (discount-apotheke.de)	94

2020/C 45/81	Zadeva T-847/19: Tožba, vložena 13. decembra 2019 – X-cen-tek/EUIPO – Altenloh, Brinck & Co. (PAX)	95
2020/C 45/82	Zadeva T-858/19: Tožba, vložena 18. decembra 2019 – easyCosmetic Swiss/EUIPO – U.W.I. Unternehmensberatungs- und Wirtschaftsinformations (easycosmetic)	96

IV

(Informacije)

INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE UNIJE

SODIŠČE EVROPSKE UNIJE

Zadnje objave Sodišča Evropske unije v Uradnem listu Evropske unije

(2020/C 45/01)

Zadnja objava

UL C 36, 3.2.2020

Prejšnje objave

UL C 27, 27.1.2020

UL C 19, 20.1.2020

UL C 10, 13.1.2020

UL C 432, 23.12.2019

UL C 423, 16.12.2019

UL C 413, 9.12.2019

Ta besedila so na voljo na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

ODLOČBA SODIŠČA EVROPSKE UNIJE**z dne 26. novembra 2019****o dostopu javnosti do dokumentov, ki jih ima Sodišče Evropske unije pri opravljanju upravnih nalog**

(2020/C 45/02)

SODIŠČE EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju člena 15(3) Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju mnenja upravnega odbora z dne 11. novembra 2019,

ker je treba sprejeti pravila o dostopu javnosti do dokumentov, ki jih ima Sodišče Evropske unije pri opravljanju upravnih nalog,

ker je treba po upravni reorganizaciji spremeniti določbe o osebi, pooblaščenici za odločitev o odgovoru na začetno prošnjo za dostop do dokumenta, iz Odločbe Sodišča Evropske unije z dne 11. oktobra 2016 o dostopu javnosti do dokumentov, ki jih ima Sodišče Evropske unije pri opravljanju upravnih nalog ⁽¹⁾,

SPREJELO TO ODLOČBO:

*Člen 1***Področje uporabe**

1. Ta odločba se uporablja za vse dokumente, ki jih ima Sodišče Evropske unije pri opravljanju upravnih nalog, to je za dokumente, ki jih je Sodišče Evropske unije pripravilo ali prejelo in jih ima v posesti.
2. Ta odločba ne posega v pravico javnosti do dostopa do dokumentov Sodišča Evropske unije, ki morebiti izhajajo iz instrumentov mednarodnega prava ali aktov, s katerimi se ti instrumenti izvajajo.

*Člen 2***Upravičenci do dostopa**

1. Vsi državljani Evropske unije in vse fizične ali pravne osebe s prebivališčem ali statutarnim sedežem v eni od držav članic imajo pod pogoji, določenimi s to odločbo, pravico do dostopa do dokumentov Sodišča Evropske unije iz člena 1(1).
2. Sodišče Evropske unije lahko pod enakimi pogoji dostop do teh dokumentov odobri vsem fizičnim ali pravnim osebam, ki nimajo prebivališča ali statutarne sedeža v eni od držav članic.

⁽¹⁾ UL C 445, 30.11.2016, str. 3.

Člen 3

Izjeme

1. Sodišče Evropske unije zavrne dostop do dokumenta, kadar bi njegovo razkritje oslabilo varstvo:
 - (a) javnega interesa glede:
 - javne varnosti,
 - obrambnih in vojaških zadev,
 - mednarodnih odnosov,
 - finančne, denarne ali gospodarske politike Unije ali države članice;
 - (b) zasebnosti in integritete posameznika, zlasti v skladu z zakonodajo Unije s področja varstva osebnih podatkov.
2. Sodišče Evropske unije zavrne dostop do dokumenta, kadar bi njegovo razkritje oslabilo varstvo:
 - poslovnih interesov določene fizične in pravne osebe, vključno z intelektualno lastnino,
 - sodnih postopkov in pravnih nasvetov,
 - namena inšpekcij, preiskav in revizij.
3. Dostop do dokumenta, ki ga je Sodišče Evropske unije pripravilo za notranjo rabo ali prejelo in ki se nanaša na vprašanje, o katerem še ni odločilo, se zavrne, kadar bi njegovo razkritje resno škodovalo postopku odločanja Sodišča Evropske unije.

Dostop do dokumenta, ki vsebuje mnenja za notranjo rabo pri razpravah in predhodnih posvetovanjih na Sodišču Evropske unije ali drugod, če je to na njih sodelovalo, se zavrne tudi po sprejetju odločitve, kadar bi razkritje dokumenta resno škodovalo postopku odločanja Sodišča Evropske unije.
4. Izjemi iz odstavkov 2 in 3 se ne uporabljata, če prevlada javni interes za razkritje zadevnega dokumenta.
5. Če velja katera od izjem iz odstavkov 1, 2 in 3 le za dele zaprosenega dokumenta, se drugi deli dokumenta razkrijejo.
6. Izjeme iz odstavkov 1, 2 in 3 veljajo le za obdobje, v katerem je varstvo utemeljeno z vsebino dokumenta. Izjeme lahko veljajo največ 30 let. Pri dokumentih, za katere veljajo izjeme glede zasebnosti ali poslovnih interesov, lahko te, če je treba, veljajo tudi po tem obdobju.
7. Ta člen ne posega v določbe člena 9.

Člen 4**Predložitev začetne prošnje**

1. Prošnja za dostop do dokumenta Sodišča Evropske unije mora biti sestavljena v enem od uradnih jezikov Unije na obrazcu, ki je na voljo na spletnem mestu Sodišča Evropske unije. Po možnosti mora biti poslana po elektronski poti v skladu z navodili z zgoraj navedenega spletnega mesta, izjemoma pa po pošti ali telefaksu.
2. Prošnja mora biti oblikovana dovolj natančno in mora vsebovati zlasti podatke, ki omogočajo ugotovitev zaprosenega dokumenta ali zaprosenih dokumentov, ter ime in naslov prosilca.
3. Če prošnja ni dovolj natančna, Sodišče Evropske unije prosilca pozove, naj prošnjo razjasni, in mu pri tem pomaga.
4. Če se prošnja nanaša na zelo dolg dokument ali na veliko dokumentov, se lahko Sodišče Evropske unije s prosilcem neuradno posvetuje o primerni rešitvi.
5. Prosilec ni dolžan obrazložiti prošnje.

Člen 5**Obravnavanje začetne prošnje**

1. Prosilcu se takoj po vpisu obrazca s prošnjo v register pisno (po elektronski pošti, pošti ali telefaksu) pošlje potrdilo o prejemu.
2. Sodišče Evropske unije najpozneje v enem mesecu od tega vpisa v register odobri dostop do zaprosenega dokumenta, tako da ga posreduje prosilcu.
3. Če Sodišče Evropske unije ne more zagotoviti dostopa do zaprosenega dokumenta, prosilca v roku iz odstavka 2 pisno seznani z razlogi za popolno ali delno zavrnitev in z njegovo pravico do vložitve potrdilne prošnje v enem mesecu od prejema odgovora.
4. V izjemnih primerih, kadar se prošnja na primer nanaša na zelo dolg dokument ali na veliko dokumentov, se lahko rok iz odstavka 2 podaljša za en mesec, če je prosilec o tem prej obveščen in so mu navedeni podrobni razlogi za to.
5. V primeru iz člena 4(3) začne rok za odgovor teči, šele ko Sodišče Evropske unije od prosilca dobi dodatne informacije, s katerimi je prošnja natančneje pojasnjena.
6. Pri računanju rokov se po analogiji uporablja Uredba (EGS, Euratom) št. 1182/71 Sveta z dne 3. junija 1971 o določitvi pravil glede rokov, datumov in iztekov rokov ⁽²⁾.

⁽²⁾ UL L 124, 8.6.1971, str. 1 (posebna izdaja v slovenščini, poglavje 1, zvezek 1, str. 51).

Člen 6

Predložitev potrdilne prošnje

1. Prosilec lahko ob popolni ali delni zavrnitvi začetne prošnje vloži potrdilno prošnjo.
2. Če Sodišče Evropske unije na začetno prošnjo ne odgovori v predpisanem roku, ima prosilec pravico do vložitve potrdilne prošnje.
3. Potrdilno prošnjo je treba nasloviti na Sodišče Evropske unije v enem mesecu od prejema popolne ali delne zavrnitve dostopa do zaprosenega dokumenta, če pa prosilec v tem roku ne prejme nobenega odgovora na začetno prošnjo, od izteka roka za odgovor.
4. Potrdilna prošnja mora biti oblikovana v skladu s formalnimi zahtevami iz člena 4.

Člen 7

Obravnavanje potrdilne prošnje

1. Potrdilna prošnja se obravnava, tako kot določa člen 5, razen seznanitve s pravico do vložitve potrdilne prošnje.
2. Če Sodišče Evropske unije potrdilno prošnjo v celoti ali delno zavrne, prosilca seznani s postopkoma, ki sta mu na voljo za izpodbijanje te zavrnitve, namreč sodni postopek ali pritožba evropskemu varuhu človekovih pravic, pod pogoji, določenimi v členih 263 oziroma 228 Pogodbe o delovanju Evropske unije.
3. Če Sodišče Evropske unije na potrdilno prošnjo ne odgovori v predpisanem roku, se šteje, da je odgovor zavrnjen, in prosilec ima pravico, da sproži postopka iz odstavka 2.

Člen 8

Pooblašcene osebe

1. Oseba, pooblaščenca za odločitev o odgovoru na začetno prošnjo za dostop do dokumenta, je direktor knjižnice.
2. Kadar ima zaproseni dokument sodno tajništvo Sodišča ali sodno tajništvo Splošnega sodišča, je pooblaščenca oseba namestnik sodnega tajnika Sodišča oziroma namestnik sodnega tajnika Splošnega sodišča.

Namestnika sodnih tajnikov Sodišča in Splošnega sodišča lahko pooblastila pooblašcene osebe za začetno prošnjo preneseta na administratorja v svojem sodnem tajništvu.

3. Oseba, pooblaščenca za odločitev o odgovoru na potrdilno prošnjo, je sodni tajnik Sodišča, če pa se potrdilna prošnja nanaša na dokument, ki ga ima sodno tajništvo Splošnega sodišča, pa sodni tajnik Splošnega sodišča.
4. Če se država članica, ki je prejela prošnjo za dostop do dokumenta, ki ga sicer ima, vendar ga je pripravilo Sodišče Evropske unije v okviru opravljanja upravnih nalog, zaradi posvetovanja obrne na Sodišče Evropske unije, na to prošnjo za posvetovanje odgovori oseba, ki bi bila na podlagi odstavka 3 pooblaščenca za odgovor na potrdilno prošnjo za dostop, ki bi se nanašala na isti dokument in bi bila predložena neposredno Sodišču Evropske unije.
5. Z odstopanjem od odstavka 1 lahko sodni tajnik Sodišča določi drugo osebo, pooblaščenca za odločitev o odgovoru na začetno prošnjo za dostop do dokumenta.

Člen 9

Dokumenti tretjih oseb

1. Sodišče Evropske unije odobri dostop do dokumenta tretje osebe, ki ga ima v posesti, šele po tem, ko pridobi soglasje zadevne tretje osebe.
2. V tem členu „tretja oseba“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo ali subjekt zunaj Sodišča Evropske unije, vključno z državami članicami, drugimi institucijami, organi, uradi in agencijami Evropske unije ter tretjimi državami.
3. Če Sodišče Evropske unije prejme prošnjo za dostop do dokumenta tretje osebe, se pooblaščen oseb posvetuje z zadevno tretjo osebo, zato da presodi, ali ta nasprotuje razkritju tega dokumenta, razen če po uradni dolžnosti odloči, da bo razkritje zavrnila na podlagi ene od izjem iz člena 3.

Člen 10

Način dostopa

1. Dokumenti se posredujejo v obstoječi različici in obliki. Sodišče Evropske unije na podlagi te odločbe na prošnjo prosilca ni dolžno izdelati novega dokumenta ali zbirati informacij.

Posredovani prepis je lahko v papirni ali elektronski obliki. V zvezi s tem se v celoti upoštevajo želje prosilca.

Pri zelo obsežnih dokumentih ali dokumentih, s katerimi je težko ravnati, je lahko prosilec pozvan, naj jih pregleda na kraju samem.

2. Če je Sodišče Evropske unije ali druga institucija dokument že razkrila in je zlahka dostopen, lahko Sodišče Evropske unije prosilca zgolj obvesti, kako pride do njega.

Člen 11

Stroški dostopa

1. Za izdelavo in pošiljanje prepisov zaprosenih dokumentov se lahko od prosilca zahteva plačilo takse.
2. Pregledovanje na kraju samem in prepisi z manj kot 20 stranmi formata A4 so praviloma brezplačni.
3. Taksa za izdelavo in pošiljanje prepisov se izračuna na podlagi tarife, določene z odločbo sodnega tajnika Sodišča. Taksa ne sme presegati dejansko nastalih stroškov.
4. Za objavljene dokumente še naprej velja njihov cenovni sistem.

Člen 12

Reproduciranje dokumentov

1. Ta odločba ne posega v veljavne predpise s področja avtorskega prava, ki lahko omejujejo pravico tretje osebe do reproduciranja ali uporabe razkritih dokumentov.
2. Avtorskopravno zaščitene dokumentov, ki jih ima v posesti Sodišče Evropske unije in se razkrijejo na podlagi te odločbe, ni mogoče reproducirati ali uporabiti v komercialne namene brez predhodnega pisnega dovoljenja Sodišča Evropske unije.

*Člen 13***Izvedbeni ukrepi**

Sodni tajnik Sodišča sprejme ukrepe, potrebne za izvajanje te odločbe. Ti ukrepi se objavijo na spletnem mestu Sodišča Evropske unije.

*Člen 14***Začetek veljavnosti**

Ta odločba začne veljati dan po objavi v Uradnem listu Evropske unije.

Razveljavlja in nadomešča Odločbo Sodišča Evropske unije z dne 11. oktobra 2016 o dostopu javnosti do dokumentov, ki jih ima Sodišče Evropske unije pri opravljanju upravnih nalog.

V Luxembourg, 3. decembra 2019

Sodni tajnik

Alfredo CALOT ESCOBAR

Predsednik

Koen LENAERTS

V

(Objave)

SODNI POSTOPKI

SODIŠČE

Sklep Sodišča (prvi senat) z dne 24. oktobra 2019 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Curtea de Apel Bacău – Romunija) – SC Topaz Development SRL/Constantin Juncu, Raisa Juncu

(Zadeva C-211/17) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje – Člen 99 Poslovnika Sodišča – Varstvo potrošnikov – Direktiva 93/13/EGS – Nepošteni pogoji v potrošniških pogodbah – Kupoprodajna predpogodba, ki jo je sestavil investitor in jo je overil notar – Člen 3(2) in člen 4(1) – Dokaz, da so bili pogoji predmet dogovarjanja – Domneva – Podpis pogodbe s strani potrošnika – Člen 3(3) – Priloga, točka 1, od (d) do (f) in (i) – Izrecni pogoj o razdrtju – Pogoj o pogodbeni kazni – Nepoštenost – Člena 6 in 7 – Možnost nacionalnega sodišča, da spremeni pogoj, ki je bil razglašen za nepošten)

(2020/C 45/03)

Jezik postopka: romunščina

Predložitevno sodišče

Curtea de Apel Bacău

Stranke

Tožeča stranka: SC Topaz Development SRL

Toženi stranki: Constantin Juncu, Raisa Juncu

Izrek

1. Člen 3(2) in člen 4(1) Direktive Sveta 93/13/EGS z dne 5. aprila 1993 o nedovoljenih pogojih v potrošniških pogodbah je treba razlagati tako, da v okoliščinah, kakršne so te iz postopka v glavni stvari, zgolj podpis pogodbe, ki jo je potrošnik sklenil s prodajalcem ali ponudnikom in v kateri je določeno, da potrošnik s podpisom te pogodbe sprejema vse pogodbene pogoje, ki jih je vnaprej sestavil prodajalec ali ponudnik, ne ovrže domneve, da ti pogoji niso bili predmet posamičnih dogovorov.
2. Člen 3(3) Direktive 93/13 v povezavi s prilogo k tej direktivi je treba razlagati tako, da izrecni pogoj o razdrtju in pogoj o pogodbeni kazni, na kakršna se nanaša zadeva iz postopka v glavni stvari, ki sta vsebovana v pogodbi med potrošnikom in prodajalcem ali ponudnikom ter sta bila določena izključno v korist zadnjenavedene osebe, ki ju je ta tudi pripravila vnaprej, lahko pomenita nepoštena pogoja iz točke 1, od (d) do (f), te priloge, kar pa mora preveriti nacionalno sodišče.

3. Člen 6 Direktive 93/13 je treba razlagati tako, da če sta izrecni pogoj o razdrtju in pogoj o pogodbeni kazni iz prodajne predpogodbe, ki sta jo sklenila potrošnik in prodajalec ali ponudnik, razglašena za nepoštena, nacionalno sodišče ne sme popraviti ničnosti teh nepoštenih pogojev, tako da ju nadomesti z lastno odločitvijo, razen če ta pogodba z odstranitvijo teh pogojev ne more obstati in bi lahko za potrošnika v primeru, da bi bila navedena pogodba v celoti razveljavljena, nastale posebno škodljive posledice.

(¹) UL C 249, 31.7.2017.

Sklep Sodišča (deseti senat) z dne 13. novembra 2019 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Bundesverwaltungsgericht – Nemčija) – Bundesrepublik Deutschland/Adel Hamed (C-540/17), Amar Omar (C-541/17)

(Združeni zadevi C-540/17 in C-541/17) (¹)

(Predhodno odločanje – Člen 99 Poslovnika Sodišča – Področje svobode, varnosti in pravice – Skupni postopki za priznanje ali odvzem mednarodne zaščite – Direktiva 2013/32/EU – Člen 33(2)(a) – Zavrženje prošnje za azil kot nedopustne s strani organov države članice zaradi predhodnega priznanja statusa begunca v drugi državi članici – Člen 4 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah – Dejanska in izkazana nevarnost biti podvržen nečloveškemu ali ponižujočemu ravnanju – Življenjske razmere upravičencev do statusa begunca v tej drugi državi članici)

(2020/C 45/04)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Bundesverwaltungsgericht

Stranke

Tožeča stranka: Bundesrepublik Deutschland

Toženi stranki: Adel Hamed (C-540/17), Amar Omar (C-541/17)

Izrek

Člen 33(2)(a) Direktiva 2013/32/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o skupnih postopkih za priznanje ali odvzem mednarodne zaščite je treba razlagati tako, da nasprotuje temu, da država članica uporabi možnost iz te določbe, da prošnjo za priznanje mednarodne zaščite zavrže kot nedopustno, ker je druga država članica prosilcu že priznala status begunca, kadar bi predvidljive življenjske razmere osebe, ki ji je priznan ta status v tej drugi državi članici, slednjo izpostavile resni nevarnosti, da bi bila podvržena nečloveškemu ali poniževalnemu ravnanju v smislu člena 4 Listine o temeljnih pravicah Evropske unije.

(¹) UL C 402, 27.11.2017.

Sklep Sodišča (sedmi senat) z dne 15. oktobra 2019 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunal Superior de Justicia de Galicia – Španija) – OH (C-439/18), ER (C-472/18)/Agencia Estatal de la Administración Tributaria

(Združeni zadevi C-439/18 in C-472/18) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje – Socialna politika – Direktiva 97/81/ES – Okvirni sporazum o delu s krajšim delovnim časom – Določba 4 – Delavci in delavke – Načeli enakih možnosti ter enakega obravnavanja moških in žensk pri zaposlovanju in poklicnem delu – Direktiva 2006/54/ES – Člen 14(1) – Delavec s krajšim delovnim časom s pogodbo o vertikalnem (občasnem) delu – Priznanje delovne dobe – Način izračuna triletnih dodatkov za delovno dobo – Izključitev obdobja nedela)

(2020/C 45/05)

Jezik postopka: španščina

Predložitevno sodišče

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Stranke

Tožeči stranki: OH (C-439/18), ER (C-472/18)

Tožena stranka: Agencia Estatal de la Administración Tributaria (AEAT)

Izrek

Pravilo 4, točki 1 in 2, Okvirnega sporazuma o delu s krajšim delovnim časom, sklenjenega 6. junija 1997, iz priloge k Direktivi Sveta 97/81/ES z dne 15. decembra 1997 o okvirnem sporazumu o delu s krajšim delovnim časom, sklenjenim med UNICE, CEEP in ETUC, ter člen 14(1) Direktive 2006/54/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. julija 2006 o uresničevanju načela enakih možnosti ter enakega obravnavanja moških in žensk pri zaposlovanju in poklicnem delu je treba razlagati tako, da nasprotujeta nacionalni ureditvi in poslovni praksi, na kakršni se nanašata zadevi v glavni stvari, ker se v skladu z njima v zvezi z delavci s krajšim delovnim časom s pogodbo o vertikalnem (občasnem) delu za izračun delovne dobe, ki mora biti izpolnjena za pridobitev triletnega dodatka na delovno dobo, upoštevajo samo obdobja dejanskega dela, obdobja nedela pa so izključena, medtem ko se ta ureditev in ta praksa za delavce, zaposlene s polnim delovnim časom, ne uporabita.

⁽¹⁾ UL C 373, 15.10.2018.

Sklep Sodišča (deveti senat) z dne 20. novembra 2019 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Consiglio di Stato – Italija) – Indaco Service Soc. coop. sociale v svojem imenu in kot pooblaščenka Coop. sociale il Melograno/Ufficio Territoriale del Governo Taranto

(Zadeva C-552/18) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje – Člen 99 Poslovnika Sodišča – Javno naročanje – Direktiva 2014/24/EU – Člen 57(4)(c) in (g) – Dodeljevanje javnih naročil za storitve – Neobvezni razlogi za izključitev – Hujša kršitev poklicnih pravil – Izpodbijanje integritete gospodarskega subjekta – Predhodna pogodba – Izvedba – Kršitve – Odpoved – Pravno sredstvo – Presoja kršitve pogodbe s strani javnega naročnika – Prekluzija do konca sodnega postopka)

(2020/C 45/06)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitevno sodišče

Consiglio di Stato

Stranke

Tožeče stranke: Indaco Service Soc. coop. sociale, ki deluje v svojem imenu in kot pooblaščenka Coop. sociale il Melograno

Tožena stranka: Ufficio Territoriale del Governo Taranto

ob udeležbi: Cometa Società Cooperativa Sociale

Izrek

Člen 57(4)(c) in (g) Direktive 2014/24/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o javnem naročanju in razveljavitvi Direktive 2004/18/ES je treba razlagati tako, da nasprotuje nacionalni zakonodaji, na podlagi katere vložitev pravnega sredstva zoper odločitev o odpovedi pogodbe o izvedbi javnega naročila, ki jo naročnik sprejme zaradi hujše kršitve poklicnih pravil med izvajanjem te pogodbe, naročniku, ki začne nov postopek javnega naročila, onemogoča, da bi izključil gospodarski subjekt v fazi izbire ponudnikov na podlagi presoje zanesljivosti tega gospodarskega subjekta.

(¹) UL C 436, 3.12.2018.

Sklep Sodišča (osmi senat) z dne 24. oktobra 2019 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunal d'instance d'Aulnay-Sous-Bois – Francija) – LC, MD/easyJet Airline Co. Ltd

(Zadeva C-756/18) (¹)

(Predhodno odločanje – Poslovnik Sodišča – Člen 99 – Zračni prevoz – Uredba (ES) št. 261/2004 – Velika zamuda leta – Pravica potnikov do odškodnine – Dokaz navzočnosti potnika pri prijavi – Rezervacija, ki jo je potrdil letalski prevoznik)

(2020/C 45/07)

Jezik postopka: francoščina

Predložitveno sodišče

Tribunal d'instance d'Aulnay-Sous-Bois

Stranke

Tožeči stranki: LC, MD

Tožena stranka: easyJet Airline Co. Ltd

Izrek

Uredbo (ES) št. 261/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. februarja 2004 o določitvi skupnih pravil glede odškodnine in pomoči potnikom v primerih zavrnitve vkrcanja, odpovedi ali velike zamude letov ter o razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 295/91 in zlasti člen 3(2)(a) te uredbe je treba razlagati tako, da potnikom leta, ki ima ob prihodu tri- ali večurno zamudo, in imajo za ta let potrjeno rezervacijo, ni mogoče zavrniti odškodnine na podlagi te uredbe zgolj zato, ker ob vložitvi odškodninskega zahtevka niso dokazali svoje navzočnosti pri prijavi na navedeni let, med drugim z vstopnim kuponom, razen če se dokaže, da ti potniki niso potovali na zadevnem letu, ki je imel zamudo, kar pa mora preveriti predložitveno sodišče.

(¹) UL C 54, 11.2.2019.

Sklep Sodišča (šesti senat) z dne 24. oktobra 2019 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Madžarska) – PORR Építési Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Zadeva C-292/19) (¹)

(Predhodno odločanje – Člen 99 Poslovnika Sodišča – Skupni sistem davka na dodano vrednost (DDV) – Davčna osnova – Zmanjšanje – Direktiva 2006/112/ES – Člen 90 – Načelo davčne nevtralnosti – Terjatev, ki je po stečajnem postopku postala neizterljiva)

(2020/C 45/08)

Jezik postopka: madžarščina

Predložitveno sodišče

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Stranki

Tožeča stranka: PORR Építési Kft.

Tožena stranka: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Izrek

Člen 90 Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost je treba razlagati tako, da mora država članica dovoliti zmanjšanje davčne osnove za plačilo davka na dodano vrednost, če lahko davčni zavezanec dokaže, da je terjatev, ki jo ima do dolžnika, dokončno neizterljiva, kar mora preveriti predložitveno sodišče, ker pri tem položaju ne gre za primer neplačila, za katerega lahko velja odstopanje od obveznosti zmanjšanja davčne osnove za plačilo davka na dodano vrednost iz odstavka 2 tega člena.

(¹) UL C 220, 1.7.2019.

Sklep Sodišča (deseti senat) z dne 19. novembra 2019 – (predlog za sprejetje predhodne odločbe Korkein oikeus – Finska) – kazenski postopek zoper A, B

(Zadeva C-486/19) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje – Člen 99 Poslovnika Sodišča – Državne pomoči – Davek na slaščice, sladoled in osvežilne pijače – Oprostitev enakovrstnih izdelkov, ki bi lahko pomenila državno pomoč v smislu člena 107(1) PDEU – Pristojnost naložitve kazenske sankcije v primeru neizpolnitve obveznosti v zvezi s tem davkom)

(2020/C 45/09)

Jezik postopka: finsčina

Predložitevno sodišče

Korkein oikeus

Stranki v postopku v glavni stvari

A, B

Izrek

Pravo Unije je treba razlagati tako, da ne nasprotuje temu, da se fizični osebi, ki deluje v imenu družbe, ki je zavezanka za plačilo trošarine za nekatere proizvode, kakršen je davek iz postopka v glavni stvari, in ki ni izpolnila obveznosti v zvezi s tem davkom, naloži kazensko sankcijo na podlagi nacionalnega prava, ki se uporabi, kljub temu, da bi bilo oprostitev, do katere so bila upravičena druga podjetja glede podobnih proizvodov, šteti za državno pomoč v smislu člena 107(1) PDEU.

⁽¹⁾ UL C 295, 2.9.2019.

Pritožba, ki jo je Ramón Guiral Broto vložil 24. septembra 2019 zoper sodbo Splošnega sodišča (četrti senat) z dne 12. julija 2019 v zadevi T-772/17, Café del Mar in drugi/EUIPO - Guiral Broto (Café del Mar)

(Zadeva C-713/19 P)

(2020/C 45/10)

Jezik postopka: španščina

Stranke

Pritožnik: Ramón Guiral Broto (zastopnik: A. Sirimarco, abogado)

Druga stranka v postopku: Café del Mar, SC, José Les Viamonte, Carlos Andrea González in Urad Evropske unije za intelektualno lastnino

Sodišče (senat za dopustitev pritožb) je s sklepom z dne 12. decembra 2019 odločilo, da je pritožba nedopustna in Ramónu Guiralu Brotu naložilo plačilo lastnih stroškov.

Pritožba, ki jo je Ramón Guiral Broto vložil 24. septembra 2019 zoper sodbo Splošnega sodišča (četrti senat) z dne 12. julija 2019 v zadevi T-773/17, Café del Mar in drugi/EUIPO - Guiral Broto (Café del Mar)

(Zadeva C-714/19 P)

(2020/C 45/11)

Jezik postopka: španščina

Stranke

Pritožnik: Ramón Guiral Broto (zastopnik: A. Sirimarco, abogado)

Druga stranka v postopku: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO), Café del Mar, SC, José Les Viamonte y Carlos Andrea González

Sodišče (senat za dopustitev pritožb) je s sklepom z dne 12. decembra 2019 odločilo, da je pritožba nedopustna in Ramónu Guiralu Brotu naložilo plačilo lastnih stroškov.

Pritožba, ki jo je Ramón Guiral Broto vložil 24. septembra 2019 zoper sodbo Splošnega sodišča (četrti senat) z dne 12. julija 2019 v zadevi T-774/17, Café del Mar in drugi/EUIPO - Guiral Broto (Café del Mar)

(Zadeva C-715/19 P)

(2020/C 45/12)

Jezik postopka: španščina

Stranke

Pritožnik: Ramón Guiral Broto (zastopnik: A. Sirimarco, abogado)

Druga stranka v postopku: Café del Mar, S. C., José Les Viamonte, Carlos Andrea González in Urad Evropske unije za intelektualno lastnino

Sodišče (senat za dopustitev pritožb) je s sklepom z dne 12. decembra 2019 odločilo, da je pritožba nedopustna in Ramónu Guiralu Brotu naložilo plačilo lastnih stroškov.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Landgericht Gera (Nemčija) 16. oktobra 2019 – PG/Volkswagen AG**(Zadeva C-759/19)**

(2020/C 45/13)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Landgericht Gera

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: PG

Tožena stranka: Volkswagen AG

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 6(1) in člen 27(1) EG-FGV ⁽¹⁾ oziroma člen 18(1) in člen 26(1) Direktive 2007/46/ES ⁽²⁾ razlagati tako, da proizvajalec krši svojo obveznost izdaje veljavnega certifikata v skladu s členom 6(1) EG-FGV (oziroma svojo obveznost predložitve certifikata o skladnosti v skladu s členom 18(1) Direktive 2007/46/ES), če v vozilo vgradi prepovedano odklopno napravo v smislu člena 5(2) in člena 3, točka 10, Uredbe (ES) št. 715/2007 ⁽³⁾, in dajanje takega vozila na trg pomeni kršitev prepovedi dajanja vozila na trg brez veljavnega certifikata o skladnosti iz člena 27(1) EG-FGV (oziroma prepovedi prodaje brez veljavnega certifikata o skladnosti iz člena 26(1) Direktive 2007/46/ES)?

Če je odgovor pritrdilen:

- 1 a. Ali se s členoma 6 in 27 EG-FGV oziroma členom 18(1), členom 26(1) in členom 46 Direktive 2007/46/ES varstvo zagotavlja drugemu v smislu člena 823(2) BGB in ali se nanaša tudi ravno na njegovo svobodo razpolaganja in premoženje? Ali gre pri tem, da končni uporabnik pridobi vozilo, ki je bilo na trg dano brez veljavnega certifikata o skladnosti, za eno od nevarnosti, za odvrnitev katerih so bili sprejeti ti predpisi?
2. Ali se s členom 5(2) Uredbe (ES) št. 715/2007 varstvo zagotavlja tudi ravno končnemu uporabniku in ali se nanaša tudi na njegovo svobodo razpolaganja in premoženje? Ali gre pri tem, da končni uporabnik pridobi vozilo, v katerega je vgrajena prepovedana odklopna naprava, za eno od nevarnosti, za odvrnitev katerih je bil sprejet ta predpis?

⁽¹⁾ Uredba o ES-homologaciji vozil z dne 3. februarja 2011 (BGBl. I str. 126), ki je bila nazadnje spremenjena s členom 7 Uredbe z dne 23. marca 2017 (BGBl. I str. 522).

⁽²⁾ Direktiva 2007/46/ES Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 5. septembra 2007 o vzpostavitvi okvira za odobritev motornih in priklopnih vozil ter sistemov, sestavnih delov in samostojnih tehničnih enot, namenjenih za taka vozila (UL 2007, L 263, str. 1).

⁽³⁾ Uredba (ES) št. 715/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2007 o homologaciji motornih vozil glede na emisije iz lahkih potniških in gospodarskih vozil (Euro 5 in Euro 6) in o dostopu do informacij o popravilu in vzdrževanju vozil (UL 2007, L 171, str. 1).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Finanzgericht Köln (Nemčija) 23. oktobra 2019 – The North of England P & I Association Ltd., hkrati kot pravna naslednica družbe Marine Shipping Mutual Insurance Company/Bundeszentralamt für Steuern

(Zadeva C-786/19)

(2020/C 45/14)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Finanzgericht Köln

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: The North of England P & I Association Ltd., hkrati kot pravna naslednica družbe Marine Shipping Mutual Insurance Company

Tožena stranka: Bundeszentralamt für Steuern

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba člen 2(d), druga alinea, v povezavi s členom 25(1), prvi polstavek, Direktive 88/357/EGS ⁽¹⁾ oziroma členom 46(2) Direktive 92/49/EGS ⁽²⁾ glede presoje države članice, v kateri je nevarnost, razlagati tako, da je to v primeru zavarovanja nevarnosti v zvezi s plovbo morskega plovila država, na ozemlju katere je morsko plovilo zaradi dokazovanja lastništva vpisano v uradni register, ali država, pod zastavo katere pluje to morsko plovilo?

⁽¹⁾ Druga Direktiva Sveta z dne 22. junija 1988 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o neposrednem zavarovanju razen življenjskega zavarovanja, ki opredeljuje določbe za učinkovito uresničevanje svobode opravljanja storitev in o spremembah Direktive 73/239/EGS (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 6, zvezek 1, str. 198).

⁽²⁾ Direktiva Sveta 92/49/EGS z dne 18. junija 1992 o spremembah Direktiv 73/239/EGS in 88/357/EGS in o uskladitvi zakonov in drugih predpisov o neposrednem zavarovanju razen življenjskega zavarovanja (tretja direktiva o premoženjskem zavarovanju) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 6, zvezek 1, str. 346).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesverwaltungsgericht (Nemčija) 29. oktobra 2019 – Zvezna republika Nemčija/SpaceNet AG

(Zadeva C-793/19)

(2020/C 45/15)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Bundesverwaltungsgericht

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožena stranka in revidentka: Zvezna republika Nemčija

Tožeča stranka in nasprotna stranka v postopku z revizijo: SpaceNet AG

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba člen 15 Direktive 2002/58/ES ⁽¹⁾ glede na člene 7, 8 in 11 ter člen 52(1) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah na eni strani ter glede na člen 6 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah in glede na člen 4 Pogodbe o Evropski uniji ⁽²⁾ na drugi strani razlagati tako, da nasprotuje nacionalni ureditvi, ki ponudnike javno dostopnih elektronskih komunikacijskih storitev zavezuje, da hranijo podatke o prometu in lokaciji končnega uporabnika teh storitev, če

- se za to obveznost ne zahteva nobenega posebnega razloga v krajevnem, časovnem ali prostorskem smislu,
- obveznost hrambe pri opravljanju javno dostopne telefonske storitve – vključno s prenosom kratkih, večpredstavnostnih ali podobnih sporočil ter neodgovorjenimi ali neuspešnimi klici – vključuje
 - klicano telefonsko številko ali kakšno drugo identiteto kličočega priključka in priključka v zvezi ter pri preklapljanju ali podaji klicev vsak naslednji udeleženi priključek,
 - datum in čas od začetka do konca zveze oziroma – pri prenosu kratkega, večpredstavnostnega ali podobnega sporočila – čas pošiljanja in prejema sporočila z navedbo dejanskega časovnega pasu,
 - podatke o uporabljeni storitvi, če se lahko v okviru telefonske storitve uporabljajo različne storitve,
 - v primeru storitve mobilne telefonije pa še
 - mednarodno identiteto naročnika mobilne telefonije za kličoči priključek in priključek v zvezi,
 - mednarodno identiteto kličočega in klicanega telefonskega terminala,
 - datum in čas prve aktivacije storitve z navedbo dejanskega časovnega pasu, če se storitve plačujejo vnaprej,
 - identiteto celic, ki se uporabljajo pri začetku povezave s kličočim priključkom in priključkom v zvezi,
- v primeru internetne telefonije tudi naslove IP kličočega priključka in priključka v zvezi ter dodeljenega uporabniškega imena,
- obveznost hrambe pri opravljanju javno dostopne storitve dostopa do interneta vključuje naslednje podatke:
 - naslov IP, ki je dodeljen naročniku za uporabo interneta,
 - enolični identifikator priključka, prek katerega pride do uporabe interneta, ter dodeljeno uporabniško ime,
 - datum in čas od začetka do konca uporabe interneta pod dodeljenim naslovom IP in navedbo dejanskega časovnega pasu,
 - v primeru mobilne uporabe identiteto celice, ki se je uporabila pri začetku internetne povezave,

- naslednjih podatkov se ne sme hraniti:
 - vsebine komunikacije,
 - podatkov o prikazanih spletnih straneh,
 - podatkov o storitvah elektronske pošte,
 - podatkov, na katerih temeljijo povezave z ali od določenih priključkov oseb, organov in organizacij na socialnih ali cerkvenih področjih,
- hramba za podatke o lokaciji, torej identifikacija uporabljene celice, znaša štiri tedne, za ostale podatke pa deset tednov,
- je zagotovljeno učinkovito varstvo hranjenih podatkov pred tveganji zlorabe in pred vsakim neupravičenim dostopom, in
- hranjeni podatki se smejo uporabljati samo za pregon posebej hudih kaznivih dejanj in za boj proti konkretni nevarnosti za telo, življenje ali svobodo osebe ali za obstoj zvezne države ali zvezne dežele, razen naslova IP, ki se dodeli naročniku za uporabo interneta in katerega uporaba je dopustna v okviru informacije o podatkih o naročniškem razmerju za pregon vseh kaznivih dejanj, za preprečevanje nevarnosti za javno varnost in red ter za izpolnjevanje nalog obveščevalnih služb?

(¹) Direktiva 2002/58/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. julija 2002 o obdelavi osebnih podatkov in varstvu zasebnosti na področju elektronskih komunikacij (Direktiva o zasebnosti in elektronskih komunikacijah) (UL 2002, L 201, str. 37), kakor je bila spremenjena z Direktivo 2009/136/ES (UL 2009, L 337, str. 11).

(²) UL 2000, C 364, str. 1.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesverwaltungsgericht (Nemčija) 29. oktobra 2019 – Zvezna republika Nemčija/Telekom Deutschland GmbH

(Zadeva C-794/19)

(2020/C 45/16)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Bundesverwaltungsgericht

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožena stranka in revidentka: Zvezna republika Nemčija

Tožeča stranka in nasprotna stranka v postopku z revizijo: Telekom Deutschland GmbH

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba člen 15 Direktive 2002/58/ES ⁽¹⁾ glede na člene 7, 8 in 11 ter člen 52(1) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah na eni strani ter glede na člen 6 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah in glede na člen 4 Pogodbe o Evropski uniji ⁽²⁾ na drugi strani razlagati tako, da nasprotuje nacionalni ureditvi, ki ponudnike javno dostopnih elektronskih komunikacijskih storitev zavezuje, da hranijo podatke o prometu in lokaciji končnega uporabnika teh storitev, če

- se za to obveznost ne zahteva nobenega posebnega razloga v krajevnem, časovnem ali prostorskem smislu,
- obveznost hrambe pri opravljanju javno dostopne telefonske storitve – vključno s prenosom kratkih, večpredstavnostnih ali podobnih sporočil ter neodgovorjenimi ali neuspešnimi klici – vključuje
 - klicano telefonsko številko ali kakšno drugo identiteto kličočega priključka in priključka v zvezi ter pri preklapljanju ali podaji klicev vsak naslednji udeleženi priključek,
 - datum in čas od začetka do konca zveze oziroma – pri prenosu kratkega, večpredstavnostnega ali podobnega sporočila – čas pošiljanja in prejema sporočila z navedbo dejanskega časovnega pasu,
 - podatke o uporabljeni storitvi, če se lahko v okviru telefonske storitve uporabljajo različne storitve,
 - v primeru storitve mobilne telefonije pa še
 - mednarodno identiteto naročnika mobilne telefonije za kličoči priključek in priključek v zvezi,
 - mednarodno identiteto kličočega in klicanega telefonskega terminala,
 - datum in čas prve aktivacije storitve z navedbo dejanskega časovnega pasu, če se storitve plačujejo vnaprej,
 - identiteto celic, ki se uporabljajo pri začetku povezave s kličočim priključkom in priključkom v zvezi,
- v primeru internetne telefonije tudi naslove IP kličočega priključka in priključka v zvezi ter dodeljenega uporabniškega imena,
- obveznost hrambe pri opravljanju javno dostopne storitve dostopa do interneta vključuje naslednje podatke:
 - naslov IP, ki je dodeljen naročniku za uporabo interneta,
 - enolični identifikator priključka, prek katerega pride do uporabe interneta, ter dodeljeno uporabniško ime,
 - datum in čas od začetka do konca uporabe interneta pod dodeljenim naslovom IP in navedbo dejanskega časovnega pasu,
 - v primeru mobilne uporabe identiteto celice, ki se je uporabila pri začetku internetne povezave,

- naslednjih podatkov se ne sme hraniti:
 - vsebine komunikacije,
 - podatkov o prikazanih spletnih straneh,
 - podatkov o storitvah elektronske pošte,
 - podatkov, na katerih temeljijo povezave z ali od določenih priključkov oseb, organov in organizacij na socialnih ali cerkvenih področjih,
- hramba za podatke o lokaciji, torej identifikacija uporabljene celice, znaša štiri tedne, za ostale podatke pa deset tednov,
- je zagotovljeno učinkovito varstvo hranjenih podatkov pred tveganji zlorabe in pred vsakim neupravičenim dostopom, in
- hranjeni podatki se smejo uporabljati samo za pregon posebej hudih kaznivih dejanj in za boj proti konkretni nevarnosti za telo, življenje ali svobodo osebe ali za obstoj zvezne države ali zvezne dežele, razen naslova IP, ki se dodeli naročniku za uporabo interneta in katerega uporaba je dopustna v okviru informacije o podatkih o naročniškem razmerju za pregon vseh kaznivih dejanj, za preprečevanje nevarnosti za javno varnost in red ter za izpolnjevanje nalog obveščevalnih služb?

(¹) Direktiva 2002/58/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. julija 2002 o obdelavi osebnih podatkov in varstvu zasebnosti na področju elektronskih komunikacij (Direktiva o zasebnosti in elektronskih komunikacijah) (UL 2002, L 201, str. 37), kakor je bila spremenjena z Direktivo 2009/136/ES (UL 2009, L 337, str. 11).

(²) UL 2000, C 364, str. 1.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesfinanzhof (Nemčija) 31. oktobra 2019 – Firma Z/Finanzamt Y

(Zadeva C-802/19)

(2020/C 45/17)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Bundesfinanzhof

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka in revidentka: Firma Z

Tožena stranka in nasprotna stranka v postopku z revizijo: Finanzamt Y

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali je lekarna, ki dobavlja zdravila zavodu za obvezno zdravstveno zavarovanje, zaradi odobritve popusta zdravstveno zavarovani osebi upravičena do znižanja davčne osnove na podlagi sodbe Sodišča Evropske Unije Elida Gibbs Ltd. z dne 24. oktobra 1996 – C-317/94 (EU:C:1996:400)?

2. Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen: Ali je dejstvo, da lahko lekarna na domačem ozemlju zniža davčno osnovo, lekarna, ki zavodu za obvezno zdravstveno zavarovanje znotraj Skupnosti neobdavčeno dobavlja iz druge države pa ne, v nasprotju z načeloma nevtralnosti in enakega obravnavanja na notranjem trgu?

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Landesgericht Salzburg (Avstrija) 31. oktobra 2019 – BU/Markt24 GmbH

(Zadeva C-804/19)

(2020/C 45/18)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Landesgericht Salzburg

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: BU

Tožena stranka: Markt24 GmbH

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali se člen 21 Uredbe (EU) št. 1215/2012 ⁽¹⁾ uporablja za delovno razmerje, pri katerem je bila sicer pogodba o zaposlitvi sklenjena v Avstriji za opravljanje dela v Nemčiji, vendar pa delavka, ki je več mesecev v Avstriji čakala na delo, ni opravila nobenega dela?

Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen

2. Ali je treba člen 21 Uredbe (EU) št. 1215/2012 razlagati tako, da se lahko uporabi nacionalna določba, kakršna je tista v členu 4(1)(a) Arbeits- und Sozialgerichtsgesetz (zakon o delovnih in socialnih sodiščih, Avstrija; v nadaljevanju: ASGG), ki delavki [omogoča] (lažjo) vložitev tožbe v kraju, kjer ima v času trajanja delovnega razmerja stalno prebivališče ali ga je imela v času prenehanja delovnega razmerja?
3. Ali je treba člen 21 Uredbe (EU) št. 1215/2012 razlagati tako, da se lahko uporabi nacionalna določba, kakršna je tista v členu 4(1)(d) ASGG, ki delavki omogoča (lažjo) vložitev tožbe v kraju, kjer je treba opraviti plačilo ali ga je bilo treba opraviti ob prenehanju njenega delovnega razmerja?
4. Če sta odgovora na drugo in tretje vprašanje nikalna:
 - 4.1. Ali je treba člen 21 Uredbe (EU) št. 1215/2012 razlagati tako, da je treba v primeru delovnega razmerja, v okviru katerega delavka ni opravila nobenega dela, tožbo vložiti v tisti državi članici, v kateri je delavka čakala na delo?
 - 4.2. Ali je treba člen 21 Uredbe (EU) št. 1215/2012 razlagati tako, da je treba v primeru delovnega razmerja, v okviru katerega delavka ni opravila nobenega dela, tožbo vložiti v tisti državi članici, v kateri je bila pogodba o zaposlitvi pripravljena in sklenjena, tudi če je bilo v njej dogovorjeno oziroma načrtovano opravljanje dela v drugi državi članici?

Če je odgovor na prvo vprašanje nikalen

5. Ali se člen 7, točka 1, Uredbe (EU) št. 1215/2012 uporablja za delovno razmerje, pri katerem je bila sicer pogodba o zaposlitvi sklenjena v Avstriji za opravljanje dela v Nemčiji, vendar pa delavka, ki je več mesecev v Avstriji čakala na delo, ni opravila nobenega dela, če se lahko uporabi nacionalna določba, kakršna je tista v členu 4(1)(a) ASGG, ki delavki [omogoča] (lažjo) vložitev tožbe v kraju, kjer ima v času trajanja delovnega razmerja stalno prebivališče ali ga je imela v času prenehanja delovnega razmerja, ali če se lahko uporabi nacionalna določba, kakršna je tista v členu 4(1)(d) ASGG, ki delavki omogoča (lažjo) vložitev tožbe v kraju, kjer je treba opraviti plačilo ali ga je bilo treba opraviti ob prenehanju njenega delovnega razmerja?

(¹) Uredba (ES) št. 1215/2012 Evropskega parlamenta in Sveta o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah (UL L 351, 20.12.2012, str. 1).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Landgericht Gera (Nemčija) 4. novembra 2019 – DS/Volkswagen AG

(Zadeva C-808/19)

(2020/C 45/19)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Landgericht Gera

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: DS

Tožena stranka: Volkswagen AG

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 6(1) in člen 27(1) EG-FGV (¹) oziroma člen 18(1) in člen 26(1) Direktive 2007/46/ES (²) razlagati tako, da proizvajalec krši svojo obveznost izdaje veljavnega certifikata v skladu s členom 6(1) EG-FGV (oziroma svojo obveznost predložitve certifikata o skladnosti v skladu s členom 18(1) Direktive 2007/46/ES), če v vozilo vgradi prepovedano odklopno napravo v smislu člena 5(2) in člena 3, točka 10, Uredbe (ES) št. 715/2007 (³), in dajanje takega vozila na trg pomeni kršitev prepovedi dajanja vozila na trg brez veljavnega certifikata o skladnosti iz člena 27(1) EG-FGV (oziroma prepovedi prodaje brez veljavnega certifikata o skladnosti iz člena 26(1) Direktive 2007/46/ES)?

V primeru pritrdilnega odgovora:

- 1 a. Ali se s členoma 6 in 27 EG-FGV oziroma členom 18(1), členom 26(1) in členom 46 Direktive 2007/46/ES varstvo zagotavlja tudi končnemu kupcu ter – v primeru nadaljnje prodaje na trgu rabljenih vozil – zlasti naknadnemu kupcu avtomobila in ali se nanaša tudi na njegovo svobodo razpolaganja in premoženje? Ali gre pri tem, da kupec avtomobila pridobi rabljeno vozilo, ki je bilo na trg dano brez veljavnega certifikata o skladnosti, za eno od nevarnosti, za odvrnitev katerih so bili sprejeti ti predpisi?

2. Ali se s členom 5(2) Uredbe (ES) št. 715/2007 varstvo zagotavlja tudi končnemu uporabniku ter – v primeru nadaljnje prodaje na trgu rabljenih vozil – zlasti naknadnemu kupcu avtomobila in ali se nanaša tudi na njegovo svobodo razpolaganja in premoženje? Ali gre pri tem, da kupec pridobi rabljeno vozilo, ki je bilo na trg dano brez veljavnega certifikata o skladnosti, za eno od nevarnosti, za odvrnitev katerih je bil sprejet ta predpis?
3. Ali je treba člena 6 in 27 EG-FGV oziroma člen 18(1), člen 26(1) in člen 46 Direktive 2007/46/ES ter člen 5(2) Uredbe (ES) št. 715/2007 razlagati tako, da se v primeru njihove kršitve nadomestilo za rabo iz naslova dejanske uporabe vozila pri izračunu škode sploh ali deloma (v tem primeru, kako oziroma v kakšnem obsegu) ne upošteva, če končni kupec zaradi te kršitve lahko zahteva in tudi dejansko zahteva razveljavitev pogodbe o nakupu vozila? Ali na razlago vpliva to, da je kršitev povezana s prevaro homologacijskih organov in končnih kupcev glede tega, da so izpolnjeni vsi pogoji za homologacijo in da je dovoljena uporaba vozila v cestnem prometu brez omejitev, ter da je bil namen kršitve in prevare znižanje stroškov in doseganje kar največjega dobička iz prodaje ob sočasni pridobitvi konkurenčne prednosti na račun nič hudega slutečih strank?

⁽¹⁾ Uredba o ES-homologaciji vozil z dne 3. februarja 2011 (BGBl. I str. 126), ki je bila nazadnje spremenjena s členom 7 Uredbe z dne 23. marca 2017 (BGBl. I str. 522).

⁽²⁾ Direktiva 2007/46/ES Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 5. septembra 2007 o vzpostavitvi okvira za odobritev motornih in priklopnih vozil ter sistemov, sestavnih delov in samostojnih tehničnih enot, namenjenih za taka vozila (UL 2007, L 263, str. 1).

⁽³⁾ Uredba (ES) št. 715/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2007 o homologaciji motornih vozil glede na emisije iz lahkih potniških in gospodarskih vozil (Euro 5 in Euro 6) in o dostopu do informacij o popravilu in vzdrževanju vozil (UL 2007, L 171, str. 1).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Landgericht Gera (Nemčija) 4. novembra 2019 – ER/Volkswagen AG

(Zadeva C-809/19)

(2020/C 45/20)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Landgericht Gera

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: ER

Tožena stranka: Volkswagen AG

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člena 6(1) in 27(1) EG-FGV ⁽¹⁾ oziroma člena 18(1) in 26(1) Direktive 2007/46/ES ⁽²⁾ razlagati tako, da proizvajalec krši svojo obveznost izdaje veljavnega certifikata v skladu s členom 6(1) EG-FGV (oziroma svojo obveznost predložitve certifikata o skladnosti v skladu s členom 18(1) Direktive 2007/46/ES), če v vozilo vgradi nedopustno odklopno napravo v smislu členov 5(2) in 3, točka 10, Uredbe (ES) št. 715/2007 ⁽³⁾, in dajanje takega vozila na trg pomeni kršitev prepovedi dajanja vozila na trg brez veljavnega certifikata o skladnosti iz člena 27(1) EG-FGV (oziroma prepovedi prodaje brez veljavnega certifikata o skladnosti iz člena 26(1) Direktive 2007/46/ES)?

V primeru pritrdilnega odgovora:

1. a. Ali se s členoma 6 in 27 EG-FGV oziroma členi 18(1), 26(1) in 46 Direktive 2007/46/ES varstvo zagotavlja tudi končnemu kupcu ter ali se nanaša tudi na njegovo svobodo razpolaganja in premoženje? Ali gre pri tem, da kupec avtomobila pridobi vozilo, ki je bilo na trg dano brez veljavnega certifikata o skladnosti, za eno od nevarnosti, za odvrnitev katerih so bili sprejeti ti predpisi?

2. Ali se s členom 5(2) Uredbe (ES) št. 715/2007 varstvo zagotavlja tudi končnemu uporabniku ter ali se nanaša tudi na njegovo svobodo razpolaganja in premoženje? Ali gre pri tem, da končni kupec pridobi vozilo v katerega je vgrajena nedopustna odklopna naprava, za eno od nevarnosti, za odvrnitev katerih je bil sprejet ta predpis?
3. Ali je treba člena 6 in 27 EG-FGV oziroma člene 18(1), 26(1) in 46 Direktive 2007/46/ES ter člen 5(2) Uredbe (ES) št. 715/2007 razlagati tako, da se v primeru njihove kršitve nadomestilo za rabo iz naslova dejanske uporabe vozila pri izračunu škode sploh ali deloma (v tem primeru, kako oziroma v kakšnem obsegu) ne upošteva, če končni kupec zaradi te kršitve lahko zahteva in tudi dejansko zahteva razveljavitev pogodbe o nakupu vozila? Ali na razlago vpliva to, da je kršitev povezana s prevaro homologacijskih organov in končnih kupcev glede tega, da so izpolnjeni vsi pogoji za homologacijo in da je dovoljena uporaba vozila v cestnem prometu brez omejitev, ter da je bil namen kršitve in prevare znižanje stroškov in doseganje kar največjega dobička iz prodaje ob sočasni pridobitvi konkurenčne prednosti na račun nič hudega slutečih strank?

(¹) Uredba o ES-homologaciji vozil z dne 3. februarja 2011 (BGBl. I str. 126), ki je bila nazadnje spremenjena s členom 7 Uredbe z dne 23. marca 2017 (BGBl. I str. 522).

(²) Direktiva 2007/46/ES Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 5. septembra 2007 o vzpostavitvi okvira za odobritev motornih in priklopnih vozil ter sistemov, sestavnih delov in samostojnih tehničnih enot, namenjenih za taka vozila (UL 2007, L 263, str. 1).

(³) Uredba (ES) št. 715/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2007 o homologaciji motornih vozil glede na emisije iz lahkih potniških in gospodarskih vozil (Euro 5 in Euro 6) in o dostopu do informacij o popravilu in vzdrževanju vozil (UL 2007, L 171, str. 1).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Amtsgericht Hamburg (Nemčija) 5. novembra 2019 – QF/Germanwings GmbH

(Zadeva C-816/19)

(2020/C 45/21)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Amtsgericht Hamburg

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: QF

Tožena stranka: Germanwings GmbH

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali gre pri stavki lastnega osebja dejanskega letalskega prevoznika, ki jo organizira sindikat, za „izredne razmere“ v smislu člena 5(3) Uredbe (ES) št. 261/2004 (¹)?

(¹) Uredba (ES) št. 261/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. februarja 2004 o določitvi skupnih pravil glede odškodnine in pomoči potnikom v primerih zavrnitve vkrcanja, odpovedi ali velike zamude letov ter o razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 295/91 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 7, zvezek 8, str. 10).

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Audiencia Provincial de Pontevedra (Španija) 13. novembra 2019 –
.A.T.A. in drugi/Ryanair D.A.C.**

(Zadeva C-827/19)

(2020/C 45/22)

Jezik postopka: španščina

Predložitveno sodišče

Audiencia Provincial de Pontevedra

Stranke v postopku v glavni stvari

Pritožniki: A.T.A., L.F.A., A.M.A.G., L.F.A., J.G.C., S.C.C., A.C.V., A.A.G., A.C.A., L.C.A., N.P.B. in P.C.A.

Nasprotna stranka v postopku s pritožbo: Ryanair D.A.C.

Vprašanja za predhodno odločanje

- 1 Ali se lahko izvrševanje pravice do stavke zaposlenih pri letalskem prevozniku, ki jo je sindikat sklical zaradi zahteve po izboljšanju delovnih pogojev – kadar do nje ne pride zaradi predhodne odločitve delodajalca, temveč zaradi zahtev delavcev – šteje za „izredne razmere“ v smislu člena 5(3) Uredbe 261/20[0]4 ⁽¹⁾, ali pa gre za okoliščino, ki je neločljivo povezana z opravljanjem dejavnosti letalskega prevoznika?
- 2 Ali mora prevoznik v okoliščinah, kot so te v obravnavanem sporu, sprejeti kakršen koli zakonit ukrep, in sicer tudi če je bil o izvrševanju pravice do stavke obveščen v zakonsko predpisanem roku, na primer omogočiti lete z drugimi letalskimi družbami, ki jih stavka ni prizadela?
- 3 Ali je za to, da se stavka kabinskega osebja letalske družbe šteje kot „izredne razmere“ v smislu člena 5(3) Uredbe 261/20[0]4, upoštevno, na kakšen način se stavka prekliče, zlasti če se to zgodi zaradi vzajemnega popuščanja strank v sporu?

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 261/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. februarja 2004 o določitvi skupnih pravil glede odškodnine in pomoči potnikom v primerih zavrnitve vkrcanja, odpovedi ali velike zamude letov ter o razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 295/91 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 7, zvezek 8, str. 10).

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Juzgado de lo Social no41 de Madrid (Španija) 20. novembra 2019 –
JL/Fondo de Garantía Salarial (Fogasa)**

(Zadeva C-841/19)

(2020/C 45/23)

Jezik postopka: španščina

Predložitveno sodišče

Juzgado de lo Social nº 41 de Madrid

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: JL

Tožena stranka: Fondo de Garantía Salarial (Fogasa)

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba člen 4(1) Direktive 79/7/[EGS] ⁽¹⁾ in člen 2(1) Direktive 2006/54/ES ⁽²⁾ Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. julija 2006 razlagati tako, da nasprotujeta ureditvi države članice [...], kakršna je sporna ureditev iz postopka v glavni stvari, v skladu s katero se znesek odgovornosti sklada FOGASA ⁽³⁾ do delavca, zaposlenega za krajši delovni čas, glede na njegovo plačno osnovo, ki je zaradi krajšega delovnega časa nižja, še enkrat zniža pri izračunu odgovornosti sklada FOGASA na podlagi člena 33 zakona o delovnih razmerjih zaradi ponovnega upoštevanja krajšega delovnega časa, glede na primerljivega delavca, zaposlenega za polni delovni čas, saj ta ureditev postavlja v slabši položaj zlasti delavke v primerjavi z delavci?

⁽¹⁾ Direktiva Sveta z dne 19. decembra 1978 o postopnem izvrševanju načela enakega obravnavanja moških in žensk v zadevah socialne varnosti (79/7/EGS) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 1, str. 215).

⁽²⁾ Direktiva 2006/54/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. julija 2006 o uresničevanju načela enakih možnosti ter enakega obravnavanja moških in žensk pri zaposlovanju in poklicnem delu (UL 2006, L 204, str. 23).

⁽³⁾ Fondo de Garantía Salarial (plačni jamstveni sklad).

Tožba, vložena 19. novembra 2019 – Evropska komisija/Kraljevina Belgija

(Zadeva C-842/19)

(2020/C 45/24)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: W. Roels, A. Armenia, agenta)

Tožena stranka: Kraljevina Belgija

Predlogi tožeče stranke

Tožeča stranka Sodišču predlaga, naj:

- ugotovi, da Kraljevina Belgija s tem, da ni sprejela vseh ukrepov, potrebnih za izvršitev sodbe z dne 12. aprila 2018, ki je bila izdana v zadevi C-110/17, Komisija/Belgija, ni izpolnila obveznosti iz člena 260, prvi odstavek, PDEU;
- Kraljevini Belgiji naloži periodično denarno kazen v višini 22,55 EUR na dan zamude pri izvršitvi sodbe, izdane v zadevi C-110/17, od dneva izdaje sodbe v tej zadevi do dneva izpolnitve sodbe, izdane v zadevi C-110/17, ki naj se izvede na račun, ki ga bo navedla Komisija;
- Kraljevini Belgiji naloži bodisi plačilo minimalnega pavšalnega zneska 2 029 000 EUR bodisi, če bi bil navedeni minimalni pavšalni znesek prekoračen, plačilo dnevnega pavšalnega zneska 5,90 od dneva razglasitve sodbe, izdane v zadevi C-110/17, do dneva izdaje sodbe v tej zadevi do dneva izpolnitve sodbe, izdane v zadevi C-110/17, če bi do tega prišlo prej, ki naj se izvede na račun, ki ga bo navedla Komisija;
- Kraljevini Belgiji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Komisija s tožbo Kraljevini Belgiji očita, da ni sprejela ukrepov, potrebnih za izvršitev sodbe, ki jo je Sodišče izdalo 12. aprila 2018.

Pritožba, ki jo je Bolivarska republika Venezuela vložila 28. novembra 2019 zoper sodbo Splošnega sodišča (četrti razširjeni senat) z dne 20. septembra 2019 v zadevi T-65/18, Venezuela/Svet

(Zadeva C-872/19 P)

(2020/C 45/25)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Pritožnica: Bolivarska republika Venezuela (zastopnika: L. Giuliano in F. Di Gianni, avvocati)

Druga stranka v postopku: Svet Evropske unije

Predlogi

Pritožnica Sodišču predlaga, naj:

- izpodbijano sodbo razveljavi, v delu, v katerem je bila tožba zavržena kot nedopustna;
- ugotovi, da je tožba pritožnice dopustna in zadevo vrne v razsojanje Splošnemu sodišču, da to vsebinsko odloči o zadevi; in
- Svetu naloži plačilo stroškov tega postopka in postopka pred Splošnim sodiščem.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnica v utemeljitev pritožbe navaja le en pritožbeni razlog, ki ga razdeli na tri dele.

Splošno sodišče je napačno razlagalo merilo neposrednega nanašanja iz člena 263, četrti odstavek, PDEU glede na sodbo Almaz-Antey:

1. Splošno sodišče je uporabilo napačen preizkus pri presoji, ali se izpodbijane določbe ⁽¹⁾ neposredno nanašajo na Bolivarsko republiko Venezuelo.
2. Splošno sodišče je napačno uporabilo pravo, ker pri uporabi merila neposrednega nanašanja, kot je bilo določeno v sodbi Almaz-Anteyker, ni upoštevalo nekaterih bistvenih okoliščin tega primera.
3. Splošno sodišče ni upoštevalo dejanskih učinkov izpodbijanih določb na Bolivarsko republiko Venezuelo.

⁽¹⁾ Sklep Sveta (SZVP) 2017/2074 z dne 13. novembra 2017 o omejevalnih ukrepih glede na razmere v Venezueli (UL L 295, 2017, str. 60).

Pritožba, ki jo je Aeris Invest Sàrl vložila 28. novembra 2019 zoper sklep Splošnega sodišča (osmi senat) z dne 10. oktobra 2019 v zadevi T-599/18, Aeris Invest/EOR

(Zadeva C-874/19 P)

(2020/C 45/26)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Pritožnica: Aeris Invest Sàrl (zastopnika: R. Vallina Hoset, A. Sellés Marco, abogados)

Druga stranka v postopku: Enotni odbor za reševanje (EOR)

Predlog

Pritožnica Sodišču predlaga, naj:

- razveljavi sklep Splošnega sodišča z dne 10. oktobra 2019, Aeris Invest/EOR, T-599/18, EU:T:2019:740, ker je z njim odločeno, da je tožba nedopustna;
- zadevo vrne Splošnemu sodišču v odločanje, pri čemer je to vezano na pravne vidike, ki so obravnavani v odločbi Sodišča v skladu s predlogi te stranke na prvi stopnji; ter
- odločitev o stroških pridrži.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnica s prvim tožbenim razlogom navaja, da izpodbijani sklep krši člen 20 Uredbe (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2014 o določitvi enotnih pravil in enotnega postopka za reševanje kreditnih institucij in določenih investicijskih podjetij v okviru enotnega mehanizma za reševanje in enotnega sklada za reševanje ter o spremembi Uredbe (EU) št. 1093/2010 (UL 2010, L 331, str. 12) in člen 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljevanju: Listina). Po mnenju pritožnice ima akt, ki je izpodbijan pred Splošnim sodiščem, obvezne pravne učinke, ker je dokončno vrednotenje sestavni del odločbe o reševanju.

Pritožnica z drugim tožbenim razlogom meni, da izpodbijani sklep krši člen 17 Listine. Razlaga člena 20 Uredbe 806/2014 v izpodbijanem sklepu je nezdružljiva z lastninsko pravico, ker omogoča poseg v lastninsko pravico te stranke brez kakršne koli kompenzacije.

V skladu s tretjim pritožbenim razlogom izpodbijani sklep krši člen 20(11)(b) Uredbe 806/2014. Po sprejetju odločbe o reševanju in odpisu delnic so nekdanji delničarji Banco Popular postali upniki tega subjekta. Tako se člen 20(11)(b) Uredbe 806/2014 uporablja za nekdanje delničarje, ker ta določba predpisuje obveznost odločitve o „odpisu terjatev upnikov“ glede na dokončno vrednotenje.

Nazadnje, pritožnica s četrtem pritožbenim razlogom meni, da izpodbijani sklep krši člen 20(11) in (14) Uredbe 806/2014 in člen 41 Listine, ker se v njem ne upošteva, da ima izpodbijani akt obvezne pravne učinke proti tej stranki, saj družbi AERIS preprečuje, da bi imela dostop do ažuriranih in popolnih informacijah glede računovodskega položaja subjekta, v katerem je imela družba AERIS 3,45 % delnic.

Pritožba, ki so jo HSBC Holdings plc, HSBC Bank plc, HSBC France vložile 3. decembra 2019 zoper sodbo Splošnega sodišča (drugi razširjeni senat) z dne 24. septembra 2019 v zadevi T-105/17, HSBC Holdings plc in drugi/Komisija

(Zadeva C-883/19 P)

(2020/C 45/27)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožnice: HSBC Holdings plc, HSBC Bank plc, HSBC France (zastopniki:

K. Bacon QC, D. Bailey, Barristers, M. Simpson, Solicitor, C. Angeli, avocate, M. Giner, advocate)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija

Predlogi

Pritožnice Sodišču predlagajo, naj:

- razveljavi točko 2 izreka sodbe Splošnega sodišča (drugi razširjeni senat) z dne 24. septembra 2019 v zadevi T- 105/17, HSBC Holdings plc in drugi proti Evropski komisiji;
- razglasi za ničen člen 1(b) Sklepa Komisije C(2016) 8530 final z dne 7. decembra 2016 o postopku na podlagi člena 101 [PDEU] in člena 53 Sporazuma EGP (zadeva AT.39914 – Evrski obrestni izvedeni finančni instrumenti) ⁽¹⁾; podredno, razglasi za ničen člen 1(b) v delu, v katerem se nanaša na udeležbo družbe HSBC pri enotni in trajajoči kršitvi po 19. marcu 2007; in
- Komisiji naloži, naj plača stroške, ki so nastali družbi HSBC v zadevi T-105/17, in s to pritožbo.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Prvi pritožbeni razlog: Splošno sodišče je napačno uporabilo pravo v zvezi z učinki kršitve – s strani Komisije – bistvenih zahtev postopka, in sicer pravice družbe HSBC do spoštovanja domneve nedolžnosti, dobrega upravljanja in pravice do obrambe.

Drugi pritožbeni razlog: Splošno sodišče je napačno uporabilo pravo s tem, da je pri opredelitvi predmeta manipulacije dne 19. marca 2017 napačno uporabilo člen 101(1) PDEU in/ali da je izkrivilo upoštevne dokaze.

Tretji pritožbeni razlog: Splošno sodišče je napačno uporabilo pravo s tem, da je ugotovilo, da sta oba pogovora pomenila kršitvi člena 101(1) PDEU zaradi cilja. Zlasti je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo, s tem da je ugotovilo, da je mogoče pozitivne učinke na konkurenco teh pogovorov upoštevati na podlagi člena 101(1) PDEU le glede pomožnih omejitev ob glavni dejavnosti ali presoje na podlagi člena 101(3) TPDEU.

Četrty pritožbeni razlog: v ugotovitvah Splošnega sodišča glede dveh pogovorov z dne 12. in 16. februarja 2007 so očitno izkrivljeni dokazi pred Splošnim sodiščem.

Peti pritožbeni razlog: v ugotovitvi Splošnega sodišča, da je bil enotni cilj enotne in trajajoče kršitve, ki jo je opredelilo v svoji sodbi, kršen, je bilo dvakrat napačno uporabljeno pravo: (i) očitno izkrivljanje dejstev in dokazov glede pogovora dne 27. marca 2007; in (ii) napačna uporaba prava pri ugotovitvi, da sta imela dva pogovora o srednjih cenah enotni cilj, ki ga je opredelilo Splošno sodišče.

Šesti pritožbeni razlog: Splošno sodišče je napačno uporabilo pravo, s tem da je ugotovilo, da je bila družba HSBC udeležena v enotni in trajajoči kršitvi, ki je vključevala ravnanje, ki v Sklepu ni opredeljeno kot protipravno ravnanje družbe HSBC.

⁽¹⁾ UL C 130, 2019, str. 4.

Pritožba, ki jo je Fiat Chrysler Finance Europe vložila 4. decembra 2019 zoper sodbo Splošnega sodišča (sedmi razširjeni senat) z dne 24. septembra 2019 v združenih zadevah T-755/15 in T-759/15, Luxembourg in Fiat Chrysler Finance Europe/Komisija

(Zadeva C-885/19 P)

(2020/C 45/28)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožnica: Fiat Chrysler Finance Europe (zastopniki: J. Rodriguez, abogado, N. de Boynes, avocat, M. Engel, Rechtsanwalt, G. Maisto, avvocato)

Drugi stranki v postopku: Evropska komisija, Irska

Predlog

Pritožnica Sodišču predlaga, naj:

- razveljavi sodbo Splošnega sodišča (sedmi senat, razširjena sestava) z dne 24. septembra 2019 v združenih zadevah T-755/15 in T-759/15;
- izpodbijani sklep Komisije z dne 21. oktobra 2015 ⁽¹⁾ razglasi za ničen v skladu s členom 263(4) PDEU; ali, podredno, če in kolikor Sodišče ne bi moglo sprejeti dokončne odločitve, zadevo vrne v odločanje Splošnemu sodišču; in
- Komisiji naloži, naj družbi Fiat Chrysler Finance Europe plača stroške v skladu s členi 138(1), 184(1) in (2) Poslovnika Sodišča in njene stroške postopka na prvi stopnji.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Prvi pritožbeni razlog: analiza Splošnega sodišča glede tega, ali je imela družba Fiat Chrysler Finance Europe prednost od predhodnega sporazuma o transfernih cenah (v nadaljevanju: APA) krši člen 107 PDEU, ker (i) je Splošno sodišče napačno uporabilo pravni preizkus glede tega, ali APA zajema metodologijo, ki prekoračuje polje proste presoje, ki se uporabi, in ker (ii) Splošno sodišče ni ustrezno opredelilo upoštevnega podjetja, ki je bilo upravičenec iz naslova APA.

Drugi pritožbeni razlog: analiza Splošnega sodišča glede pravne podlage načela običajnih tržnih pogojev Komisije je neustrezna in protislovna ter krši splošno načelo, da se poda ustrezna in dosledna obrazložitev.

Tretji pritožbeni razlog: Splošno sodišče je kršilo temeljno načelo pravne varnosti, ker (i) je potrdilo načelo običajnih tržnih pogojev, ki ga je Komisija napačno opredelila, ne da bi obravnavalo njegov obseg in vsebino in ker (ii) je potrdilo uporabo predpostavke selektivnosti za APA.

⁽¹⁾ Sklep Komisije (EU) 2016/2326 z dne 21. oktobra 2015 o državni pomoči SA.38375 (2014/C ex 2014/NN), ki jo je Luksemburg odobril podjetju Fiat (notificirano pod dokumentarno številko C(2015) 7152) (UL L 351, 2016, str. 1).

Pritožba, ki jo je GMB Glasmanufaktur Brandenburg GmbH vložila 4. decembra 2019 zoper sodbo Splošnega sodišča (peti senat) z dne 24. septembra 2019 v zadevi T-586/14 RENV, Xinyi PV Products (Anhui) Holdings/Komisija

(Zadeva C-888/19 P)

(2020/C 45/29)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožnica: GMB Glasmanufaktur Brandenburg GmbH (zastopnik: R. MacLean, Solicitor)

Drugi stranki v postopku: Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd, Evropska komisija

Predlogi

Pritožnica Sodišču predlaga, naj:

- izpodbijano sodbo razveljavi;
- zavrne drugi del prvega tožbenega razloga iz postopka na prvi stopnji, kakor je bil ponovno naveden v izpodbijani sodbi;
- samo meritorno odloči o drugem delu prvega tožbenega razloga iz postopka na prvi stopnji, kakor je bil ponovno naveden v izpodbijani sodbi;
- zadevo vrne Splošnemu sodišču, da odloči glede preostalih tožbenih predlogov tožeče stranke, ki se nanašajo na kršitve prava; in
- tožeči stranki naloži plačilo stroškov, ki jih je imela pritožnica v tem postopku, ter stroškov postopka na prvi stopnji in pritožbenega postopka.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnica trdi, da je treba izpodbijano sodbo razveljaviti na podlagi treh ločenih pritožbenih razlogov.

Prvi pritožbeni razlog: Splošno sodišče je v izpodbijani sodbi napačno uporabilo pravo pri razlagi in uporabi povezanih pojmov „bistveno izkrivljanje“ in „finančna situacija“ iz člena 2(7)(c), tretja alineja, Osnovne protidampinške uredbe ⁽¹⁾ in pri posledični prevailitvi bremena dokazovanja za tržnogospodarsko obravnavo (v nadaljevanju: TGO) s tožeče stranke na Komisijo.

Drugi pritožbeni razlog: Splošno sodišče ni upoštevalo mej diskrecijske pravice, ki jo ima Komisija pri presoji zahtevka za odobritev TGO, in je presojlo Komisije nadomestilo s svojo presojlo okoliščin proizvajalca izvoznika.

Tretji pritožbeni razlog: pritožnica predlaga, naj se prva točka izreka izpodbijane sodbe razveljavi, ker je Splošno sodišče pri svojem odločanju odločilo *ultra petita*.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1225/2009 z dne 30. novembra 2009 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti (UL L 343, 12.2009, str. 51).

**Pritožba, ki jo je Evropska komisija vložila 4. decembra 2019 zoper sodbo Splošnega sodišča (sedmi senat)
z dne 24. septembra 2019 v zadevi T-500/17, Hubei Xinyegang Special Tube/Komisija**

(Zadeva C-891/19 P)

(2020/C 45/30)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožnik: Evropska komisija (zastopnika: T. Maxian Rusche in N. Kuplewatzky, agenta)

Druge stranke v postopku: Hubei Xinyegang Special Tube Co. Ltd, ArcelorMittal Tubular Products Roman SA, Válčovny trub Chomutov a.s., Vallourec Deutschland GmbH

Predlogi

Pritožnik Sodišču predlaga, naj:

- izpodbijano sodbo razveljavi;
- zavrne prvi in drugi tožbeni razlog kot pravno neutemeljena;
- v zvezi s tretjim in četrtem tožbenim razlogom zadevo vrne Splošnemu sodišču v odločanje;
- odločitev o stroških na prvi in pritožbeni stopnji pridrži do končne sodbe Splošnega sodišča.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Komisija navaja šest pritožbenih razlogov.

Prvič, v točkah od 59 do 67 sodbe je več pravnih napak. Splošno sodišče je predvsem napačno razlagalo člene 1(2), 1(4), 3(2), 3(3), 3(8) in 4 osnovne uredbe ⁽¹⁾ s tem, da je zadnji dve določbi razlagalo, kot da vsebujeta zahtevo, da mora Komisija pri analizi cenovnih učinkov upoštevati segmentacijo trga zadevnih proizvodov. Vendar člen 3(2) in (3) osnovne uredbe zahteva primerjavo na ravni podobnega izdelka, kot je opredeljen v členu 1(4) osnovne uredbe, ne pa podrobno preučitev, ki jo Splošno sodišče zahteva na ravni segmentov trga. Sodišča, na katera se opira Splošno sodišče, ne delijo stališča Splošnega sodišča, ki izkrivlja dejstva, na katera so se oprla ta sodišča, in dejstva, na katerih temelji izpodbijana uredba ⁽²⁾. Nazadnje in v vsakem primeru ni nobenih specifičnih značilnosti, ki bi utemeljevale analizo po segmentih trga.

Drugič, v točkah od 59 do 67 sodbe je Splošno sodišče napačno razlagalo izpodbijano uredbo ali je izkrivilo dejstva v zvezi z uporabo kontrolnih številčk proizvoda (PCN) v analizi učinkov cen, ki jo je opravila Komisija. Uporaba PCN vključuje nekatere značilnosti, kot je segmentacija trga (in veliko drugih dejavnikov), kar nujno povzroči, da vsaka analiza učinkov cen, ki temelji na takem sistemu PCN, upošteva te dejavnike. Nadaljnja analiza učinkov cen po segmentih zato ni bila potrebna.

Tretjič, v točkah od 77 do 79 sodbe je Splošno sodišče napačno razlagalo člen 296 PDEU in je izkrivilo dokaze v zvezi z analizo, ki je temeljila na segmentih trga, med preiskavo in v izpodbijani uredbi.

Četrtič, v točkah od 68 do 76 sodbe Splošno sodišče napačno razlaga člen 3(2) in (3) osnovne uredbe, ki zahteva le, da se ugotovijo vplivi dampinškega uvoza na industrijo Unije. V nasprotju s stališčem Splošnega sodišča so vplivi prodaje kategorij proizvodov, ki jih vzorčeni proizvajalci izvozniki ne izvažajo, brezpredmetni.

Četrtrič, v točkah od 67 do 76 sodbe niso upoštevani učinki člena 17 osnovne uredbe, ki se nanaša na vzorčenje, in je temu členu odvzet polni učinek. Ugotovitve v teh členih ne upoštevajo, da je neizogibni učinek vzorčenja, da Komisija analizira zgolj uvožene proizvode vzorčenih kitajskih proizvajalcev izvoznikov. Zato je upravičeno mogoče pričakovati obstoj prodajanih proizvodov, ki zaradi uporabe vzorčenja niso upoštevani. Vendar ta stranski učinek ne more omajati upravičenosti analize učinkov cen, opravljene na podlagi reprezentativnega vzorca, vzetega v skladu s členom 17 osnovne uredbe.

Šestič, v točkah 34, 35 in 45 sodbe je Splošno sodišče preoblikovalo prvi in drugi tožbeni razlog ter je odločilo *ultra petita*. Splošno sodišče je tudi napačno uporabilo pravo s tem, da je napačno opredelilo obseg sodne presoje predloženih mu prvega in drugega tožbenega razloga. Četudi bi obstajal standard presoje, na katerega se je sklicevalo Splošno sodišče, *quod non*, je napačno opredelilo ali celo izkrivilo dejstva, na katerih je temeljila analiza Komisije.

⁽¹⁾ Uredba (EU) 2016/1036 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2016 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske unije (UL L 176, 2016, str. 21).

⁽²⁾ Izvedbena uredba Komisije (EU) 2017/804 z dne 11. maja 2017 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve na uvoz nekaterih brezšivnih cevi iz železa (razen iz litega železa) ali jekla (razen iz nerjavnega jekla) s krožnim prečnim prerezom in zunanjim premerom več kot 406,4 mm s poreklom iz Ljudske republike Kitajske (UL L 121, 2017, str. 3).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Vrhovni sud (Hrvaška) 5. decembra 2019 – Ruska Federacija

(Zadeva C-897/19)

(2020/C 45/31)

Jezik postopka: hrvaščina

Predložitevno sodišče

Vrhovni sud

Stranki v postopku v glavni stvari

I. N.

Ruska Federacija

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 18 Pogodbe o delovanju Evropske unije razlagati tako, da mora država članica Evropske unije, ki odloča o izročitvi državljana države, ki ni članica Evropske unije, vendar je članica schengenskega območja, tretji državi, o prošnji za izročitev obvestiti državo članico schengenskega območja, katere državljanstvo ima ta oseba?
2. Če je odgovor na prejšnje vprašanje pritrdilen in je država članica schengenskega območja zaprosila za predajo te osebe zaradi postopka, zaradi katerega se zahteva izročitev, ali ji je treba predati to osebo v skladu s Sporazumom med Evropsko unijo in Republiko Islandijo ter Kraljevino Norveško o postopku predaje med državami članicami Evropske unije in Islandijo in Norveško?

Sklep predsednika Sodišča z dne 21. oktobra 2019 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Justice de paix du troisième canton de Charleroi – Belgija) – IZ/Ryanair DAC

(Zadeva C-735/18) ⁽¹⁾

(2020/C 45/32)

Jezik postopka: francoščina

Predsednik Sodišča je odredil izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 44, 4.2.2019.

Sklep predsednika Sodišča z dne 18. novembra 2019 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunal administratif de Paris – XS/Recteur de l'académie de Paris

(Zadeva C-281/19) ⁽¹⁾

(2020/C 45/33)

Jezik postopka: francoščina

Predsednik Sodišča je odredil izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 187, 3.6.2019.

Sklep predsednika Sodišča z dne 26. novembra 2019 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunal d'instance de Nice – Francija) – VT, WU/easyJet Airline Co. Ltd

(Zadeva C-395/19) ⁽¹⁾

(2020/C 45/34)

Jezik postopka: francoščina

Predsednik Sodišča je odredil izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 246, 22.7.2019.

SPLOŠNO SODIŠČE

Tožba, vložena 1. novembra 2019 – John Wood Group in drugi/Komisija

(Zadeva T-749/19)

(2020/C 45/35)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožee stranke: John Wood Group plc (Aberdeen, Združeno kraljestvo), WGPSN (Holdings) Ltd (Aberdeen), Wood Group Investments Ltd (Aberdeen) in Amec Foster Wheeler Ltd (Knutsford, Združeno kraljestvo) (zastopniki: C. McDonnell, Barrister, B. Goren, Solicitor, M. Peristeraki, odvetnik, in K. Desai, Solicitor)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožee stranke Splošnemu sodišču predlagajo, naj:

- ugotovi, da ni bilo nezakonite državne pomoči, člen 1 Sklepa C(2019) 2526 Final z dne 2. aprila 2019 o državni pomoči SA.44896, ki jo je Združeno kraljestvo izvedlo v zvezi z nadzorovanimi tujimi družbami z izjemo pri financiranju skupin, razglasi za ničen v delu, v katerem je ugotovljeno, da gre za nezakonito državno pomoč in odpravi zahtevo ZK za zagotovitev vračila domnevne nezakonite državne pomoči, ki sta jo prejeli tožeči stranki v tem okviru (člena 2 in 3 izpodbijanega sklepa);
- podredno, člena 2 in 3 izpodbijanega sklepa razglasi za ničen, če se z njim zahteva, da ZK zagotovi vračilo domnevne državne pomoči; in
- vsekakor Komisiji naloži plačilo stroškov, nastalih tožečima strankama v teh postopkih.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožee stranke v utemeljitev tožbe navajajo devet tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: Komisija je napačno razumela okvir, cilj in operacijo pravil ZK o nadzorovanih tujih družbah (CFC) v zvezi s spoštovanjem obravnave netrgovalnih finančnih dobičkov. Ugotovitve Komisije v izpodbijanem sklepu temeljijo na kumulativnih očitnih napakah. Natančneje, Komisija je storila očitne napake pri razumevanju celotnega davčnega sistema ZK, pri razumevanju ciljev CFC Sistema na posebnem področju izjeme pri financiranju skupin in opredelitvi upravičenih kreditnih razmerij.
2. Drugi tožbeni razlog: Komisija je napačno opredelila izjemo pri financiranju skupin kot davčno oprostitev in posledično kot prednost. V zvezi z netrgovalnimi finančnimi profiti izjema pri financiranju skupin pomeni določbo o dajatvah in del opredelitive omejitev pravil CFC, ne pa selektivne prednosti. Komisija ni podala količinske analize, da bi dokazala, da gre za prednost in ob neobstoju trdnega dokaza, da je posledica zadevnega ukrepa prednost, izpodbijanega sklepa ni mogoče sprejeti.

3. Tretji tožbeni razlog: Komisija ni pravilno opredelila referenčnega sistema za presojo učinkov pravil CFC in je napačno opredelila pravila CFC kot sklop pravil, ločen od celotnega sistema ZK o davkih na dobiček. Komisija ni pravilno razumela cilja pravil CFC in ni upoštevala diskrecijske pravice ZK.
4. Četrty tožbeni razlog: Komisija je storila očitne napake pri analizi državne pomoči in je uporabila napačen test pri obravnavi vprašanja primerljivosti. Komisija ni ugotovila, da je davčna osnova ZK izpostavljena različni ravni tveganja, glede na to, ali gre za kreditiranje znotraj skupine, ki je obdavčljiva v ZK, ali za kreditiranje znotraj skupine, ki ni obdavčljiva v ZK ter je nerazumno ugotovila, da je kreditiranje znotraj skupine primerljivo s kreditiranjem tretje osebe.
5. Peti tožbeni razlog: tudi ob predpostavki, da so bili zadevni ukrepi CFC *prima facie* pomoč v smislu člena 107(1) PDEU, je bilo v izpodbijanem sklepu napačno ugotovljeno, da ni bilo utemeljitve, ki bi jo bilo mogoče uporabiti za zagovarjanje skladnosti zadevnih ukrepov s pravili EU o državni pomoči. Poleg tega je izpodbijani sklep nerazumen in nedosleden, saj je Komisija pravilno ugotovila, da je Poglavlje 9 dela 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (zakon o obdavčevanju (mednarodne in druge določbe) iz leta 2010) utemeljen v primerih, ko bi bil edini razlog, da se dajatev CFC uporabi na podlagi Poglavlja 5 navedenega dela 9A, test „kapitala, povezanega z ZK“, glede na to, da bi bila lahko izvedba tega testa v praksi pretirano težka, istočasno in brez ustrezne obrazložitve pa Komisija trdi, da navedeno Poglavlje 9 nikoli ni utemeljeno v primerih, v katerih bi se na podlagi testa značilnih dolžnosti zaposlenih dajatev CFC uporabila na podlagi navedenega poglavja 5. Dejansko je test značilnih dolžnosti zaposlenih težko uporabiti v praksi, tako da bi morala Komisija ugotoviti, da je poglavje 9 utemeljeno tudi v okviru tega testa in bi morala zato ugotoviti, da ne gre za državno pomoč.
6. Šesti tožbeni razlog: če bi bilo treba izpodbijanemu sklepu ugoditi, bi njegova izvršitev preko vračila domnevne državne pomoči s strani tožečih strank kršila temeljna načela prava EU, vključno s svobodo ustanavljanja in opravljanja storitev, glede na to, da se v primeru tožečih strank zadevne CFC nahajajo v drugih državah članicah.
7. Sedmi tožbeni razlog: zahteva za zagotovilo vračila, ki izhaja iz izpodbijanega sklepa, ni utemeljena in je v nasprotju s temeljnimi načeli Unije.
8. Osmi tožbeni razlog: Komisija ni ustrezno obrazložila odločilnih elementov v izpodbijanem sklepu, kot je ugotovitev, da bi bilo dajatev CFC na podlagi navedenega poglavja 5 mogoče brez težav ali nesorazmernega bremena uporabiti z uporabo testa značilnih dolžnosti zaposlenih.
9. Deveti tožbeni razlog: z izpodbijanim sklepom se krši tudi načelo dobrega upravljanja, ki zahteva, da Komisija deluje transparentno in predvidljivo v njenih upravnih postopkih in da sprejema odločitve v razumnem časovnem okviru. Ni razumno, da Komisija potrebuje več kot štiri leta za sprejetje sklepa o začetku postopka preiskave v obravnavani zadevi in da sprejme sklep več kot šest let po začetku veljavnosti izpodbijanega ukrepa.

Tožba, vložena 8. novembra 2019 – Rio Tinto European Holdings in drugi/Komisija

(Zadeva T-762/19)

(2020/C 45/36)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeče stranke: Rio Tinto European Holdings Ltd (London, Združeno kraljestvo), Rio Tinto International Holdings Ltd (London) in Rio Tinto Simfer UK Ltd (London) (zastopniki: N. Niejahr in B. Hoorelbeke, odvetnika, A. Stratakis in P. O'Gara, Solicitors)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeče stranke Splošnemu sodišču predlagajo, naj:

- Sklep Komisije (EU) 2019/1352 z dne 2. aprila 2019 o državni pomoči SA.44896, ki jo je Združeno kraljestvo izvedlo v zvezi z nadzorovanimi tujimi družbami z izjemo pri financiranju skupin (UL 2019 L 216, str. 1), razglasi za ničen v delu, v katerem je ugotovljeno, da domnevni ukrep pomoči pomeni pomoč v smislu 107(1) PDEU in se zahteva zagotovitev vračila z obrestmi, tudi od tožečih strank;
- Podredno, člene 2, 3 in 4 spornega sklepa razglasi za nične v delu, v katerem se zahteva zagotovitev vračila nezdružljive pomoči z obrestmi, tudi od tožečih strank;
- naloži Komisiji plačilo svojih stroškov in stroškov tožečih strank v zvezi s postopkom.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeče stranke v utemeljitev tožbe navajajo pet tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: Komisija je kršila člen 107(1) PDEU s tem, da je ugotovila, da domnevni ukrep pomoči daje selektivno prednost:
 - a) Podjetjem, ki uporabljajo 75-odstotno oprostitev za upravičena kreditna razmerja z nizkim tveganjem, ker je Komisija:
 - sistem CFC ZK napačno opredelila kot referenčni sistem;
 - napačno uporabila pravo, ko je ugotovila, da 75-odstotna oprostitev pomeni odstopanje od referenčnega davčnega sistema, na podlagi, da:
 - (i) ugotovitev odstopanja napačno temelji na regulativni tehniki;
 - (ii) test značilnih dolžnosti zaposlenih ni ključni test za sistem CFC ZK; in
 - (iii) upravičena in neupravičena kreditna razmerja niso v enakem pravnem in dejanskem položaju in je vsekakor napačno uporabila pravo s tem, da je po analogiji uporabila Direktivo Sveta (EU) 2016/1164⁽¹⁾ oziroma se neupravičeno sklicevala nanjo
 - napačno uporabila dejstva in pravo, ko je ugotovila, da 75-odstotna oprostitev ni utemeljena z naravo in celotno strukturo davčnega sistema tako kot izjema pri financiranju skupin, ki se uporablja za netrgovalne finančne dobičke, ki spada pod oddelek 371EC Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (zakon o obdavčevanju (mednarodne in druge določbe) iz leta 2010.
 - b) Družbam, ki uporabljajo oprostitev ujemaajočih obresti, ker je Komisija:
 - CFC pravila ZK napačno opredelila kot referenčni sistem;
 - napačno uporabila pravo, ko je ugotovila, da oprostitev ujemaajočih obresti pomeni odstopanje od referenčnega davčnega sistema, na podlagi, da:
 - (i) ugotovitev odstopanja napačno temelji na regulativni tehniki in test značilnih dolžnosti zaposlenih ni ključni test za pravila CFC ZK;
 - (ii) davčni zavezanci, ki so upravičeni do oprostitve ujemaajočih obresti, niso v enakem pravnem in dejanskem položaju kot davčni zavezanci, ki niso tovrstni upravičenci.
 - napačno uporabila dejstva in pravo, ko je ugotovila, da oprostitev ujemaajočih obresti ni utemeljena z naravo in celotno strukturo davčnega sistema.
2. Drugi tožbeni razlog: Komisija je kršila člen 107(1) PDEU s tem, da ni dokazala, da bi domnevni ukrep pomoči lahko vplival na trgovino med državami članicami in izkrivil konkurenco.

3. Tretji tožbeni razlog: podredno, Komisija je kršila člen 49 PDEU s tem, da je domnevni ukrep pomoči opredelila za nezdržljivo državno pomoč, ki ne krši svobode ustanavljanja, zagotovljene v členu 49 PDEU.
4. Četrti tožbeni razlog: Komisija je kršila temeljno načelo enakega obravnavanja/prepovedi diskriminacije s tem, da je:
 - netrgovalne finančne dobičke, ki izhajajo iz upravičenih kreditov, obravnavala enko kot netrgovalne finančne dobičke, ki izhajajo iz neupravičenih posojil; in
 - izjemo pri financiranju skupin obravnavala različno, glede na to, ali netrgovalni finančni dobički spadajo pod oddelek 371EB ali 371EC Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (zakon o obdavčevanju (mednarodne in druge določbe) iz leta 2010).
5. Peti tožbeni razlog: podredno, tudi če domnevni ukrep pomoči spada na področje člena 107(1) PDEU, je Komisija kršila člen 16(1) Uredbe Sveta (EU) 2015/1589 ⁽²⁾ s tem, da je zahtevala zagotovitev vračila nezdržljive pomoči od prejemnikov domnevnega ukrepa pomoči, ker tako vračilo krši splošna načela prava EU, in sicer načelo legitimnih pričakovanj in pravne varnosti.

⁽¹⁾ Direktiva Sveta (EU) 2016/1164 z dne 12. julija 2016 o določitvi pravil proti praksam izogibanja davkom, ki neposredno vplivajo na delovanje notranjega trga (UL L 193, 2016, str. 1).

⁽²⁾ Uredba Sveta (EU) 2015/1589 z dne 13. julija 2015 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije (UL L 248, 2015, str. 9).

Tožba, vložena 8. novembra 2019 – Ultra Electronics Holdings in drugi/Komisija

(Zadeva T-763/19)

(2020/C 45/37)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Ultra Electronics Holdings plc (London, Združeno kraljestvo), DF Group Ltd (London) in Ultra Electronics Swiss Holdings Company Ltd (London) (zastopnika: M. Whitehouse in P. Halford, Solicitors)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeče stranke Splošnemu sodišču predlagajo, naj:

- Sklep Komisije (EU) 2019/1352 z dne 2. aprila 2019 o državni pomoči SA.44896, ki jo je Združeno kraljestvo izvedlo v zvezi z nadzorovanimi tujimi družbami z izjemo pri financiranju skupin (UL 2019 L 216, str. 1), razglasi za ničen;
- podredno, člen 2 izpodbijanega sklepa razglasi za ničen v delu, v katerem krši svobodo tožeče stranke do ustanavljanja v skladu s členom 49 PDEU ali prost pretok kapitala v skladu s členom 63 PDEU; in
- se Komisiji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeče stranke v utemeljitev tožbe navajajo enajst tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo in/ali storila očitno napako pri presoji s tem, da je ugotovila, da je shema izjeme pri financiranju skupin („sporni ukrep“) povzročila gospodarsko prednost v smislu in obsegu člena 107(1) PDEU.

2. Drugi tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo in/ali storila očitno napako pri presoji ob opredelitvi referenčnega sistema za namene analize „selektivnosti“.
3. Tretji tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo in storila očitne napake pri presoji s tem, da je napačno ali nepopolno opredelila ter nepravilno razumela upoštevne cilje referenčnega sistema, ki ga je izbrala.
4. Četrti tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo in storila očitne napake pri presoji s tem, da je opredelila sporni ukrep tako, da se z njim odstopa od referenčnega sistema, ki ga je izbrala.
5. Peti tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo in storila očitne napake pri presoji s tem, da je izpodbijani ukrep napačno opredelila kot *prima facie* selektiven, pri čemer je napačno menila, da vodi do različne obravnave podjetij v pravno in dejansko primerljivih položajih.
6. Šesti tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo s tem, da je pri oceni selektivnosti spornega ukrepa upoštevala Direktivo Sveta (EU) 2016/1164⁽¹⁾ glede na to, da je ta instrument začel veljati šele po koncu obdobja, v katerem je Komisija odločila, da sporni ukrep pomeni državno pomoč.
7. Sedmi tožbeni razlog: izpodbijani sklep pomeni Komisijino zlorabo pooblastil v nasprotju z davčno suverenostjo Združenega kraljestva.
8. Osmi tožbeni razlog: Komisija je storila očitne napake pri presoji s tem, da je menila, da zatrjevanega odstopanja ni mogoče utemeljiti glede na obdavčitev netrgovalnih finančnih dobičkov, ustvarjenih iz kvalificiranih kreditnih razmerij, ki spadajo *prima facie* pod oddelek 371EB („dejavnosti ZK“) Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (Zakon o obdavčevanju (mednarodne in druge določbe) iz leta 2010). Glede oprostitov v zvezi z „upravičenimi viri“ in „dobički, ki izhajajo iz ujemanja obresti“, v sklepu ni obrazložitev glede njihove utemeljitve oziroma neobstoja le-te.
9. Deveti tožbeni razlog: Komisija je kršila člen 108(2) PDEU in člen 6 Uredbe (EU) 2015/1589⁽²⁾ ter dolžnost dobrega upravljanja v skladu s členom 41 Listine o temeljnih pravicah. Natančneje, v sklepu o začetku postopka ni navedla, da dvomi o utemeljenosti „75-odstotna oprostitov“ na podlagi oddelka 371ID Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (Zakon o obdavčevanju (mednarodne in druge določbe) iz leta 2010), da bi se izognila dejanskim težavam zaradi analize značilnih dolžnosti zaposlenih v zvezi s kreditiranjem znotraj skupine, kot je dati zainteresiranim strankam ustrezno možnost, da podajo svoja stališča o tem; med preiskavo zainteresiranim strankam ni dala možnosti, da se izjavijo v zvezi s tem; v spornem sklepu se je odločila spregledati taka stališča, ki so jih zainteresirane stranke v zvezi s tem dejansko podale. Zato je izpodbijani sklep ničen.
10. Deseti tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo s tem, da je odločila, da obdavčitev podjetja v ZK z davkom na dobiček tujih hčerinskih družb „samo v obsegu, ki ga je treba pripisati domačim sredstvom in dejavnostim“, ne pomeni omejitve svobode ustanavljanja in da sporni ukrep ni potreben za zagotovitev skladnosti s svoboščinami iz Pogodbe.

V utemeljitev predloga (podredno) za razglasitev ničnosti člena 2 izpodbijanega sklepa, tožeča stranka navaja ta tožbeni razlog:

11. Enajsti tožbeni razlog: Komisija je, četudi (kar se zanika) sporni ukrep pomeni shemo državne pomoči, napačno uporabila pravo s tem, da je menila, da se z vračilom pomoči ne bi kršilo temeljnih načel prava EU, in s tem, da je odredila vračilo pomoči ne glede na to, ali je ustanovitev nadzorovanih tujih družb in njihovo dajanje posojil nerezidenčnim skupinam družb dejansko pomenilo izvajanje svobode ustanavljanja ali prost pretok kapitala. Natančneje, v obravnavanem primeru bi vračilo pomoči kršilo svobodo tožeče stranke do ustanavljanja na podlagi člena 49 PDEU in prost pretok kapitala na podlagi člena 63 PDEU. Če gre za tako kršitev, je treba odredbo za vračilo pomoči iz člena 2 izpodbijanega sklepa razglasiti za nično.

⁽¹⁾ Direktiva Sveta (EU) 2016/1164 z dne 12. julija 2016 o določitvi pravil proti praksam izogibanja davkom, ki neposredno vplivajo na delovanje notranjega trga (UL L 193, 2016, str. 1).

⁽²⁾ Uredba Sveta (EU) 2015/1589 z dne 13. julija 2015 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije (UL L 248, 2015, str. 9).

Tožba, vložena 8. novembra 2019 – Keller Holdings/Komisija**(Zadeva T-764/19)**

(2020/C 45/38)

*Jezik postopka: angleščina***Stranki**

Tožeča stranka: Keller Holdings Ltd (London, Združeno kraljestvo) (zastopnika: M. Whitehouse in P. Halford, Solicitors)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- Sklep Komisije (EU) 2019/1352 z dne 2. aprila 2019 o državni pomoči SA.44896, ki jo je Združeno kraljestvo izvedlo v zvezi z nadzorovanimi tujimi družbami z izjemo pri financiranju skupin (UL 2019 L 216, str. 1), razglasi za ničen;
- podredno, člen 2 izpodbijanega sklepa razglasi za ničen v delu, v katerem krši svobodo tožeče stranke do ustanavljanja v skladu s členom 49 PDEU; in
- Komisiji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja enajst tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo in/ali storila očitno napako pri presoji s tem, da je ugotovila, da je shema izjeme pri financiranju skupin („sporni ukrep“) povzročila gospodarsko prednost v smislu in obsegu člena 107(1) PDEU.
2. Drugi tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo in/ali storila očitno napako pri presoji ob opredelitvi referenčnega sistema za namene analize „selektivnosti“.
3. Tretji tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo in storila očitne napake pri presoji s tem, da je napačno ali nepopolno opredelila ter nepravilno razumela upoštevne cilje referenčnega sistema, ki ga je izbrala.
4. Četrty tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo in storila očitne napake pri presoji s tem, da je opredelila sporni ukrep tako, da se z njim odstopa od referenčnega sistema, ki ga je izbrala.
5. Peti tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo in storila očitne napake pri presoji s tem, da je izpodbijani ukrep napačno opredelila kot *prima facie* selektiven, pri čemer je napačno menila, da vodi do različne obravnave podjetij v pravno in dejansko primerljivih položajih.
6. Šesti tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo s tem, da je pri oceni selektivnosti spornega ukrepa upoštevala Direktivo Sveta (EU) 2016/1164 ⁽¹⁾ glede na to, da je ta instrument začel veljati šele po koncu obdobja, v katerem je Komisija odločila, da sporni ukrep pomeni državno pomoč.

7. Sedmi tožbeni razlog: izpodbijani sklep pomeni Komisijino zlorabo pooblastil v nasprotju z davčno suverenostjo Združenega kraljestva.
8. Osmi tožbeni razlog: Komisija je storila očitne napake pri presoji s tem, da je menila, da zatrjevanega odstopanja ni mogoče utemeljiti glede na obdavčitev netrgovalnih finančnih dobičkov, ustvarjenih iz kvalificiranih kreditnih razmerij, ki spadajo *prima facie* pod oddelek 371EB („dejavnosti ZK“) Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (Zakon o obdavčevanju (mednarodne in druge določbe) iz leta 2010). Glede oprostitev v zvezi z „upravičenimi viri“ in „dobički, ki izhajajo iz ujemanja obresti“, v sklepu ni obrazložitev glede njihove utemeljitve oziroma neobstoja le-te.
9. Deveti tožbeni razlog: Komisija je kršila člen 108(2) PDEU in člen 6 Uredbe (EU) 2015/1589 ⁽²⁾ ter dolžnost dobrega upravljanja v skladu s členom 41 Listine o temeljnih pravicah. Natančneje, v sklepu o začetku postopka ni navedla, da dvomi o utemeljenosti „75-odstotna oprostitve“ na podlagi oddelka 371ID Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (Zakon o obdavčevanju (mednarodne in druge določbe) iz leta 2010), da bi se izognila dejanskim težavam zaradi analize značilnih dolžnosti zaposlenih v zvezi s kreditiranjem znotraj skupine, kot je dati zainteresiranim strankam ustrezno možnost, da podajo svoja stališča o tem; med preiskavo zainteresiranim strankam ni dala možnosti, da se izjavijo v zvezi s tem; v spornem sklepu se je odločila spregledati taka stališča, ki so jih zainteresirane stranke v zvezi s tem dejansko podale. Zato je izpodbijani sklep ničen.
10. Deseti tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo s tem, da je odločila, da obdavčitev podjetja v ZK z davkom na dobiček tujih hčerinskih družb „samo v obsegu, ki ga je treba pripisati domačim sredstvom in dejavnostim“, ne pomeni omejitve svobode ustanavljanja in da sporni ukrep ni potreben za zagotovitev skladnosti s svoboščinami iz Pogodbe.

V utemeljitev predloga (podredno) za razglasitev ničnosti člena 2 izpodbijanega sklepa, tožeča stranka navaja ta tožbeni razlog:

11. Enajsti tožbeni razlog: Komisija je, četudi (kar se zanika) sporni ukrep pomeni shemo državne pomoči, napačno uporabila pravo s tem, da je menila, da se z vračilom pomoči ne bi kršilo temeljnih načel prava EU, in s tem, da je odredila vračilo pomoči ne glede na to, ali je ustanovitev nadzorovanih tujih družb in njihovo dajanje posojil nerezidenčnim skupinam družb dejansko pomenilo izvajanje svobode ustanavljanja ali prost pretok kapitala. Natančneje, v obravnavanem primeru bi vračilo pomoči kršilo svobodo tožeče stranke do ustanavljanja na podlagi člena 49 PDEU in prost pretok kapitala na podlagi člena 63 PDEU. Če gre za tako kršitev, je treba odredbo za vračilo pomoči iz člena 2 izpodbijanega sklepa razglasiti za nično.

⁽¹⁾ Direktiva Sveta (EU) 2016/1164 z dne 12. julija 2016 o določitvi pravil proti praksam izogibanja davkom, ki neposredno vplivajo na delovanje notranjega trga (UL L 193, 2016, str. 1).

⁽²⁾ Uredba Sveta (EU) 2015/1589 z dne 13. julija 2015 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije (UL L 248, 2015, str. 9).

Tožba, vložena 8. novembra 2019 – Genus Investments/Komisija

(Zadeva T-765/19)

(2020/C 45/39)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Genus Investments Ltd (Basingstoke, Združeno kraljestvo) (zastopnika: M. Whitehouse in P. Halford, Solicitors)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- Sklep Komisije (EU) 2019/1352 z dne 2. aprila 2019 o državni pomoči SA.44896, ki jo je Združeno kraljestvo izvedlo v zvezi z nadzorovanimi tujimi družbami z izjemo pri financiranju skupin (UL 2019 L 216, str. 1), razglasi za ničen;
- podredno, člen 2 izpodbijanega sklepa razglasi za ničen v delu, v katerem krši svobodo tožeče stranke do ustanavljanja v skladu s členom 49 PDEU; in
- Komisiji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja enajst tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo in/ali storila očitno napako pri presoji s tem, da je ugotovila, da je shema izjeme pri financiranju skupin („sporni ukrep“) povzročila gospodarsko prednost v smislu in obsegu člena 107(1) PDEU.
2. Drugi tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo in/ali storila očitno napako pri presoji ob opredelitvi referenčnega sistema za namene analize „selektivnosti“.
3. Tretji tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo in storila očitne napake pri presoji s tem, da je napačno ali nepopolno opredelila ter nepravilno razumela upoštevne cilje referenčnega sistema, ki ga je izbrala.
4. Četrty tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo in storila očitne napake pri presoji s tem, da je opredelila sporni ukrep tako, da se z njim odstopa od referenčnega sistema, ki ga je izbrala.
5. Peti tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo in storila očitne napake pri presoji s tem, da je izpodbijani ukrep napačno opredelila kot *prima facie* selektiven, pri čemer je napačno menila, da vodi do različne obravnave podjetij v pravno in dejansko primerljivih položajih.
6. Šesti tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo s tem, da je pri oceni selektivnosti spornega ukrepa upoštevala Direktivo Sveta (EU) 2016/1164⁽¹⁾ glede na to, da je ta instrument začel veljati šele po koncu obdobja, v katerem je Komisija odločila, da sporni ukrep pomeni državno pomoč.
7. Sedmi tožbeni razlog: izpodbijani sklep pomeni Komisijino zlorabo pooblastil v nasprotju z davčno suverenostjo Združenega kraljestva.
8. Osmi tožbeni razlog: Komisija je storila očitne napake pri presoji s tem, da je menila, da zatrjevanega odstopanja ni mogoče utemeljiti glede na obdavčitev netrgovalnih finančnih dobičkov, ustvarjenih iz kvalificiranih kreditnih razmerij, ki spadajo *prima facie* pod oddelek 371EB („dejavnosti ZK“) Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (Zakon o obdavčevanju (mednarodne in druge določbe) iz leta 2010). Glede oprostitev v zvezi z „upravičenimi viri“ in „dobički, ki izhajajo iz uje-manja obresti“, v sklepu ni obrazložitve glede njihove utemeljitve oziroma neobstoja le-te.
9. Deveti tožbeni razlog: Komisija je kršila člen 108(2) PDEU in člen 6 Uredbe (EU) 2015/1589⁽²⁾ ter dolžnost dobrega upravljanja v skladu s členom 41 Listine o temeljnih pravicah. Natančneje, v sklepu o začetku postopka ni navedla, da dvomi o utemeljenosti „75-odstotna oprostitev“ na podlagi oddelka 371ID Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (Zakon o obdavčevanju (mednarodne in druge določbe) iz leta 2010), da bi se izognila dejanskim težavam zaradi analize značilnih dolžnosti zaposlenih v zvezi s kreditiranjem znotraj skupine, kot je dati zainteresiranim strankam ustrezno možnost, da podajo svoja stališča o tem; med preiskavo zainteresiranim strankam ni dala možnosti, da se izjavijo v zvezi s tem; v spornem sklepu se je odločila spregledati taka stališča, ki so jih zainteresirane stranke v zvezi s tem dejansko podale. Zato je izpodbijani sklep ničen.

10. Deseti tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo s tem, da je odločila, da obdavčitev podjetja v ZK z davkom na dobiček tujih hčerinskih družb „samo v obsegu, ki ga je treba pripisati domačim sredstvom in dejavnostim“, ne pomeni omejitve svobode ustanavljanja in da sporni ukrep ni potreben za zagotovitev skladnosti s svoboščinami iz Pogodbe.

V utemeljitev predloga (podredno) za razglasitev ničnosti člena 2 izpodbijanega sklepa, tožeča stranka navaja ta tožbeni razlog:

11. Enajsti tožbeni razlog: Komisija je, četudi (kar se zanika) sporni ukrep pomeni shemo državne pomoči, napačno uporabila pravo s tem, da je menila, da se z vračilom pomoči ne bi kršilo temeljnih načel prava EU, in s tem, da je odredila vračilo pomoči ne glede na to, ali je ustanovitev nadzorovanih tujih družb in njihovo dajanje posojil nerezidenčnim skupinam družb dejansko pomenilo izvajanje svobode ustanavljanja ali prost pretok kapitala. Natančneje, v obravnavanem primeru bi vračilo pomoči kršilo svobodo tožeče stranke do ustanavljanja na podlagi člena 49 PDEU in prost pretok kapitala na podlagi člena 63 PDEU. Če gre za tako kršitev, je treba odredbo za vračilo pomoči iz člena 2 izpodbijanega sklepa razglasiti za nično.

(¹) Direktiva Sveta (EU) 2016/1164 z dne 12. julija 2016 o določitvi pravil proti praksam izogibanja davkom, ki neposredno vplivajo na delovanje notranjega trga (UL L 193, 2016, str. 1).

(²) Uredba Sveta (EU) 2015/1589 z dne 13. julija 2015 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije (UL L 248, 2015, str. 9).

Tožba, vložena 8. novembra 2019 – Just Eat Holding/Komisija

(Zadeva T-766/19)

(2020/C 45/40)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Just Eat Holding Ltd (London, Združeno kraljestvo) (zastopnika: M. Whitehouse in P. Halford, Solicitors)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- Sklep Komisije (EU) 2019/1352 z dne 2. aprila 2019 o državni pomoči SA.44896, ki jo je Združeno kraljestvo izvedlo v zvezi z nadzorovanimi tujimi družbami z izjemo pri financiranju skupin (UL 2019 L 216, str. 1), razglasi za ničen;
- podredno, člen 2 izpodbijanega sklepa razglasi za ničen v delu, v katerem krši svobodo tožeče stranke do ustanavljanja v skladu s členom 49 PDEU; in
- Komisiji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja enajst tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo in/ali storila očitno napako pri presoji s tem, da je ugotovila, da je shema izjeme pri financiranju skupin („sporni ukrep“) povzročila gospodarsko prednost v smislu in obsegu člena 107(1) PDEU.
2. Drugi tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo in/ali storila očitno napako pri presoji ob opredelitvi referenčnega sistema za namene analize „selektivnosti“.

3. Tretji tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo in storila očitne napake pri presoji s tem, da je napačno ali nepopolno opredelila ter nepravilno razumela upoštevne cilje referenčnega sistema, ki ga je izbrala.
4. Četrti tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo in storila očitne napake pri presoji s tem, da je opredelila sporni ukrep tako, da se z njim odstopa od referenčnega sistema, ki ga je izbrala.
5. Peti tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo in storila očitne napake pri presoji s tem, da je izpodbijani ukrep napačno opredelila kot *prima facie* selektiven, pri čemer je napačno menila, da vodi do različne obravnave podjetij v pravno in dejansko primerljivih položajih.
6. Šesti tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo s tem, da je pri oceni selektivnosti spornega ukrepa upoštevala Direktivo Sveta (EU) 2016/1164 ⁽¹⁾ glede na to, da je ta instrument začel veljati šele po koncu obdobja, v katerem je Komisija odločila, da sporni ukrep pomeni državno pomoč.
7. Sedmi tožbeni razlog: izpodbijani sklep pomeni Komisijino zlorabo pooblastil v nasprotju z davčno suverenostjo Združenega kraljestva.
8. Osmi tožbeni razlog: Komisija je storila očitne napake pri presoji s tem, da je menila, da zatrjevanega odstopanja ni mogoče utemeljiti glede na obdavčitev netrgovalnih finančnih dobičkov, ustvarjenih iz kvalificiranih kreditnih razmerij, ki spadajo *prima facie* pod oddelek 371EB („dejavnosti ZK“) Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (Zakon o obdavčevanju (mednarodne in druge določbe) iz leta 2010). Glede oprostitev v zvezi z „upravičenimi viri“ in „dobički, ki izhajajo iz ujemanja obresti“, v sklepu ni obrazložitev glede njihove utemeljitve oziroma neobstoja le-te.
9. Deveti tožbeni razlog: Komisija je kršila člen 108(2) PDEU in člen 6 Uredbe (EU) 2015/1589 ⁽²⁾ ter dolžnost dobrega upravljanja v skladu s členom 41 Listine o temeljnih pravicah. Natančneje, v sklepu o začetku postopka ni navedla, da dvomi o utemeljenosti „7,5-odstotna oprostitev“ na podlagi oddelka 371ID Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (Zakon o obdavčevanju (mednarodne in druge določbe) iz leta 2010), da bi se izognila dejanskim težavam zaradi analize značilnih dolžnosti zaposlenih v zvezi s kreditiranjem znotraj skupine, kot je dati zainteresiranim strankam ustrezno možnost, da podajo svoja stališča o tem; med preiskavo zainteresiranim strankam ni dala možnosti, da se izjavijo v zvezi s tem; v spornem sklepu se je odločila spregledati taka stališča, ki so jih zainteresirane stranke v zvezi s tem dejansko podale. Zato je izpodbijani sklep ničen.
10. Deseti tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo s tem, da je odločila, da obdavčitev podjetja v ZK z davkom na dobiček tujih hčerinskih družb „samo v obsegu, ki ga je treba pripisati domačim sredstvom in dejavnostim“, ne pomeni omejitve svobode ustanavljanja in da sporni ukrep ni potreben za zagotovitev skladnosti s svoboščinami iz Pogodbe.

V utemeljitev predloga (podredno) za razglasitev ničnosti člena 2 izpodbijanega sklepa, tožeča stranka navaja ta tožbeni razlog:

11. Enajsti tožbeni razlog: Komisija je, četudi (kar se zanika) sporni ukrep pomeni shemo državne pomoči, napačno uporabila pravo s tem, da je menila, da se z vračilom pomoči ne bi kršilo temeljnih načel prava EU, in s tem, da je odredila vračilo pomoči ne glede na to, ali je ustanovitev nadzorovanih tujih družb in njihovo dajanje posojil nerezidenčnim skupinam družb dejansko pomenilo izvajanje svobode ustanavljanja ali prost pretok kapitala. Natančneje, v obravnavanem primeru bi vračilo pomoči kršilo svobodo tožeče stranke do ustanavljanja na podlagi člena 49 PDEU in prost pretok kapitala na podlagi člena 63 PDEU. Če gre za tako kršitev, je treba odredbo za vračilo pomoči iz člena 2 izpodbijanega sklepa razglasiti za nično.

⁽¹⁾ Direktiva Sveta (EU) 2016/1164 z dne 12. julija 2016 o določitvi pravil proti praksam izogibanja davkom, ki neposredno vplivajo na delovanje notranjega trga (UL L 193, 2016, str. 1).

⁽²⁾ Uredba Sveta (EU) 2015/1589 z dne 13. julija 2015 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije (UL L 248, 2015, str. 9).

Tožba, vložena 8. novembra 2019 – Markit Group/Komisija**(Zadeva T-767/19)**

(2020/C 45/41)

*Jezik postopka: angleščina***Stranki**

Tožeča stranka: Markit Group Ltd (London, Združeno kraljestvo) (zastopnika: M. Whitehouse in P. Halford, Solicitors)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- Sklep Komisije (EU) 2019/1352 z dne 2. aprila 2019 o državni pomoči SA.44896, ki jo je Združeno kraljestvo izvedlo v zvezi z nadzorovanimi tujimi družbami z izjemo pri financiranju skupin (UL 2019 L 216, str. 1), razglasi za ničen;
- podredno, člen 2 izpodbijanega sklepa razglasi za ničen v delu, v katerem krši svobodo tožeče stranke do ustanavljanja v skladu s členom 49 PDEU; in
- Komisiji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja enajst tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo in/ali storila očitno napako pri presoji s tem, da je ugotovila, da je shema izjeme pri financiranju skupin („sporni ukrep“) povzročila gospodarsko prednost v smislu in obsegu člena 107(1) PDEU.
2. Drugi tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo in/ali storila očitno napako pri presoji ob opredelitvi referenčnega sistema za namene analize „selektivnosti“.
3. Tretji tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo in storila očitne napake pri presoji s tem, da je napačno ali nepopolno opredelila ter nepravilno razumela upoštevne cilje referenčnega sistema, ki ga je izbrala.
4. Četrty tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo in storila očitne napake pri presoji s tem, da je opredelila sporni ukrep tako, da se z njim odstopa od referenčnega sistema, ki ga je izbrala.
5. Peti tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo in storila očitne napake pri presoji s tem, da je izpodbijani ukrep napačno opredelila kot *prima facie* selektiven, pri čemer je napačno menila, da vodi do različne obravnave podjetij v pravno in dejansko primerljivih položajih.
6. Šesti tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo s tem, da je pri oceni selektivnosti spornega ukrepa upoštevala Direktivo Sveta (EU) 2016/1164 ⁽¹⁾ glede na to, da je ta instrument začel veljati šele po koncu obdobja, v katerem je Komisija odločila, da sporni ukrep pomeni državno pomoč.
7. Sedmi tožbeni razlog: izpodbijani sklep pomeni Komisijino zlorabo pooblastil v nasprotju z davčno suverenostjo Združenega kraljestva.
8. Osmi tožbeni razlog: Komisija je storila očitne napake pri presoji s tem, da je menila, da zatrjevanega odstopanja ni mogoče utemeljiti glede na obdavčitev netrgovalnih finančnih dobičkov, ustvarjenih iz kvalificiranih kreditnih razmerij, ki spadajo *prima facie* pod oddelek 371EB („dejavnosti ZK“) Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (Zakon o obdavčevanju (mednarodne in druge določbe) iz leta 2010). Glede oprostitev v zvezi z „upravičenimi viri“ in „dobički, ki izhajajo iz uje-manja obresti“, v sklepu ni obrazložitev glede njihove utemeljitve oziroma neobstoja le-te.

9. Deveti tožbeni razlog: Komisija je kršila člen 108(2) PDEU in člen 6 Uredbe (EU) 2015/1589 ⁽²⁾ ter dolžnost dobrega upravljanja v skladu s členom 41 Listine o temeljnih pravicah. Natančneje, v sklepu o začetku postopka ni navedla, da dvomi o utemeljenosti „75-odstotna oprostitve“ na podlagi oddelka 371ID Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (Zakon o obdavčevanju (mednarodne in druge določbe) iz leta 2010), da bi se izognila dejanskim težavam zaradi analize značilnih dolžnosti zaposlenih v zvezi s kreditiranjem znotraj skupine, kot je dati zainteresiranim strankam ustrezno možnost, da podajo svoja stališča o tem; med preiskavo zainteresiranim strankam ni dala možnosti, da se izjavijo v zvezi s tem; v spornem sklepu se je odločila spregledati taka stališča, ki so jih zainteresirane stranke v zvezi s tem dejansko podale. Zato je izpodbijani sklep ničen.
10. Deseti tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo s tem, da je odločila, da obdavčitev podjetja v ZK z davkom na dobiček tujih hčerinskih družb „samo v obsegu, ki ga je treba pripisati domačim sredstvom in dejavnostim“, ne pomeni omejitve svobode ustanavljanja in da sporni ukrep ni potreben za zagotovitev skladnosti s svoboščinami iz Pogodbe.

V utemeljitev predloga (podredno) za razglasitev ničnosti člena 2 izpodbijanega sklepa, tožeča stranka navaja ta tožbeni razlog:

11. Enajsti tožbeni razlog: Komisija je, četudi (kar se zanika) sporni ukrep pomeni shemo državne pomoči, napačno uporabila pravo s tem, da je menila, da se z vračilom pomoči ne bi kršilo temeljnih načel prava EU, in s tem, da je odredila vračilo pomoči ne glede na to, ali je ustanovitev nadzorovanih tujih družb in njihovo dajanje posojil nerezidenčnim skupinam družb dejansko pomenilo izvajanje svobode ustanavljanja ali prost pretok kapitala. Natančneje, v obravnavanem primeru bi vračilo pomoči kršilo svobodo tožeče stranke do ustanavljanja na podlagi člena 49 PDEU in prost pretok kapitala na podlagi člena 63 PDEU. Če gre za tako kršitev, je treba odredbo za vračilo pomoči iz člena 2 izpodbijanega sklepa razglasiti za nično.

⁽¹⁾ Direktiva Sveta (EU) 2016/1164 z dne 12. julija 2016 o določitvi pravil proti praksam izogibanja davkom, ki neposredno vplivajo na delovanje notranjega trga (UL L 193, 2016, str. 1).

⁽²⁾ Uredba Sveta (EU) 2015/1589 z dne 13. julija 2015 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije (UL L 248, 2015, str. 9).

Tožba, vložena 8. novembra 2019 – Elementis/Komisija

(Zadeva T-768/19)

(2020/C 45/42)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Elementis (London, Združeno kraljestvo) (zastopnika: M. Whitehouse in P. Halford, Solicitors)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- Sklep Komisije (EU) 2019/1352 z dne 2. aprila 2019 o državni pomoči SA.44896, ki jo je Združeno kraljestvo izvedlo v zvezi z nadzorovanimi tujimi družbami z izjemo pri financiranju skupin (UL 2019 L 216, str. 1), razglasi za ničen;
- podredno, člen 2 izpodbijanega sklepa razglasi za ničen v delu, v katerem krši svobodo tožeče stranke do ustanavljanja v skladu s členom 49 PDEU; in
- Komisiji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja enajst tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo in/ali storila očitno napako pri presoji s tem, da je ugotovila, da je shema izjeme pri financiranju skupin („sporni ukrep“) povzročila gospodarsko prednost v smislu in obsegu člena 107(1) PDEU.
2. Drugi tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo in/ali storila očitno napako pri presoji ob opredelitvi referenčnega sistema za namene analize „selektivnosti“.
3. Tretji tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo in storila očitne napake pri presoji s tem, da je napačno ali nepopolno opredelila ter nepravilno razumela upoštevne cilje referenčnega sistema, ki ga je izbrala.
4. Četrty tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo in storila očitne napake pri presoji s tem, da je opredelila sporni ukrep tako, da se z njim odstopa od referenčnega sistema, ki ga je izbrala.
5. Peti tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo in storila očitne napake pri presoji s tem, da je izpodbijani ukrep napačno opredelila kot *prima facie* selektiven, pri čemer je napačno menila, da vodi do različne obravnave podjetij v pravno in dejansko primerljivih položajih.
6. Šesti tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo s tem, da je pri oceni selektivnosti spornega ukrepa upoštevala Direktivo Sveta (EU) 2016/1164 ⁽¹⁾ glede na to, da je ta instrument začel veljati šele po koncu obdobja, v katerem je Komisija odločila, da sporni ukrep pomeni državno pomoč.
7. Sedmi tožbeni razlog: izpodbijani sklep pomeni Komisijino zlorabo pooblastil v nasprotju z davčno suverenostjo Združenega kraljestva.
8. Osmi tožbeni razlog: Komisija je storila očitne napake pri presoji s tem, da je menila, da zatrjevanega odstopanja ni mogoče utemeljiti glede na obdavčitev netrgovalnih finančnih dobičkov, ustvarjenih iz kvalificiranih kreditnih razmerij, ki spadajo *prima facie* pod oddelek 371EB („dejavnosti ZK“) Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (Zakon o obdavčevanju (mednarodne in druge določbe) iz leta 2010). Glede oprostitve v zvezi z „upravičenimi viri“ in „dobički, ki izhajajo iz ujemanja obresti“, v sklepu ni obrazložitev glede njihove utemeljitve oziroma neobstoja le-te.
9. Deveti tožbeni razlog: Komisija je kršila člen 108(2) PDEU in člen 6 Uredbe (EU) 2015/1589 ⁽²⁾ ter dolžnost dobrega upravljanja v skladu s členom 41 Listine o temeljnih pravicah. Natančneje, v sklepu o začetku postopka ni navedla, da dvomi o utemeljenosti „75-odstotna oprostitve“ na podlagi oddelka 371ID Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (Zakon o obdavčevanju (mednarodne in druge določbe) iz leta 2010), da bi se izognila dejanskim težavam zaradi analize značilnih dolžnosti zaposlenih v zvezi s kreditiranjem znotraj skupine, kot je dati zainteresiranim strankam ustrezno možnost, da podajo svoja stališča o tem; med preiskavo zainteresiranim strankam ni dala možnosti, da se izjavijo v zvezi s tem; v spornem sklepu se je odločila spregledati taka stališča, ki so jih zainteresirane stranke v zvezi s tem dejansko podale. Zato je izpodbijani sklep ničen.
10. Deseti tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo s tem, da je odločila, da obdavčitev podjetja v ZK z davkom na dobiček tujih hčerinskih družb „samo v obsegu, ki ga je treba pripisati domačim sredstvom in dejavnostim“, ne pomeni omejitve svobode ustanavljanja in da sporni ukrep ni potreben za zagotovitev skladnosti s svoboščinami iz Pogodbe.

V utemeljitev predloga (podredno) za razglasitev ničnosti člena 2 izpodbijanega sklepa, tožeča stranka navaja ta tožbeni razlog:

11. Enajsti tožbeni razlog: Komisija je, četudi (kar se zanika) sporni ukrep pomeni shemo državne pomoči, napačno uporabila pravo s tem, da je menila, da se z vračilom pomoči ne bi kršilo temeljnih načel prava EU, in s tem, da je odredila vračilo pomoči ne glede na to, ali je ustanovitev nadzorovanih tujih družb in njihovo dajanje posojil nerezidenčnim skupinam družb dejansko pomenilo izvajanje svobode ustanavljanja ali prost pretok kapitala. Natančneje, v obravnavanem primeru bi vračilo pomoči kršilo svobodo tožeče stranke do ustanavljanja na podlagi člena 49 PDEU in prost pretok kapitala na podlagi člena 63 PDEU. Če gre za tako kršitev, je treba odredbo za vračilo pomoči iz člena 2 izpodbijanega sklepa razglasiti za nično.

(¹) Direktiva Sveta (EU) 2016/1164 z dne 12. julija 2016 o določitvi pravil proti praksam izogibanja davkom, ki neposredno vplivajo na delovanje notranjega trga (UL L 193, 2016, str. 1).

(²) Uredba Sveta (EU) 2015/1589 z dne 13. julija 2015 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije (UL L 248, 2015, str. 9).

Tožba, vložena 8. novembra 2019 – Informa in drugi/Komisija

(Zadeva T-769/19)

(2020/C 45/43)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeče stranke: Informa plc (London, Združeno kraljestvo), Maypond Ltd (Dublin, Irska), Tanahol Ltd (Dublin) in Colonygrove Ltd (London) (zastopnika: M. Whitehouse in P. Halford, Solicitors)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeče stranke Splošnemu sodišču predlagajo, naj:

- Sklep Komisije (EU) 2019/1352 z dne 2. aprila 2019 o državni pomoči SA.44896, ki jo je Združeno kraljestvo izvedlo v zvezi z nadzorovanimi tujimi družbami z izjemo pri financiranju skupin (UL 2019 L 216, str. 1), razglasi za ničn;
- podredno, člen 2 izpodbijanega sklepa razglasi za ničn v delu, v katerem krši svobodo tožeče stranke do ustanavljanja v skladu s členom 49 PDEU; in
- Komisiji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeče stranke v utemeljitev tožbe navajajo enajst tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo in/ali storila očitno napako pri presoji s tem, da je ugotovila, da je shema izjeme pri financiranju skupin („sporni ukrep“) povzročila gospodarsko prednost v smislu in obsegu člena 107(1) PDEU.
2. Drugi tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo in/ali storila očitno napako pri presoji ob opredelitvi referenčnega sistema za namene analize „selektivnosti“.

3. Tretji tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo in storila očitne napake pri presoji s tem, da je napačno ali nepopolno opredelila ter nepravilno razumela upoštevne cilje referenčnega sistema, ki ga je izbrala.
4. Četrti tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo in storila očitne napake pri presoji s tem, da je opredelila sporni ukrep tako, da se z njim odstopa od referenčnega sistema, ki ga je izbrala.
5. Peti tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo in storila očitne napake pri presoji s tem, da je izpodbijani ukrep napačno opredelila kot *prima facie* selektiven, pri čemer je napačno menila, da vodi do različne obravnave podjetij v pravno in dejansko primerljivih položajih.
6. Šesti tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo s tem, da je pri oceni selektivnosti spornega ukrepa upoštevala Direktivo Sveta (EU) 2016/1164 ⁽¹⁾ glede na to, da je ta instrument začel veljati šele po koncu obdobja, v katerem je Komisija odločila, da sporni ukrep pomeni državno pomoč.
7. Sedmi tožbeni razlog: izpodbijani sklep pomeni Komisijino zlorabo pooblastil v nasprotju z davčno suverenostjo Združenega kraljestva.
8. Osmi tožbeni razlog: Komisija je storila očitne napake pri presoji s tem, da je menila, da zatrjevanega odstopanja ni mogoče utemeljiti glede na obdavčitev netrgovalnih finančnih dobičkov, ustvarjenih iz kvalificiranih kreditnih razmerij, ki spadajo *prima facie* pod oddelek 371EB („dejavnosti ZK“) Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (Zakon o obdavčevanju (mednarodne in druge določbe) iz leta 2010). Glede oprostitev v zvezi z „upravičenimi viri“ in „dobički, ki izhajajo iz uje-manja obresti“, v sklepu ni obrazložitve glede njihove utemeljitve oziroma neobstoja le-te.
9. Deveti tožbeni razlog: Komisija je kršila člen 108(2) PDEU in člen 6 Uredbe (EU) 2015/1589 ⁽²⁾ ter dolžnost dobrega upravljanja v skladu s členom 41 Listine o temeljnih pravicah. Natančneje, v sklepu o začetku postopka ni navedla, da dvomi o utemeljenosti „75-odstotna oprostitev“ na podlagi oddelka 371ID Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (Zakon o obdavčevanju (mednarodne in druge določbe) iz leta 2010), da bi se izognila dejanskim težavam zaradi analize značilnih dolžnosti zaposlenih v zvezi s kreditiranjem znotraj skupine, kot je dati zainteresiranim strankam ustrezno možnost, da podajo svoja stališča o tem; med preiskavo zainteresiranim strankam ni dala možnosti, da se izjavijo v zvezi s tem; v spornem sklepu se je odločila spregledati taka stališča, ki so jih zainteresirane stranke v zvezi s tem dejansko podale. Zato je izpodbijani sklep ničen.
10. Deseti tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo s tem, da je odločila, da obdavčitev podjetja v ZK z davkom na dobiček tujih hčerinskih družb „samo v obsegu, ki ga je treba pripisati domačim sredstvom in dejavnostim“, ne pomeni omejitve svobode ustanavljanja in da sporni ukrep ni potreben za zagotovitev skladnosti s svoboščinami iz Pogodbe.

V utemeljitev predloga (podredno) za razglasitev ničnosti člena 2 izpodbijanega sklepa, tožeča stranka navaja ta tožbeni razlog:

11. Enajsti tožbeni razlog: Komisija je, četudi (kar se zanika) sporni ukrep pomeni shemo državne pomoči, napačno uporabila pravo s tem, da je menila, da se z vračilom pomoči ne bi kršilo temeljnih načel prava EU, in s tem, da je odredila vračilo pomoči ne glede na to, ali je ustanovitev nadzorovanih tujih družb in njihovo dajanje posojil nerezidenčnim skupinam družb dejansko pomenilo izvajanje svobode ustanavljanja ali prost pretok kapitala. Natančneje, v obravnavanem primeru bi vračilo pomoči kršilo svobodo tožeče stranke do ustanavljanja na podlagi člena 49 PDEU in prost pretok kapitala na podlagi člena 63 PDEU. Če gre za tako kršitev, je treba odredbo za vračilo pomoči iz člena 2 izpodbijanega sklepa razglasiti za nično.

⁽¹⁾ Direktiva Sveta (EU) 2016/1164 z dne 12. julija 2016 o določitvi pravil proti praksam izogibanja davkom, ki neposredno vplivajo na delovanje notranjega trga (UL L 193, 2016, str. 1).

⁽²⁾ Uredba Sveta (EU) 2015/1589 z dne 13. julija 2015 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije (UL L 248, 2015, str. 9).

Tožba, vložena 8. novembra 2019 – Merlin UK Finco 1 in drugi/Komisija**(Zadeva T-770/19)**

(2020/C 45/44)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožče stranke: Merlin UK Finco 1 Ltd (Poole, Združeno kraljestvo), Merlin UK Finco 2 Ltd (Poole), Charcoal Newco 1 Ltd (Poole) in Charcoal Newco 1A Ltd (Poole) (zastopnika: M. Whitehouse in P. Halford, Solicitors)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožče stranke Splošnemu sodišču predlagajo, naj:

- Sklep Komisije (EU) 2019/1352 z dne 2. aprila 2019 o državni pomoči SA.44896, ki jo je Združeno kraljestvo izvedlo v zvezi z nadzorovanimi tujimi družbami z izjemo pri financiranju skupin (UL 2019 L 216, str. 1), razglasi za ničen;
- podredno, člen 2 izpodbijanega sklepa razglasi za ničen v delu, v katerem krši svobodo tožče stranke do ustanavljanja v skladu s členom 49 PDEU ali prost pretok kapitala v skladu s členom 63 PDEU; in
- Komisiji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožče stranke v utemeljitev tožbe navajajo enajst tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo in/ali storila očitno napako pri presoji s tem, da je ugotovila, da je shema izjeme pri financiranju skupin („sporni ukrep“) povzročila gospodarsko prednost v smislu in obsegu člena 107(1) PDEU.
2. Drugi tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo in/ali storila očitno napako pri presoji ob opredelitvi referenčnega sistema za namene analize „selektivnosti“.
3. Tretji tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo in storila očitne napake pri presoji s tem, da je napačno ali nepopolno opredelila ter nepravilno razumela upoštevne cilje referenčnega sistema, ki ga je izbrala.
4. Četrti tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo in storila očitne napake pri presoji s tem, da je opredelila sporni ukrep tako, da se z njim odstopa od referenčnega sistema, ki ga je izbrala.
5. Peti tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo in storila očitne napake pri presoji s tem, da je izpodbijani ukrep napačno opredelila kot *prima facie* selektiven, pri čemer je napačno menila, da vodi do različne obravnave podjetij v pravno in dejansko primerljivih položajih.
6. Šesti tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo s tem, da je pri oceni selektivnosti spornega ukrepa upoštevala Direktivo Sveta (EU) 2016/1164⁽¹⁾ glede na to, da je ta instrument začel veljati šele po koncu obdobja, v katerem je Komisija odločila, da sporni ukrep pomeni državno pomoč.
7. Sedmi tožbeni razlog: izpodbijani sklep pomeni Komisijino zlorabo pooblastil v nasprotju z davčno suverenostjo Združenega kraljestva.
8. Osmi tožbeni razlog: Komisija je storila očitne napake pri presoji s tem, da je menila, da zatrjevanega odstopanja ni mogoče utemeljiti glede na obdavčitev netrgovalnih finančnih dobičkov, ustvarjenih iz kvalificiranih kreditnih razmerij, ki spadajo *prima facie* pod oddelek 371EB („dejavnosti ZK“) Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (Zakon o obdavčevanju (mednarodne in druge določbe) iz leta 2010). Glede oprostitev v zvezi z „upravičenimi viri“ in „dobički, ki izhajajo iz uje-manja obresti“, v sklepu ni obrazložitve glede njihove utemeljitve oziroma neobstoja le-te.

9. Deveti tožbeni razlog: Komisija je kršila člen 108(2) PDEU in člen 6 Uredbe (EU) 2015/1589⁽²⁾ ter dolžnost dobrega upravljanja v skladu s členom 41 Listine o temeljnih pravicah. Natančneje, v sklepu o začetku postopka ni navedla, da dvomi o utemeljenosti „75-odstotna oprostitve“ na podlagi oddelka 371ID Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (Zakon o obdavčevanju (mednarodne in druge določbe) iz leta 2010), da bi se izognila dejanskim težavam zaradi analize značilnih dolžnosti zaposlenih v zvezi s kreditiranjem znotraj skupine, kot je dati zainteresiranim strankam ustrezno možnost, da podajo svoja stališča o tem; med preiskavo zainteresiranim strankam ni dala možnosti, da se izjavijo v zvezi s tem; v spornem sklepu se je odločila spregledati taka stališča, ki so jih zainteresirane stranke v zvezi s tem dejansko podale. Zato je izpodbijani sklep ničen.
10. Deseti tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo s tem, da je odločila, da obdavčitev podjetja v ZK z davkom na dobiček tujih hčerinskih družb „samo v obsegu, ki ga je treba pripisati domačim sredstvom in dejavnostim“, ne pomeni omejitve svobode ustanavljanja in da sporni ukrep ni potreben za zagotovitev skladnosti s svoboščinami iz Pogodbe.

V utemeljitev predloga (podredno) za razglasitev ničnosti člena 2 izpodbijanega sklepa, tožeča stranka navaja ta tožbeni razlog:

11. Enajsti tožbeni razlog: Komisija je, četudi (kar se zanika) sporni ukrep pomeni shemo državne pomoči, napačno uporabila pravo s tem, da je menila, da se z vračilom pomoči ne bi kršilo temeljnih načel prava EU, in s tem, da je odredila vračilo pomoči ne glede na to, ali je ustanovitev nadzorovanih tujih družb in njihovo dajanje posojil nerezidenčnim skupinam družb dejansko pomenilo izvajanje svobode ustanavljanja ali prost pretok kapitala. Natančneje, v obravnavanem primeru bi vračilo pomoči kršilo svobodo tožeče stranke do ustanavljanja na podlagi člena 49 PDEU in prost pretok kapitala na podlagi člena 63 PDEU. Če gre za tako kršitev, je treba odredbo za vračilo pomoči iz člena 2 izpodbijanega sklepa razglasiti za nično.

⁽¹⁾ Direktiva Sveta (EU) 2016/1164 z dne 12. julija 2016 o določitvi pravil proti praksam izogibanja davkom, ki neposredno vplivajo na delovanje notranjega trga (UL L 193, 2016, str. 1).

⁽²⁾ Uredba Sveta (EU) 2015/1589 z dne 13. julija 2015 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije (UL L 248, 2015, str. 9).

Tožba, vložena 11. novembra 2019 – Experian Finance 2012/Komisija

(Zadeva T-771/19)

(2020/C 45/45)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Experian Finance 2012 Ltd (Nottingham, Združeno kraljestvo) (zastopnika: M. Whitehouse in P. Halford, Solicitors)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- Sklep Komisije (EU) 2019/1352 z dne 2. aprila 2019 o državni pomoči SA.44896, ki jo je Združeno kraljestvo izvedlo v zvezi z nadzorovanimi tujimi družbami s izjemo pri financiranju skupin (UL 2019 L 216, str. 1), razglasi za ničen;
- podredno, člen 2 izpodbijanega sklepa razglasi za ničen v delu, v katerem krši svobodo tožeče stranke do ustanavljanja v skladu s členom 49 PDEU; in
- Komisiji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja enajst tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo in/ali storila očitno napako pri presoji s tem, da je ugotovila, da je shema izjeme pri financiranju skupin („sporni ukrep“) povzročila gospodarsko prednost v smislu in obsegu člena 107(1) PDEU.
2. Drugi tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo in/ali storila očitno napako pri presoji ob opredelitvi referenčnega sistema za namene analize „selektivnosti“.
3. Tretji tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo in storila očitne napake pri presoji s tem, da je napačno ali nepopolno opredelila ter nepravilno razumela upoštevalne cilje referenčnega sistema, ki ga je izbrala.
4. Četrty tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo in storila očitne napake pri presoji s tem, da je opredelila sporni ukrep tako, da se z njim odstopa od referenčnega sistema, ki ga je izbrala.
5. Peti tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo in storila očitne napake pri presoji s tem, da je izpodbijani ukrep napačno opredelila kot *prima facie* selektiven, pri čemer je napačno menila, da vodi do različne obravnave podjetij v pravno in dejansko primerljivih položajih.
6. Šesti tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo s tem, da je pri oceni selektivnosti spornega ukrepa upoštevala Direktivo Sveta (EU) 2016/1164 ⁽¹⁾ glede na to, da je ta instrument začel veljati šele po koncu obdobja, v katerem je Komisija odločila, da sporni ukrep pomeni državno pomoč.
7. Sedmi tožbeni razlog: izpodbijani sklep pomeni Komisijino zlorabo pooblastil v nasprotju z davčno suverenostjo Združenega kraljestva.
8. Osmi tožbeni razlog: Komisija je storila očitne napake pri presoji s tem, da je menila, da zatrjevanega odstopanja ni mogoče utemeljiti glede na obdavčitev netrgovalnih finančnih dobičkov, ustvarjenih iz kvalificiranih kreditnih razmerij, ki spadajo *prima facie* pod oddelek 371EB („dejavnosti ZK“) Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (Zakon o obdavčevanju (mednarodne in druge določbe) iz leta 2010). Glede oprostitev v zvezi z „upravičenimi viri“ in „dobički, ki izhajajo iz ujemanja obresti“, v sklepu ni obrazložitev glede njihove utemeljitve oziroma neobstoja le-te.
9. Deveti tožbeni razlog: Komisija je kršila člen 108(2) PDEU in člen 6 Uredbe (EU) 2015/1589 ⁽²⁾ ter dolžnost dobrega upravljanja v skladu s členom 41 Listine o temeljnih pravicah. Natančneje, v sklepu o začetku postopka ni navedla, da dvomi o utemeljenosti „75-odstotna oprostitve“ na podlagi oddelka 371ID Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (Zakon o obdavčevanju (mednarodne in druge določbe) iz leta 2010), da bi se izognila dejanskim težavam zaradi analize značilnih dolžnosti zaposlenih v zvezi s kreditiranjem znotraj skupine, kot je dati zainteresiranim strankam ustrezno možnost, da podajo svoja stališča o tem; med preiskavo zainteresiranim strankam ni dala možnosti, da se izjavijo v zvezi s tem; v spornem sklepu se je odločila spregledati taka stališča, ki so jih zainteresirane stranke v zvezi s tem dejansko podale. Zato je izpodbijani sklep ničen.
10. Deseti tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo s tem, da je odločila, da obdavčitev podjetja v ZK z davkom na dobiček tujih hčerinskih družb „samo v obsegu, ki ga je treba pripisati domačim sredstvom in dejavnostim“, ne pomeni omejitve svobode ustanavljanja in da sporni ukrep ni potreben za zagotovitev skladnosti s svoboščinami iz Pogodbe.

V utemeljitev predloga (podredno) za razglasitev ničnosti člena 2 izpodbijanega sklepa, tožeča stranka navaja ta tožbeni razlog:

11. Enajsti tožbeni razlog: Komisija je, četudi (kar se zanika) sporni ukrep pomeni shemo državne pomoči, napačno uporabila pravo s tem, da je menila, da se z vračilom pomoči ne bi kršilo temeljnih načel prava EU, in s tem, da je odredila vračilo pomoči ne glede na to, ali je ustanovitev nadzorovanih tujih družb in njihovo dajanje posojil nerezidenčnim skupinam družb dejansko pomenilo izvajanje svobode ustanavljanja ali prost pretok kapitala. Natančneje, v obravnavanem primeru bi vračilo pomoči kršilo svobodo tožeče stranke do ustanavljanja na podlagi člena 49 PDEU in prost pretok kapitala na podlagi člena 63 PDEU. Če gre za tako kršitev, je treba odredbo za vračilo pomoči iz člena 2 izpodbijanega sklepa razglasiti za nično.

(¹) Direktiva Sveta (EU) 2016/1164 z dne 12. julija 2016 o določitvi pravil proti praksam izogibanja davkom, ki neposredno vplivajo na delovanje notranjega trga (UL L 193, 2016, str. 1).

(²) Uredba Sveta (EU) 2015/1589 z dne 13. julija 2015 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije (UL L 248, 2015, str. 9).

Tožba, vložena 11. novembra 2019 – William Grant & Sons in William Grant & Sons Investments/Komisija

(Zadeva T-772/19)

(2020/C 45/46)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeči stranki: William Grant & Sons Holdings Ltd (Dufftown, Združeno kraljestvo) in William Grant & Sons Investments Ltd (Dufftown) (zastopniki: C. McDonnell, Barrister, B. Goren, Solicitor, M. Peristeraki, odvetnik, in K. Desai, Solicitor)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeči stranki Splošnemu sodišču predlagata, naj:

- ugotovi, da ni bilo nezakonite državne pomoči, člen 1 Sklepa C(2019) 2526 Final z dne 2. aprila 2019 o državni pomoči SA.44896, ki jo je Združeno kraljestvo izvedlo v zvezi z nadzorovanimi tujimi družbami z izjemo pri financiranju skupin, razglasi za ničen v delu, v katerem je ugotovljeno, da gre za nezakonito državno pomoč in odpravi zahtevo ZK za zagotovitev vračila domnevne nezakonite državne pomoči, ki sta jo prejeli tožeči stranki v tem okviru (člena 2 in 3 izpodbijanega sklepa);
- Podredno, člena 2 in 3 izpodbijanega sklepa razglasi za ničen, če se z njim zahteva, da ZK zagotovi vračilo domnevne državne pomoči; in
- Vsekakor naloži Komisiji plačilo stroškov, nastalih tožečima strankama v teh postopkih.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeči stranki v utemeljitev tožbe navajata devet tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: Komisija je napačno razumela okvir, cilj in operacijo pravil ZK o nadzorovanih tujih družbah (CFC) v zvezi s spoštovanjem obravnave netrgovalnih finančnih dobičkov. Ugotovitve Komisije v izpodbijanem sklepu temeljijo na kumulativnih očitnih napakah. Natančneje, Komisija je storila očitne napake pri razumevanju celotnega davčnega sistema ZK, pri razumevanju ciljev CFC Sistema na posebnem področju izjeme pri financiranju skupin in opredelitvi upravičenih kreditnih razmerij.
2. Drugi tožbeni razlog: Komisija je napačno opredelila izjemo pri financiranju skupin kot davčno oprostitev in posledično kot prednost. V zvezi z netrgovalnimi finančnimi profiti izjema pri financiranju skupin pomeni določbo o dajatvah in del

opredelitve omejitev pravil CFC, ne pa selektivne prednosti. Komisija ni podala količinske analize, da bi dokazala, da gre za prednost in ob neobstoju trdnega dokaza, da je posledica zadevnega ukrepa prednost, izpodbijanega sklepa ni mogoče sprejeti.

3. Tretji tožbeni razlog: Komisija ni pravilno opredelila referenčnega sistema za presojo učinkov pravil CFC in je napačno opredelila pravila CFC kot sklop pravil, ločen od celotnega sistema ZK o davkih na dobiček. Komisija ni pravilno razumela cilja pravil CFC in ni upoštevala diskrecijske pravice ZK.
4. Četrti tožbeni razlog: Komisija je storila očitne napake pri analizi državne pomoči in je uporabila napačen test pri obravnavi vprašanja primerljivosti. Komisija ni ugotovila, da je davčna osnova ZK izpostavljena različni ravni tveganja, glede na to, ali gre za kreditiranje znotraj skupine, ki je obdavčljiva v ZK, ali za kreditiranje znotraj skupine, ki ni obdavčljiva v ZK ter je nerazumno ugotovila, da je kreditiranje znotraj skupine primerljivo s kreditiranjem tretje osebe.
5. Peti tožbeni razlog: tudi ob predpostavki, da so bili zadevni ukrepi CFC *prima facie* pomoč v smislu člena 107(1) PDEU, je bilo v izpodbijanem sklepu napačno ugotovljeno, da ni bilo utemeljitve, ki bi jo bilo mogoče uporabiti za zagovarjanje skladnosti zadevnih ukrepov s pravili EU o državni pomoči. Poleg tega je izpodbijani sklep nerazumen in nedosleden, saj je Komisija pravilno ugotovila, da je Poglavlje 9 dela 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (zakon o obdavčevanju (mednarodne in druge določbe) iz leta 2010) utemeljen v primerih, ko bi bil edini razlog, da se dajatev CFC uporabi na podlagi Poglavlja 5 navedenega dela 9A, test „kapitala, povezanega z ZK“, glede na to, da bi bila lahko izvedba tega testa v praksi pretirano težka, istočasno in brez ustrezne obrazložitve pa Komisija trdi, da navedeno Poglavlje 9 nikoli ni utemeljeno v primerih, v katerih bi se na podlagi testa značilnih dolžnosti zaposlenih dajatev CFC uporabila na podlagi navedenega poglavja 5. Dejansko je test značilnih dolžnosti zaposlenih težko uporabiti v praksi, tako da bi morala Komisija ugotoviti, da je poglavje 9 utemeljeno tudi v okviru tega testa in bi morala zato ugotoviti, da ne gre za državno pomoč.
6. Šesti tožbeni razlog: če bi bilo treba izpodbijanemu sklepu ugoditi, bi njegova izvršitev preko vračila domnevne državne pomoči s strani tožečih strank kršila temeljna načela prava EU, vključno s svobodo ustanavljanja in opravljanja storitev, glede na to, da se v primeru tožečih strank zadevne CFC nahajajo v drugih državah članicah.
7. Sedmi tožbeni razlog: zahteva za zagotovilo vračila, ki izhaja iz izpodbijanega sklepa, ni utemeljena in je v nasprotju s temeljnimi načeli Unije.
8. Osmi tožbeni razlog: Komisija ni ustrezno obrazložila odločilnih elementov v izpodbijanem sklepu, kot je ugotovitev, da bi bilo dajatev CFC na podlagi navedenega poglavja 5 mogoče brez težav ali nesorazmernega bremena uporabiti z uporabo testa značilnih dolžnosti zaposlenih.
9. Deveti tožbeni razlog: z izpodbijanim sklepom se krši tudi načelo dobrega upravljanja, ki zahteva, da Komisija deluje transparentno in predvidljivo v njenih upravnih postopkih in da sprejema odločitve v razumnem časovnem okviru. Ni razumno, da Komisija potrebuje več kot štiri leta za sprejetje sklepa o začetku postopka preiskave v obravnavani zadevi in da sprejme sklep več kot šest let po začetku veljavnosti izpodbijanega ukrepa.

Tožba, vložena 11. novembra 2019 – BAE Systems/Komisija

(Zadeva T-773/19)

(2020/C 45/47)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: BAE Systems plc (London, Združeno kraljestvo) (zastopniki: N. Gràcia Malfeito, odvetnica, W. Leslie, Solicitor, in I. Lunneryd, odvetnica)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- Sklep C(2019) 2526 Final z dne 2. aprila 2019 o državni pomoči SA.44896, ki jo je Združeno kraljestvo izvedlo v zvezi z nadzorovanimi tujimi družbami z izjemo pri financiranju skupin, razglasi za ničen;
- vsekakor Komisiji naloži plačilo stroškov, nastalih tožeci stranki v tem postopku.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja pet tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo in storila očitno napako pri presoji s tem, da je ugotovila, da so upoštevni referenčni sistem pravila CFC in ne sistem ZK o obdavčitvi dohodkov pravnih oseb. Natančneje, v ugotovitvi Komisije, da so referenčni sistem pravila ZK o CFC, je napačno uporabljena sodna praksa sodišč EU. Komisija bi morala namesto tega ugotoviti, da je ustrezni referenčni sistem sistem ZK o obdavčitvi dohodkov pravnih oseb, katerega sestavni in neločljivi del so pravila CFC.
2. Drugi tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo in storila očitno napako pri presoji glede ciljev referenčnega sistema.
3. Tretji tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo, storila očitno napako pri presoji in ni podala obrazložitve pri ugotovitvi, da izjema pri financiranju skupin vodi do selektivnega odstopanja od referenčnega sistema ter zlasti, da so podjetja, ki prejmejo druge vrste netrgovalnih finančnih dobičkov, v primerljivem pravnem in dejanskem položaju s podjetji, ki prejmejo netrgovalne finančne dobičke iz upravičenih sredstev. Komisija je tako napačno ugotovila, da netrgovalni finančni dobički iz posojil družbe družbenikov in hranilnikov ne povzročajo pomembnejšega in materialno večjega tveganja umetne preusmeritve kot kvalificirana posojila. Poleg tega je Komisija storila napako, ko se je osredotočila na zakonodajno tehniko, namesto na učinke izjeme pri financiranju skupin.
4. Četrty tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo in storila očitno napako pri presoji ter ni podala obrazložitve, ko je ugotovila, da izjema pri financiranju skupin ni bila utemeljena z naravo in celotno strukturo davčnih pravil v povezavi s testom funkcij vodstvenega osebja. Natančneje, Komisija je storila napako pri ugotovitvi, da upravna naloga uporabe testa funkcij vodstvenega osebja ne upravičuje izjeme pri financiranju skupin, in da ta ni upravičena s potrebo po uskladitvi s svoboščinami v Pogodbi o delovanju Evropske unije.
5. Peti tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravi in storila očitno napako pri presoji glede obstoja prednosti, kot je določena v členu 107 PDEU. Presoja Komisije temelji na neutemeljenih trditvah in dejansko ni dokazala, da gre za prednost, in samo trdi, da bi bila lahko v določenih okoliščinah taka prednost podana.

Tožba, vložena 12. novembra 2019 – FA Sub 3/Komisija

(Zadeva T-774/19)

(2020/C 45/48)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: FA Sub 3 Ltd (Tortola, Britanski Deviški otoki) (zastopnika: M. Whitehouse in P. Halford, Solicitors)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- Sklep Komisije (EU) 2019/1352 z dne 2. aprila 2019 o državni pomoči SA.44896, ki jo je Združeno kraljestvo izvedlo v zvezi z nadzorovanimi tujimi družbami z izjemo pri financiranju skupin (UL 2019 L 216, str. 1), razglasi za ničen;
- podredno, člen 2 izpodbijanega sklepa razglasi za ničen v delu, v katerem krši svobodo tožeče stranke do ustanavljanja v skladu s členom 49 PDEU ali prost pretok kapitala v skladu s členom 63 PDEU; in
- se Komisiji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja enajst tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo in/ali storila očitno napako pri presoji s tem, da je ugotovila, da je shema izjeme pri financiranju skupin („sporni ukrep“) povzročila gospodarsko prednost v smislu in obsegu člena 107(1) PDEU.
2. Drugi tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo in/ali storila očitno napako pri presoji ob opredelitvi referenčnega sistema za namene analize „selektivnosti“.
3. Tretji tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo in storila očitne napake pri presoji s tem, da je napačno ali nepopolno opredelila ter nepravilno razumela upoštevne cilje referenčnega sistema, ki ga je izbrala.
4. Četrty tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo in storila očitne napake pri presoji s tem, da je opredelila sporni ukrep tako, da se z njim odstopa od referenčnega sistema, ki ga je izbrala.
5. Peti tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo in storila očitne napake pri presoji s tem, da je izpodbijani ukrep napačno opredelila kot *prima facie* selektiven, pri čemer je napačno menila, da vodi do različne obravnave podjetij v pravno in dejansko primerljivih položajih.
6. Šesti tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo s tem, da je pri oceni selektivnosti spornega ukrepa upoštevala Direktivo Sveta (EU) 2016/1164⁽¹⁾ glede na to, da je ta instrument začel veljati šele po koncu obdobja, v katerem je Komisija odločila, da sporni ukrep pomeni državno pomoč.
7. Sedmi tožbeni razlog: izpodbijani sklep pomeni Komisijino zlorabo pooblastil v nasprotju z davčno suverenostjo Združenega kraljestva.
8. Osmi tožbeni razlog: Komisija je storila očitne napake pri presoji s tem, da je menila, da zatrjevanega odstopanja ni mogoče utemeljiti glede na obdavčitev netrgovalnih finančnih dobičkov, ustvarjenih iz kvalificiranih kreditnih razmerij, ki spadajo *prima facie* pod oddelek 371EB („dejavnosti ZK“) Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (Zakon o obdavčevanju (mednarodne in druge določbe) iz leta 2010). Glede oprostitev v zvezi z „upravičenimi viri“ in „dobički, ki izhajajo iz ujetja obresti“, v sklepu ni obrazložitev glede njihove utemeljitve oziroma neobstoja le-te.
9. Deveti tožbeni razlog: Komisija je kršila člen 108(2) PDEU in člen 6 Uredbe (EU) 2015/1589⁽²⁾ ter dolžnost dobrega upravljanja v skladu s členom 41 Listine o temeljnih pravicah. Natančneje, v sklepu o začetku postopka ni navedla, da dvomi o utemeljenosti „75-odstotna oprostitev“ na podlagi oddelka 371ID Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (Zakon o obdavčevanju (mednarodne in druge določbe) iz leta 2010), da bi se izognila dejanskim težavam zaradi analize značilnih dolžnosti zaposlenih v zvezi s kreditiranjem znotraj skupine, kot je dati zainteresiranim strankam ustrezno možnost, da podajo svoja stališča o tem; med preiskavo zainteresiranim strankam ni dala možnosti, da se izjavijo v zvezi s tem; v spornem sklepu se je odločila spregledati taka stališča, ki so jih zainteresirane stranke v zvezi s tem dejansko podale. Zato je izpodbijani sklep ničen.

10. Deseti tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo s tem, da je odločila, da obdavčitev podjetja v ZK z davkom na dobiček tujih hčerinskih družb „samo v obsegu, ki ga je treba pripisati domačim sredstvom in dejavnostim“, ne pomeni omejitve svobode ustanavljanja in da sporni ukrep ni potreben za zagotovitev skladnosti s svoboščinami iz Pogodbe.

V utemeljitev predloga (podredno) za razglasitev ničnosti člena 2 izpodbijanega sklepa, tožeča stranka navaja ta tožbeni razlog:

11. Enajsti tožbeni razlog: Komisija je, četudi (kar se zanika) sporni ukrep pomeni shemo državne pomoči, napačno uporabila pravo s tem, da je menila, da se z vračilom pomoči ne bi kršilo temeljnih načel prava EU, in s tem, da je odredila vračilo pomoči ne glede na to, ali je ustanovitev nadzorovanih tujih družb in njihovo dajanje posojil nerezidenčnim skupinam družb dejansko pomenilo izvajanje svobode ustanavljanja ali prost pretok kapitala. Natančneje, v obravnavanem primeru bi vračilo pomoči kršilo svobodo tožeče stranke do ustanavljanja na podlagi člena 49 PDEU in prost pretok kapitala na podlagi člena 63 PDEU. Če gre za tako kršitev, je treba odredbo za vračilo pomoči iz člena 2 izpodbijanega sklepa razglasiti za nično.

(¹) Direktiva Sveta (EU) 2016/1164 z dne 12. julija 2016 o določitvi pravil proti praksam izogibanja davkom, ki neposredno vplivajo na delovanje notranjega trga (UL L 193, 2016, str. 1).

(²) Uredba Sveta (EU) 2015/1589 z dne 13. julija 2015 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije (UL L 248, 2015, str. 9).

Tožba, vložena 12. novembra 2019 – Sheldon in Kingfisher International/Komisija

(Zadeva T-775/19)

(2020/C 45/49)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeči stranki: Sheldon Holdings Ltd (London, Združeno kraljestvo) in Kingfisher International Holdings Ltd (London) (zastopnika: G. Motta and N. Baeten, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeči stranki Splošnemu sodišču predlagata, naj:

- i. Sklep C(2019) 2526 Final z dne 2. aprila 2019 o državni pomoči SA.44896, ki jo je Združeno kraljestvo izvedlo v zvezi z nadzorovanimi tujimi družbami z izjemo pri financiranju skupin UL 2019 L 216, str. 1), v celoti razglasi za ničen;
- ii. Podredno, Sklep Komisije (EU) 2019/1352 v delu, v katerem ugotavlja, da je oddelek 371ID Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (zakon o obdavčevanju (mednarodne in druge določbe) iz leta 2010) privedel do nezakonite državne pomoči za namene člena 107(1) Pogodbe o delovanju Evropske unije;
- iii. Podredno, razglasi ničnost členov 2, 3 in 4 Sklepa Komisije (EU) 2019/1352;
- iv. Vsekakor, Evropski komisiji naloži plačilo stroškov, nastalih v zvezi s to tožbo.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeči stranki v utemeljitev tožbe navajata enajst tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: Komisija je izbrala nepravilni referenčni sistem za namene njene analize selektivnosti. Če se ocenjuje po ustreznem referenčnem sistemu, shema izjeme pri financiranju skupin („sporni ukrep“) ni odstopanje in ni selektivna.
2. Drugi tožbeni razlog: Komisija je v celoti nepravilno razumela naravo primarnega cilja njenega izbranega referenčnega sistema in ni upoštevala vseh ciljev tega sistema, kar jo je vodilo k uporabi nepopolnega in hipotetičnega referenčnega sistema.
3. Tretji tožbeni razlog: Komisija je v celoti nepravilno opredelila vlogo spornega ukrepa, zdi se, da na neustrezni podlagi regulativne tehnike. Če se ga razume pravilno, sporni ukrep ni odstopanje od referenčnega Sistema, ki ga je izbrala Komisija.
4. Četrty tožbeni razlog: Komisija je napačno ugotovila, da sporni ukrep razlikuje med podjetji, ki so primerljivi glede ciljev njenega izbranega referenčnega sistema.
5. Peti tožbeni razlog: Komisija ni ugotovila, da sporni ukrep ne pomeni selektivne prednosti, ker izhaja iz vodilnih načel in narave referenčnega sistema, ki ga je izbrala Komisija in je sestavni del mehanizma, potrebnega za delovanje in učinkovitost sistema.
6. Šesti tožbeni razlog: Sklep Komisije presega pooblastila Komisije na področju državnih pomoči, v nasprotju z davčno suverenostjo Združenega kraljestva.
7. Sedmi tožbeni razlog: Komisija je z vodenjem preiskave v zvezi s spornim ukrepom kršila člen 108(2) Pogodbe o delovanju Evropske unije in člen 6 Uredbe (EU) 2015/1589 ⁽¹⁾ ter njeno dolžnost dobrega upravljanja na podlagi člena 41 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah.
8. Osmi tožbeni razlog: Komisija je kršila dolžnost obrazložitve na podlagi člena 296 Pogodbe o delovanju Evropske unije.
9. Deveti tožbeni razlog: Komisija ni ugotovila, da je bil oddelek 371ID Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (zakon o obdavčevanju (mednarodne in druge določbe) iz leta 2010) popolnoma utemeljen in ni pomenil selektivne prednosti.
10. Deseti tožbeni razlog: vračila se ne sme zahtevati, saj bi bila to, glede na zadevo C-196/04 *Cadbury Schweppes* ⁽²⁾, kršitev splošnih načel prava EU, ki se nanašajo na temeljno svobodo ustanavljanja.
11. Enajsti tožbeni razlog: vračila se ne sme zahtevati, ker so smernice Komisije glede vračila *ultra vires* in kršijo splošna načela prava EU, ki se nanašajo na vračilo nezakonite državne pomoči.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (EU) 2015/1589 z dne 13. julija 2015 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije (UL L 248, 2015, str. 9).

⁽²⁾ Judgment of the Court of 12 September 2006, *Cadbury Schweppes plc and Cadbury Schweppes Overseas Ltd v Commissioners of Inland Revenue* (Case C-196/04, EU:C:2006:554).

Tožba, vložena 12. novembra 2019 – JIB Overseas/Komisija**(Zadeva T-776/19)**

(2020/C 45/50)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: JIB Overseas Holdings Ltd (London, Združeno kraljestvo) (zastopnika: M. Whitehouse in P. Halford, Solicitors)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- Sklep Komisije (EU) 2019/1352 z dne 2. aprila 2019 o državni pomoči SA.44896, ki jo je Združeno kraljestvo izvedlo v zvezi z nadzorovanimi tujimi družbami z izjemo pri financiranju skupin (UL 2019 L 216, str. 1), razglasi za ničen;
- podredno, člen 2 izpodbijanega sklepa razglasi za ničen v delu, v katerem krši svobodo tožeče stranke do ustanavljanja v skladu s členom 49 PDEU; in
- Komisiji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja enajst tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo in/ali storila očitno napako pri presoji s tem, da je ugotovila, da je shema izjeme pri financiranju skupin („sporni ukrep“) povzročila gospodarsko prednost v smislu in obsegu člena 107(1) PDEU.
2. Drugi tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo in/ali storila očitno napako pri presoji ob opredelitvi referenčnega sistema za namene analize „selektivnosti“.
3. Tretji tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo in storila očitne napake pri presoji s tem, da je napačno ali nepopolno opredelila ter nepravilno razumela upoštevne cilje referenčnega sistema, ki ga je izbrala.
4. Četrti tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo in storila očitne napake pri presoji s tem, da je opredelila sporni ukrep tako, da se z njim odstopa od referenčnega sistema, ki ga je izbrala.
5. Peti tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo in storila očitne napake pri presoji s tem, da je izpodbijani ukrep napačno opredelila kot *prima facie* selektiven, pri čemer je napačno menila, da vodi do različne obravnave podjetij v pravno in dejansko primerljivih položajih.
6. Šesti tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo s tem, da je pri oceni selektivnosti spornega ukrepa upoštevala Direktivo Sveta (EU) 2016/1164 (!) glede na to, da je ta instrument začel veljati šele po koncu obdobja, v katerem je Komisija odločila, da sporni ukrep pomeni državno pomoč.
7. Sedmi tožbeni razlog: izpodbijani sklep pomeni Komisijino zlorabo pooblastil v nasprotju z davčno suverenostjo Združenega kraljestva.

8. Osmi tožbeni razlog: Komisija je storila očitne napake pri presoji s tem, da je menila, da zatrjevanega odstopanja ni mogoče utemeljiti glede na obdavčitev netrgovalnih finančnih dobičkov, ustvarjenih iz kvalificiranih kreditnih razmerij, ki spadajo *prima facie* pod oddelek 371EB („dejavnosti ZK“) Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (Zakon o obdavčevanju (mednarodne in druge določbe) iz leta 2010). Glede oprostitov v zvezi z „upravičenimi viri“ in „dobički, ki izhajajo iz ujemanja obresti“, v sklepu ni obrazložitev glede njihove utemeljitve oziroma neobstoja le-te.
9. Deveti tožbeni razlog: Komisija je kršila člen 108(2) PDEU in člen 6 Uredbe (EU) 2015/1589 ⁽²⁾ ter dolžnost dobrega upravljanja v skladu s členom 41 Listine o temeljnih pravicah. Natančneje, v sklepu o začetku postopka ni navedla, da dvomi o utemeljenosti „75-odstotna oprostitve“ na podlagi oddelka 371ID Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (Zakon o obdavčevanju (mednarodne in druge določbe) iz leta 2010), da bi se izognila dejanskim težavam zaradi analize značilnih dolžnosti zaposlenih v zvezi s kreditiranjem znotraj skupine, kot je dati zainteresiranim strankam ustrezno možnost, da podajo svoja stališča o tem; med preiskavo zainteresiranim strankam ni dala možnosti, da se izjavijo v zvezi s tem; v spornem sklepu se je odločila spregledati taka stališča, ki so jih zainteresirane stranke v zvezi s tem dejansko podale. Zato je izpodbijani sklep ničen.
10. Deseti tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo s tem, da je odločila, da obdavčitev podjetja v ZK z davkom na dobiček tujih hčerinskih družb „samo v obsegu, ki ga je treba pripisati domačim sredstvom in dejavnostim“, ne pomeni omejitve svobode ustanavljanja in da sporni ukrep ni potreben za zagotovitev skladnosti s svoboščinami iz Pogodbe.

V utemeljitev predloga (podredno) za razglasitev ničnosti člena 2 izpodbijanega sklepa, tožeča stranka navaja ta tožbeni razlog:

11. Enajsti tožbeni razlog: Komisija je, četudi (kar se zanika) sporni ukrep pomeni shemo državne pomoči, napačno uporabila pravo s tem, da je menila, da se z vračilom pomoči ne bi kršilo temeljnih načel prava EU, in s tem, da je odredila vračilo pomoči ne glede na to, ali je ustanovitev nadzorovanih tujih družb in njihovo dajanje posojil nerezidenčnim skupinam družb dejansko pomenilo izvajanje svobode ustanavljanja ali prost pretok kapitala. Natančneje, v obravnavanem primeru bi vračilo pomoči kršilo svobodo tožeče stranke do ustanavljanja na podlagi člena 49 PDEU in prost pretok kapitala na podlagi člena 63 PDEU. Če gre za tako kršitev, je treba odredbo za vračilo pomoči iz člena 2 izpodbijanega sklepa razglasiti za nično.

⁽¹⁾ Direktiva Sveta (EU) 2016/1164 z dne 12. julija 2016 o določitvi pravil proti praksam izogibanja davkom, ki neposredno vplivajo na delovanje notranjega trga (UL L 193, 2016, str. 1).

⁽²⁾ Uredba Sveta (EU) 2015/1589 z dne 13. julija 2015 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije (UL L 248, 2015, str. 9).

Tožba, vložena 12. novembra 2019 – RDI Reit/Komisija

(Zadeva T-778/19)

(2020/C 45/51)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: RDI Reit plc (London, Združeno kraljestvo) (zastopniki: C. McDonnell, Barrister, B. Goren, Solicitor, M. Peristeraki, odvetnik, in K. Desai, Solicitor)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- ugotovi, da ni bilo nezakonite državne pomoči, člen 1 izpodbijanega Sklepa C(2019) 2526 Final z dne 2. aprila 2019 o državni pomoči SA.44896, ki jo je Združeno kraljestvo izvedlo v zvezi z nadzorovanimi tujimi družbami z izjemo pri financiranju skupin, razglasi za ničen v delu, v katerem je ugotovljeno, da ne gre za državno pomoč, ter odpravi zahtevo, naslovljeno na ZK, naj zagotovi vračilo zatrjevano nezakonite državne pomoči, ki jo je prejela tožeča stranka v tem okviru (člena 2 in 3 izpodbijanega sklepa);
- podredno, člena 2 in 3 izpodbijanega sklepa razglasi za nična v delu, v katerem zahtevata od ZK, naj od tožeče stranke zagotovi vračilo zatrjevane državne pomoči; in
- vsekakor, naloži Komisiji plačilo stroškov, nastalih tožeči stranki v tem postopku.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja devet tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: Komisija ni pravilno razumela okvira, cilja in operacije pravil nadzorovanih tujih družb (CFC), glede spoštovanja obravnave netrgovalnih finančnih dobičkov. Ugotovitve Komisije v izpodbijanem sklepu temeljijo na kumulativnih očitnih napakah. Komisija je zlasti storila očitne napake pri razumevanju celotnega davčnega sistema ZK, pri razumevanju ciljev sistema CFC na posebnem področju izjeme pri financiranju skupin ter pri opredelitvi upravičenih posojilnih razmerij.
2. Drugi tožbeni razlog: Komisija je napačno opredelila izjemo pri financiranju skupin kot davčno oprostitev in posledično kot prednost. V zvezi z netrgovalnimi finančnimi dobički izjema pri financiranju skupin pomeni določbo pri obračunavanju dajatve in del opredelitve omejitev pravil CFC, ne pa selektivne prednosti. Komisija ni podala kvantitativne analize, da bi dokazala prednost, zato je treba ob neobstoju trdnega dokaza, da je zadevni ukrep povzročil prednost, izpodbijani sklep razglasiti za ničen.
3. Tretji tožbeni razlog: Komisija ni pravilno opredelila referenčnega sistema za presojo učinkov pravil CFC in je napačno opredelila pravila CFC kot sklop pravil, ločen od celotnega sistema davka od dohodkov pravnih oseb ZK. Komisija ni pravilno razumela namena pravil CFC in ni upoštevala diskrecijske pravice ZK.
4. Četrty tožbeni razlog: Komisija je storila očitne napake pri analizi državne pomoči, in uporabila napačne teste pri preučitvi vprašanja primerljivosti. Komisija ni menila, da je davčna osnova ZK predmet različne ravni tveganja, glede na to, ali gre za kreditiranje znotraj skupine, obdavčljive v ZK, ali za kreditiranje skupine, ki ni obdavčljiva v ZK, ter je nerazumno ugotovila, da je kreditiranje znotraj skupin primerljivo s kreditiranjem tretjih oseb.
5. Peti tožbeni razlog: četudi bi šteli, da so zadevni ukrepi CFC *prima facie* pomenili pomoč v smislu člena 107(1) PDEU, je bilo v izpodbijanem sklepu napačno ugotovljeno, da ni bilo utemeljitve, s katero bi bilo mogoče zagovarjati primerljivost zadevnih ukrepov s pravili EU o državni pomoči. Poleg tega je izpodbijani sklep neracionalen in nedosleden, saj je Komisija pravilno ugotovila, da je poglavje 9 dela 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (zakon o obdavčevanju (mednarodne in druge določbe) iz leta 2010) utemeljeno v primerih, ko bi bil edini razlog za uporabo dajatve za CFC po obratnem scenariju poglavja 5 navedenega dela 9A, test „povezanega kapitala ZK“, glede na to, da je lahko ta test izredno težko izvesti v praksi, istočasno pa Komisija brez ustrezne obrazložitve trdi, da navedeno poglavje 9 ni nikoli utemeljeno v primerih, ko bi test funkcij osebja, pristojnega za odločanje, povzročil, da se dajatev za CFC uporabi na podlagi navedenega poglavja 5. Dejansko je test funkcij osebja, pristojnega za odločanje, izredno težko uporabiti v praksi, tako da bi morala Komisija ugotoviti, da je navedeno poglavje 9 v okviru tega testa prav tako utemeljeno in bi morala zato ugotoviti, da ni šlo za državno pomoč.

6. Šesti tožbeni razlog: če bi bilo treba izpodbijanemu sklepu ugoditi, bi njegova izvršitev z zagotovitvijo vračila zatrjevane državne pomoči od tožeče stranke kršila temeljna načela prava EU, vključno s svobodo ustanavljanja in svobodo opravljanja storitev, glede na to, da se v primeru tožeče stranke zadevne nadzorovane tuje družbe nahajajo v drugih državah članicah.
7. Sedmi tožbeni razlog: zahteva za zagotovitev vračila, ki izhaja iz izpodbijanega sklepa, ni utemeljena in je v nasprotju s temeljnimi načeli Unije.
8. Osmi tožbeni razlog: Komisija ni podala ustrezne obrazložitve odločilnih elementov v izpodbijanem sklepu, kot je ugotovitev, da bi se dajatev za CFC na podlagi navedenega poglavja 5 lahko brez težav ali nesorazmernega bremena uporabila ob uporabi testa funkcij osebja, pristojnega za odločanje.
9. Deveti tožbeni razlog: izpodbijani sklep krši tudi načelo dobrega upravljanja, ki zahteva, da Komisija v svojih upravnih postopkih deluje transparentno in predvidljivo in da svoje odločitve sprejema v razumnem časovnem okviru. Ni razumno, da je Komisija v tem primeru potrebovala več kot štiri leta za sprejetje sklepa o začetku postopka preiskave in da je sprejela sklep več kot šest let po začetku veljave spornega ukrepa.

Tožba, vložena 12. novembra 2019 – Ashtead Financing/Komisija

(Zadeva T-779/19)

(2020/C 45/52)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Ashtead Financing Ltd (London, Združeno kraljestvo) (zastopnika: M. Whitehouse in P. Halford, Solicitors)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- Sklep Komisije (EU) 2019/1352 z dne 2. aprila 2019 o državni pomoči SA.44896, ki jo je Združeno kraljestvo izvedlo v zvezi z nadzorovanimi tujimi družbami z izjemo pri financiranju skupin (UL 2019 L 216, str. 1), razglasi za ničen;
- podredno, člen 2 izpodbijanega sklepa razglasi za ničen v delu, v katerem krši svobodo tožeče stranke do ustanavljanja v skladu s členom 49 PDEU; in
- Komisiji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja enajst tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo in/ali storila očitno napako pri presoji s tem, da je ugotovila, da je shema izjeme pri financiranju skupin („sporni ukrep“) povzročila gospodarsko prednost v smislu in obsegu člena 107(1) PDEU.
2. Drugi tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo in/ali storila očitno napako pri presoji ob opredelitvi referenčnega sistema za namene analize „selektivnosti“.

3. Tretji tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo in storila očitne napake pri presoji s tem, da je napačno ali nepopolno opredelila ter nepravilno razumela upoštevne cilje referenčnega sistema, ki ga je izbrala.
4. Četrti tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo in storila očitne napake pri presoji s tem, da je opredelila sporni ukrep tako, da se z njim odstopa od referenčnega sistema, ki ga je izbrala.
5. Peti tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo in storila očitne napake pri presoji s tem, da je izpodbijani ukrep napačno opredelila kot *prima facie* selektiven, pri čemer je napačno menila, da vodi do različne obravnave podjetij v pravno in dejansko primerljivih položajih.
6. Šesti tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo s tem, da je pri oceni selektivnosti spornega ukrepa upoštevala Direktivo Sveta (EU) 2016/1164 ⁽¹⁾ glede na to, da je ta instrument začel veljati šele po koncu obdobja, v katerem je Komisija odločila, da sporni ukrep pomeni državno pomoč.
7. Sedmi tožbeni razlog: izpodbijani sklep pomeni Komisijino zlorabo pooblastil v nasprotju z davčno suverenostjo Združenega kraljestva.
8. Osmi tožbeni razlog: Komisija je storila očitne napake pri presoji s tem, da je menila, da zatrjevanega odstopanja ni mogoče utemeljiti glede na obdavčitev netrgovalnih finančnih dobičkov, ustvarjenih iz kvalificiranih kreditnih razmerij, ki spadajo *prima facie* pod oddelek 371EB („dejavnosti ZK“) Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (Zakon o obdavčevanju (mednarodne in druge določbe) iz leta 2010). Glede oprostitev v zvezi z „upravičenimi viri“ in „dobički, ki izhajajo iz ujemanja obresti“, v sklepu ni obrazložitev glede njihove utemeljitve oziroma neobstoja le-te.
9. Deveti tožbeni razlog: Komisija je kršila člen 108(2) PDEU in člen 6 Uredbe (EU) 2015/1589 ⁽²⁾ ter dolžnost dobrega upravljanja v skladu s členom 41 Listine o temeljnih pravicah. Natančneje, v sklepu o začetku postopka ni navedla, da dvomi o utemeljenosti „75-odstotna oprostitev“ na podlagi oddelka 371ID Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (Zakon o obdavčevanju (mednarodne in druge določbe) iz leta 2010), da bi se izognila dejanskim težavam zaradi analize značilnih dolžnosti zaposlenih v zvezi s kreditiranjem znotraj skupine, kot je dati zainteresiranim strankam ustrezno možnost, da podajo svoja stališča o tem; med preiskavo zainteresiranim strankam ni dala možnosti, da se izjavijo v zvezi s tem; v spornem sklepu se je odločila spregledati taka stališča, ki so jih zainteresirane stranke v zvezi s tem dejansko podale. Zato je izpodbijani sklep ničen.
10. Deseti tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo s tem, da je odločila, da obdavčitev podjetja v ZK z davkom na dobiček tujih hčerinskih družb „samo v obsegu, ki ga je treba pripisati domačim sredstvom in dejavnostim“, ne pomeni omejitve svobode ustanavljanja in da sporni ukrep ni potreben za zagotovitev skladnosti s svoboščinami iz Pogodbe.

V utemeljitev predloga (podredno) za razglasitev ničnosti člena 2 izpodbijanega sklepa, tožeča stranka navaja ta tožbeni razlog:

11. Enajsti tožbeni razlog: Komisija je, četudi (kar se zanika) sporni ukrep pomeni shemo državne pomoči, napačno uporabila pravo s tem, da je menila, da se z vračilom pomoči ne bi kršilo temeljnih načel prava EU, in s tem, da je odredila vračilo pomoči ne glede na to, ali je ustanovitev nadzorovanih tujih družb in njihovo dajanje posojil nerezidenčnim skupinam družb dejansko pomenilo izvajanje svobode ustanavljanja ali prost pretok kapitala. Natančneje, v obravnavanem primeru bi vračilo pomoči kršilo svobodo tožeče stranke do ustanavljanja na podlagi člena 49 PDEU in prost pretok kapitala na podlagi člena 63 PDEU. Če gre za tako kršitev, je treba odredbo za vračilo pomoči iz člena 2 izpodbijanega sklepa razglasiti za nično.

⁽¹⁾ Direktiva Sveta (EU) 2016/1164 z dne 12. julija 2016 o določitvi pravil proti praksam izogibanja davkom, ki neposredno vplivajo na delovanje notranjega trga (UL L 193, 2016, str. 1).

⁽²⁾ Uredba Sveta (EU) 2015/1589 z dne 13. julija 2015 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije (UL L 248, 2015, str. 9).

Tožba, vložena 12. novembra 2019 – Smith & Nephew USD in Smith & Nephew USD One/Komisija**(Zadeva T-780/19)**

(2020/C 45/53)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeči stranki: Smith & Nephew USD Ltd (Watford, Združeno kraljestvo) in Smith & Nephew USD One Ltd (Watford) (zastopnika: M. Whitehouse in P. Halford, Solicitors)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeči stranki Splošnemu sodišču predlagata, naj:

- Sklep Komisije (EU) 2019/1352 z dne 2. aprila 2019 o državni pomoči SA.44896, ki jo je Združeno kraljestvo izvedlo v zvezi z nadzorovanimi tujimi družbami z izjemo pri financiranju skupin (UL 2019 L 216, str. 1), razglasi za ničen;
- podredno, člen 2 izpodbijanega sklepa razglasi za ničen v delu, v katerem krši svobodo tožeče stranke do ustanavljanja v skladu s členom 49 PDEU ali prost pretok kapitala v skladu s členom 63 PDEU; in
- Komisiji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeči stranki v utemeljitev tožbe navajata enajst tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo in/ali storila očitno napako pri presoji s tem, da je ugotovila, da je shema izjeme pri financiranju skupin („sporni ukrep“) povzročila gospodarsko prednost v smislu in obsegu člena 107(1) PDEU.
2. Drugi tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo in/ali storila očitno napako pri presoji ob opredelitvi referenčnega sistema za namene analize „selektivnosti“.
3. Tretji tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo in storila očitne napake pri presoji s tem, da je napačno ali nepopolno opredelila ter nepravilno razumela upoštevne cilje referenčnega sistema, ki ga je izbrala.
4. Četrti tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo in storila očitne napake pri presoji s tem, da je opredelila sporni ukrep tako, da se z njim odstopa od referenčnega sistema, ki ga je izbrala.
5. Peti tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo in storila očitne napake pri presoji s tem, da je izpodbijani ukrep napačno opredelila kot *prima facie* selektiven, pri čemer je napačno menila, da vodi do različne obravnave podjetij v pravno in dejansko primerljivih položajih.
6. Šesti tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo s tem, da je pri oceni selektivnosti spornega ukrepa upoštevala Direktivo Sveta (EU) 2016/1164 ⁽¹⁾ glede na to, da je ta instrument začel veljati šele po koncu obdobja, v katerem je Komisija odločila, da sporni ukrep pomeni državno pomoč.
7. Sedmi tožbeni razlog: izpodbijani sklep pomeni Komisijino zlorabo pooblastil v nasprotju z davčno suverenostjo Združenega kraljestva.

8. Osmi tožbeni razlog: Komisija je storila očitne napake pri presoji s tem, da je menila, da zatrjevanega odstopanja ni mogoče utemeljiti glede na obdavčitev netrgovalnih finančnih dobičkov, ustvarjenih iz kvalificiranih kreditnih razmerij, ki spadajo *prima facie* pod oddelek 371EB („dejavnosti ZK“) Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (Zakon o obdavčevanju (mednarodne in druge določbe) iz leta 2010). Glede oprostitev v zvezi z „upravičenimi viri“ in „dobički, ki izhajajo iz ujemanja obresti“, v sklepu ni obrazložitev glede njihove utemeljitve oziroma neobstoja le-te.
9. Deveti tožbeni razlog: Komisija je kršila člen 108(2) PDEU in člen 6 Uredbe (EU) 2015/1589 ⁽²⁾ ter dolžnost dobrega upravljanja v skladu s členom 41 Listine o temeljnih pravicah. Natančneje, v sklepu o začetku postopka ni navedla, da dvomi o utemeljenosti „75-odstotna oprostitev“ na podlagi oddelka 371ID Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (Zakon o obdavčevanju (mednarodne in druge določbe) iz leta 2010), da bi se izognila dejanskim težavam zaradi analize značilnih dolžnosti zaposlenih v zvezi s kreditiranjem znotraj skupine, kot je dati zainteresiranim strankam ustrezno možnost, da podajo svoja stališča o tem; med preiskavo zainteresiranim strankam ni dala možnosti, da se izjavijo v zvezi s tem; v spornem sklepu se je odločila spregledati taka stališča, ki so jih zainteresirane stranke v zvezi s tem dejansko podale. Zato je izpodbijani sklep ničen.
10. Deseti tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo s tem, da je odločila, da obdavčitev podjetja v ZK z davkom na dobiček tujih hčerinskih družb „samo v obsegu, ki ga je treba pripisati domačim sredstvom in dejavnostim“, ne pomeni omejitve svobode ustanavljanja in da sporni ukrep ni potreben za zagotovitev skladnosti s svoboščinami iz Pogodbe.

V utemeljitev predloga (podredno) za razglasitev ničnosti člena 2 izpodbijanega sklepa, tožeča stranka navaja ta tožbeni razlog:

11. Enajsti tožbeni razlog: Komisija je, četudi (kar se zanika) sporni ukrep pomeni shemo državne pomoči, napačno uporabila pravo s tem, da je menila, da se z vračilom pomoči ne bi kršilo temeljnih načel prava EU, in s tem, da je odredila vračilo pomoči ne glede na to, ali je ustanovitev nadzorovanih tujih družb in njihovo dajanje posojil nerezidenčnim skupinam družb dejansko pomenilo izvajanje svobode ustanavljanja ali prost pretok kapitala. Natančneje, v obravnavanem primeru bi vračilo pomoči kršilo svobodo tožeče stranke do ustanavljanja na podlagi člena 49 PDEU in prost pretok kapitala na podlagi člena 63 PDEU. Če gre za tako kršitev, je treba odredbo za vračilo pomoči iz člena 2 izpodbijanega sklepa razglasiti za nično.

⁽¹⁾ Direktiva Sveta (EU) 2016/1164 z dne 12. julija 2016 o določitvi pravil proti praksam izogibanja davkom, ki neposredno vplivajo na delovanje notranjega trga (UL L 193, 2016, str. 1).

⁽²⁾ Uredba Sveta (EU) 2015/1589 z dne 13. julija 2015 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije (UL L 248, 2015, str. 9).

Tožba, vložena 12. novembra 2019 – Rigid Plastic Containers Finance in RPC Pisces Holdings/Komisija

(Zadeva T-781/19)

(2020/C 45/54)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeči stranki: Rigid Plastic Containers Finance Ltd (Rushden, Združeno kraljestvo) in RPC Pisces Holdings Ltd (Rushden) (zastopnika: M. Whitehouse in P. Halford, Solicitors)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeci stranki Splošnemu sodišču predlagata, naj:

- Sklep Komisije (EU) 2019/1352 z dne 2. aprila 2019 o državni pomoči SA.44896, ki jo je Združeno kraljestvo izvedlo v zvezi z nadzorovanimi tujimi družbami z izjemo pri financiranju skupin (UL 2019 L 216, str. 1), razglasi za ničen;
- podredno, člen 2 izpodbijanega sklepa razglasi za ničen v delu, v katerem krši svobodo tožeče stranke do ustanavljanja v skladu s členom 49 PDEU; in
- Komisiji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeci stranki v utemeljitev tožbe navajata enajst tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo in/ali storila očitno napako pri presoji s tem, da je ugotovila, da je shema izjeme pri financiranju skupin („sporni ukrep“) povzročila gospodarsko prednost v smislu in obsegu člena 107(1) PDEU.
2. Drugi tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo in/ali storila očitno napako pri presoji ob opredelitvi referenčnega sistema za namene analize „selektivnosti“.
3. Tretji tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo in storila očitne napake pri presoji s tem, da je napačno ali nepopolno opredelila ter nepravilno razumela upoštevne cilje referenčnega sistema, ki ga je izbrala.
4. Četrti tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo in storila očitne napake pri presoji s tem, da je opredelila sporni ukrep tako, da se z njim odstopa od referenčnega sistema, ki ga je izbrala.
5. Peti tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo in storila očitne napake pri presoji s tem, da je izpodbijani ukrep napačno opredelila kot *prima facie* selektiven, pri čemer je napačno menila, da vodi do različne obravnave podjetij v pravno in dejansko primerljivih položajih.
6. Šesti tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo s tem, da je pri oceni selektivnosti spornega ukrepa upoštevala Direktivo Sveta (EU) 2016/1164⁽¹⁾ glede na to, da je ta instrument začel veljati šele po koncu obdobja, v katerem je Komisija odločila, da sporni ukrep pomeni državno pomoč.
7. Sedmi tožbeni razlog: izpodbijani sklep pomeni Komisijino zlorabo pooblastil v nasprotju z davčno suverenostjo Združenega kraljestva.
8. Osmi tožbeni razlog: Komisija je storila očitne napake pri presoji s tem, da je menila, da zatrjevanega odstopanja ni mogoče utemeljiti glede na obdavčitev netrgovalnih finančnih dobičkov, ustvarjenih iz kvalificiranih kreditnih razmerij, ki spadajo *prima facie* pod oddelek 371EB („dejavnosti ZK“) Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (Zakon o obdavčevanju (mednarodne in druge določbe) iz leta 2010). Glede oprostitev v zvezi z „upravičenimi viri“ in „dobički, ki izhajajo iz uje-manja obresti“, v sklepu ni obrazložitve glede njihove utemeljitve oziroma neobstoja le-te.
9. Deveti tožbeni razlog: Komisija je kršila člen 108(2) PDEU in člen 6 Uredbe (EU) 2015/1589⁽²⁾ ter dolžnost dobrega upravljanja v skladu s členom 41 Listine o temeljnih pravicah. Natančneje, v sklepu o začetku postopka ni navedla, da dvomi o utemeljenosti „75-odstotna oprostitev“ na podlagi oddelka 371ID Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (Zakon o obdavčevanju (mednarodne in druge določbe) iz leta 2010), da bi se izognila dejanskim težavam zaradi analize značilnih dolžnosti zaposlenih v zvezi s kreditiranjem znotraj skupine, kot je dati zainteresiranim strankam ustrezno možnost, da podajo svoja stališča o tem; med preiskavo zainteresiranim strankam ni dala možnosti, da se izjavijo v zvezi s tem; v spornem sklepu se je odločila spregledati taka stališča, ki so jih zainteresirane stranke v zvezi s tem dejansko podale. Zato je izpodbijani sklep ničen.

10. Deseti tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo s tem, da je odločila, da obdavčitev podjetja v ZK z davkom na dobiček tujih hčerinskih družb „samo v obsegu, ki ga je treba pripisati domačim sredstvom in dejavnostim“, ne pomeni omejitve svobode ustanavljanja in da sporni ukrep ni potreben za zagotovitev skladnosti s svoboščinami iz Pogodbe.

V utemeljitev predloga (podredno) za razglasitev ničnosti člena 2 izpodbijanega sklepa, tožeča stranka navaja ta tožbeni razlog:

11. Enajsti tožbeni razlog: Komisija je, četudi (kar se zanika) sporni ukrep pomeni shemo državne pomoči, napačno uporabila pravo s tem, da je menila, da se z vračilom pomoči ne bi kršilo temeljnih načel prava EU, in s tem, da je odredila vračilo pomoči ne glede na to, ali je ustanovitev nadzorovanih tujih družb in njihovo dajanje posojil nerezidenčnim skupinam družb dejansko pomenilo izvajanje svobode ustanavljanja ali prost pretok kapitala. Natančneje, v obravnavanem primeru bi vračilo pomoči kršilo svobodo tožeče stranke do ustanavljanja na podlagi člena 49 PDEU in prost pretok kapitala na podlagi člena 63 PDEU. Če gre za tako kršitev, je treba odredbo za vračilo pomoči iz člena 2 izpodbijanega sklepa razglasiti za nično.

(¹) Direktiva Sveta (EU) 2016/1164 z dne 12. julija 2016 o določitvi pravil proti praksam izogibanja davkom, ki neposredno vplivajo na delovanje notranjega trga (UL L 193, 2016, str. 1).

(²) Uredba Sveta (EU) 2015/1589 z dne 13. julija 2015 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije (UL L 248, 2015, str. 9).

Tožba, vložena 8. novembra 2019 – St Schrader Holding Company UK/Komisija

(Zadeva T-782/19)

(2020/C 45/55)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: St Schrader Holding Company UK Ltd (Swindon, Združeno kraljestvo) (zastopnika: M. Whitehouse in P. Halford, Solicitors)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- Sklep Komisije (EU) 2019/1352 z dne 2. aprila 2019 o državni pomoči SA.44896, ki jo je Združeno kraljestvo izvedlo v zvezi z nadzorovanimi tujimi družbami z izjemo pri financiranju skupin (UL 2019 L 216, str. 1), razglasi za ničen;
- podredno, člen 2 izpodbijanega sklepa razglasi za ničen v delu, v katerem krši svobodo tožeče stranke do ustanavljanja v skladu s členom 49 PDEU; in
- Komisiji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja sedem tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo in/ali storila očitno napako pri presoji s tem, da je ugotovila, da je shema izjeme pri financiranju skupin („sporni ukrep“) povzročila gospodarsko prednost v smislu in obsegu člena 107(1) PDEU.

2. Drugi tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo in/ali storila očitno napako pri presoji ob opredelitvi referenčnega sistema za namene analize „selektivnosti“.
3. Tretji tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo in storila očitne napake pri presoji s tem, da je napačno ali nepopolno opredelila ter nepravilno razumela upoštevne cilje referenčnega sistema, ki ga je izbrala.
4. Četrti tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo in storila očitne napake pri presoji s tem, da je opredelila sporni ukrep tako, da se z njim odstopa od referenčnega sistema, ki ga je izbrala.
5. Peti tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo in storila očitne napake pri presoji s tem, da je izpodbijani ukrep napačno opredelila kot *prima facie* selektiven, pri čemer je napačno menila, da vodi do različne obravnave podjetij v pravno in dejansko primerljivih položajih.
6. Šesti tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo s tem, da je pri oceni selektivnosti spornega ukrepa upoštevala Direktivo Sveta (EU) 2016/1164 ⁽¹⁾ glede na to, da je ta instrument začel veljati šele po koncu obdobja, v katerem je Komisija odločila, da sporni ukrep pomeni državno pomoč.
7. Sedmi tožbeni razlog: izpodbijani sklep pomeni Komisijino zlorabo pooblastil v nasprotju z davčno suverenostjo Združenega kraljestva.
8. Osmi tožbeni razlog: Komisija je storila očitne napake pri presoji s tem, da je menila, da zatrjevanega odstopanja ni mogoče utemeljiti glede na obdavčitev netrgovalnih finančnih dobičkov, ustvarjenih iz kvalificiranih kreditnih razmerij, ki spadajo *prima facie* pod oddelek 371EB („dejavnosti ZK“) Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (Zakon o obdavčevanju (mednarodne in druge določbe) iz leta 2010). Glede oprostitev v zvezi z „upravičenimi viri“ in „dobički, ki izhajajo iz ujemanja obresti“, v sklepu ni obrazložitve glede njihove utemeljitve oziroma neobstoja le-te.
9. Deveti tožbeni razlog: Komisija je kršila člen 108(2) PDEU in člen 6 Uredbe (EU) 2015/1589 ⁽²⁾ ter dolžnost dobrega upravljanja v skladu s členom 41 Listine o temeljnih pravicah. Natančneje, v sklepu o začetku postopka ni navedla, da dvomi o utemeljenosti „75-odstotna oprostitev“ na podlagi oddelka 371ID Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (Zakon o obdavčevanju (mednarodne in druge določbe) iz leta 2010), da bi se izognila dejanskim težavam zaradi analize značilnih dolžnosti zaposlenih v zvezi s kreditiranjem znotraj skupine, kot je dati zainteresiranim strankam ustrezno možnost, da podajo svoja stališča o tem; med preiskavo zainteresiranim strankam ni dala možnosti, da se izjavijo v zvezi s tem; v spornem sklepu se je odločila spregledati taka stališča, ki so jih zainteresirane stranke v zvezi s tem dejansko podale. Zato je izpodbijani sklep ničen.
10. Deseti tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo s tem, da je odločila, da obdavčitev podjetja v ZK z davkom na dobiček tujih hčerinskih družb „samo v obsegu, ki ga je treba pripisati domačim sredstvom in dejavnostim“, ne pomeni omejitve svobode ustanavljanja in da sporni ukrep ni potreben za zagotovitev skladnosti s svoboščinami iz Pogodbe.

V utemeljitev predloga (podredno) za razglasitev ničnosti člena 2 izpodbijanega sklepa, tožeča stranka navaja ta tožbeni razlog:

11. Enajsti tožbeni razlog: Komisija je, četudi (kar se zanika) sporni ukrep pomeni shemo državne pomoči, napačno uporabila pravo s tem, da je menila, da se z vračilom pomoči ne bi kršilo temeljnih načel prava EU, in s tem, da je odredila vračilo pomoči ne glede na to, ali je ustanovitev nadzorovanih tujih družb in njihovo dajanje posojil nerezidenčnim skupinam družb dejansko pomenilo izvajanje svobode ustanavljanja ali prost pretok kapitala. Natančneje, v obravnavanem primeru bi vračilo pomoči kršilo svobodo tožeče stranke do ustanavljanja na podlagi člena 49 PDEU in prost pretok kapitala na podlagi člena 63 PDEU. Če gre za tako kršitev, je treba odredbo za vračilo pomoči iz člena 2 izpodbijanega sklepa razglasiti za nično.

⁽¹⁾ Direktiva Sveta (EU) 2016/1164 z dne 12. julija 2016 o določitvi pravil proti praksam izogibanja davkom, ki neposredno vplivajo na delovanje notranjega trga (UL L 193, 2016, str. 1).

⁽²⁾ Uredba Sveta (EU) 2015/1589 z dne 13. julija 2015 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije (UL L 248, 2015, str. 9).

Tožba, vložena 12. novembra 2019 – Royal Mail Investments/Komisija**(Zadeva T-783/19)**

(2020/C 45/56)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Royal Mail Investments Ltd (London, Združeno kraljestvo) (zastopnika: M. Whitehouse in P. Halford, Solicitors)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- Sklep Komisije (EU) 2019/1352 z dne 2. aprila 2019 o državni pomoči SA.44896, ki jo je Združeno kraljestvo izvedlo v zvezi z nadzorovanimi tujimi družbami z izjemo pri financiranju skupin (UL 2019 L 216, str. 1), razglasi za ničen;
- podredno, člen 2 izpodbijanega sklepa razglasi za ničen v delu, v katerem krši svobodo tožeče stranke do ustanavljanja v skladu s členom 49 PDEU; in
- Komisiji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja enajst tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo in/ali storila očitno napako pri presoji s tem, da je ugotovila, da je shema izjeme pri financiranju skupin („sporni ukrep“) povzročila gospodarsko prednost v smislu in obsegu člena 107(1) PDEU.
2. Drugi tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo in/ali storila očitno napako pri presoji ob opredelitvi referenčnega sistema za namene analize „selektivnosti“.
3. Tretji tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo in storila očitne napake pri presoji s tem, da je napačno ali nepopolno opredelila ter nepravilno razumela upoštevalne cilje referenčnega sistema, ki ga je izbrala.
4. Četrti tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo in storila očitne napake pri presoji s tem, da je opredelila sporni ukrep tako, da se z njim odstopa od referenčnega sistema, ki ga je izbrala.
5. Peti tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo in storila očitne napake pri presoji s tem, da je izpodbijani ukrep napačno opredelila kot *prima facie* selektiven, pri čemer je napačno menila, da vodi do različne obravnave podjetij v pravno in dejansko primerljivih položajih.
6. Šesti tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo s tem, da je pri oceni selektivnosti spornega ukrepa upoštevala Direktivo Sveta (EU) 2016/1164⁽¹⁾ glede na to, da je ta instrument začel veljati šele po koncu obdobja, v katerem je Komisija odločila, da sporni ukrep pomeni državno pomoč.
7. Sedmi tožbeni razlog: izpodbijani sklep pomeni Komisijino zlorabo pooblastil v nasprotju z davčno suverenostjo Združenega kraljestva.
8. Osmi tožbeni razlog: Komisija je storila očitne napake pri presoji s tem, da je menila, da zatrjevanega odstopanja ni mogoče utemeljiti glede na obdavčitev netrgovalnih finančnih dobičkov, ustvarjenih iz kvalificiranih kreditnih razmerij, ki spadajo *prima facie* pod oddelek 371EB („dejavnosti ZK“) Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (Zakon o obdavčevanju (mednarodne in druge določbe) iz leta 2010). Glede oprostitev v zvezi z „upravičenimi viri“ in „dobički, ki izhajajo iz uje-manja obresti“, v sklepu ni obrazložitev glede njihove utemeljitve oziroma neobstoja le-te.

9. Deveti tožbeni razlog: Komisija je kršila člen 108(2) PDEU in člen 6 Uredbe (EU) 2015/1589 ⁽²⁾ ter dolžnost dobrega upravljanja v skladu s členom 41 Listine o temeljnih pravicah. Natančneje, v sklepu o začetku postopka ni navedla, da dvomi o utemeljenosti „75-odstotna oprostitve“ na podlagi oddelka 371ID Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (Zakon o obdavčevanju (mednarodne in druge določbe) iz leta 2010), da bi se izognila dejanskim težavam zaradi analize značilnih dolžnosti zaposlenih v zvezi s kreditiranjem znotraj skupine, kot je dati zainteresiranim strankam ustrezno možnost, da podajo svoja stališča o tem; med preiskavo zainteresiranim strankam ni dala možnosti, da se izjavijo v zvezi s tem; v spornem sklepu se je odločila spregledati taka stališča, ki so jih zainteresirane stranke v zvezi s tem dejansko podale. Zato je izpodbijani sklep ničen.
10. Deseti tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo s tem, da je odločila, da obdavčitev podjetja v ZK z davkom na dobiček tujih hčerinskih družb „samo v obsegu, ki ga je treba pripisati domačim sredstvom in dejavnostim“, ne pomeni omejitve svobode ustanavljanja in da sporni ukrep ni potreben za zagotovitev skladnosti s svoboščinami iz Pogodbe.

V utemeljitev predloga (podredno) za razglasitev ničnosti člena 2 izpodbijanega sklepa, tožeča stranka navaja ta tožbeni razlog:

11. Enajsti tožbeni razlog: Komisija je, četudi (kar se zanika) sporni ukrep pomeni shemo državne pomoči, napačno uporabila pravo s tem, da je menila, da se z vračilom pomoči ne bi kršilo temeljnih načel prava EU, in s tem, da je odredila vračilo pomoči ne glede na to, ali je ustanovitev nadzorovanih tujih družb in njihovo dajanje posojil nerezidenčnim skupinam družb dejansko pomenilo izvajanje svobode ustanavljanja ali prost pretok kapitala. Natančneje, v obravnavanem primeru bi vračilo pomoči kršilo svobodo tožeče stranke do ustanavljanja na podlagi člena 49 PDEU in prost pretok kapitala na podlagi člena 63 PDEU. Če gre za tako kršitev, je treba odredbo za vračilo pomoči iz člena 2 izpodbijanega sklepa razglasiti za nično.

⁽¹⁾ Direktiva Sveta (EU) 2016/1164 z dne 12. julija 2016 o določitvi pravil proti praksam izogibanja davkom, ki neposredno vplivajo na delovanje notranjega trga (UL L 193, 2016, str. 1).

⁽²⁾ Uredba Sveta (EU) 2015/1589 z dne 13. julija 2015 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije (UL L 248, 2015, str. 9).

Tožba, vložena 12. novembra 2019 – William Hill in William Hill Organization/Komisija

(Zadeva T-784/19)

(2020/C 45/57)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeči stranki: William Hill plc (London, Združeno kraljestvo) in William Hill Organization Ltd (London) (zastopniki: C. McDonnell, Barrister, B. Goren, Solicitor, M. Peristeraki, odvetnik, in K. Desai, Solicitor)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeči stranki Splošnemu sodišču predlagata, naj:

- ugotovi, da ni bilo nezakonite državne pomoči, člen 1 Sklepa C(2019) 2526 Final z dne 2. aprila 2019 o državni pomoči SA.44896, ki jo je Združeno kraljestvo izvedlo v zvezi z nadzorovanimi tujimi družbami z izjemo pri financiranju skupin, razglasi za ničen v delu, v katerem je ugotovljeno, da gre za nezakonito državno pomoč in odpravi zahtevo ZK za zagotovitev vračila domnevne nezakonite državne pomoči, ki sta jo prejeli tožeči stranki v tem okviru (člena 2 in 3 izpodbijanega sklepa);

- podredno, člena 2 in 3 izpodbijanega sklepa razglasi za ničen, če se z njim zahteva, da ZK zagotovi vračilo domnevne državne pomoči; in
- vsekakor Komisiji naloži plačilo stroškov, nastalih tožečima strankama v teh postopkih.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeči stranki v utemeljitev tožbe navajata devet tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: Komisija je napačno razumela okvir, cilj in operacijo pravil ZK o nadzorovanih tujih družbah (CFC) v zvezi s spoštovanjem obravnave netrgovalnih finančnih dobičkov. Ugotovitve Komisije v izpodbijanem sklepu temeljijo na kumulativnih očitnih napakah. Natančneje, Komisija je storila očitne napake pri razumevanju celotnega davčnega sistema ZK, pri razumevanju ciljev CFC Sistema na posebnem področju izjeme pri financiranju skupin in opredelitvi upravičenih kreditnih razmerij.
2. Drugi tožbeni razlog: Komisija je napačno opredelila izjemo pri financiranju skupin kot davčno oprostitev in posledično kot prednost. V zvezi z netrgovalnimi finančnimi profiti izjema pri financiranju skupin pomeni določbo o dajatvah in del opredelitve omejitev pravil CFC, ne pa selektivne prednosti. Komisija ni podala količinske analize, da bi dokazala, da gre za prednost in ob neobstoju trdnega dokaza, da je posledica zadevnega ukrepa prednost, izpodbijanega sklepa ni mogoče sprejeti.
3. Tretji tožbeni razlog: Komisija ni pravilno opredelila referenčnega sistema za presojo učinkov pravil CFC in je napačno opredelila pravila CFC kot sklop pravil, ločen od celotnega sistema ZK o davkih na dobiček. Komisija ni pravilno razumela cilja pravil CFC in ni upoštevala diskrecijske pravice ZK.
4. Četrti tožbeni razlog: Komisija je storila očitne napake pri analizi državne pomoči in je uporabila napačen test pri obravnavi vprašanja primerljivosti. Komisija ni ugotovila, da je davčna osnova ZK izpostavljena različni ravni tveganja, glede na to, ali gre za kreditiranje znotraj skupine, ki je obdavčljiva v ZK, ali za kreditiranje znotraj skupine, ki ni obdavčljiva v ZK ter je nerazumno ugotovila, da je kreditiranje znotraj skupine primerljivo s kreditiranjem tretje osebe.
5. Peti tožbeni razlog: tudi ob predpostavki, da so bili zadevni ukrepi CFC *prima facie* pomoč v smislu člena 107(1) PDEU, je bilo v izpodbijanem sklepu napačno ugotovljeno, da ni bilo utemeljitve, ki bi jo bilo mogoče uporabiti za zagovarjanje skladnosti zadevnih ukrepov s pravili EU o državni pomoči. Poleg tega je izpodbijani sklep nerazumen in nedosleden, saj je Komisija pravilno ugotovila, da je Poglavlje 9 dela 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (zakon o obdavčevanju (mednarodne in druge določbe) iz leta 2010) utemeljen v primerih, ko bi bil edini razlog, da se dajatev CFC uporabi na podlagi Poglavlja 5 navedenega dela 9A, test „kapitala, povezanega z ZK“, glede na to, da bi bila lahko izvedba tega testa v praksi pretirano težka, istočasno in brez ustrezne obrazložitve pa Komisija trdi, da navedeno Poglavlje 9 nikoli ni utemeljeno v primerih, v katerih bi se na podlagi testa značilnih dolžnosti zaposlenih dajatev CFC uporabila na podlagi navedenega poglavja 5. Dejansko je test značilnih dolžnosti zaposlenih težko uporabiti v praksi, tako da bi morala Komisija ugotoviti, da je poglavje 9 utemeljeno tudi v okviru tega testa in bi morala zato ugotoviti, da ne gre za državno pomoč.
6. Šesti tožbeni razlog: če bi bilo treba izpodbijanemu sklepu ugoditi, bi njegova izvršitev preko vračila domnevne državne pomoči s strani tožečih strank kršila temeljna načela prava EU, vključno s svobodo ustanavljanja in opravljanja storitev, glede na to, da se v primeru tožečih strank zadevne CFC nahajajo v drugih državah članicah.
7. Sedmi tožbeni razlog: zahteva za zagotovilo vračila, ki izhaja iz izpodbijanega sklepa, ni utemeljena in je v nasprotju s temeljnimi načeli Unije.
8. Osmi tožbeni razlog: Komisija ni ustrezno obrazložila odločilnih elementov v izpodbijanem sklepu, kot je ugotovitev, da bi bilo dajatev CFC na podlagi navedenega poglavja 5 mogoče brez težav ali nesorazmernega bremena uporabiti z uporabo testa značilnih dolžnosti zaposlenih.
9. Deveti tožbeni razlog: z izpodbijanim sklepom se krši tudi načelo dobrega upravljanja, ki zahteva, da Komisija deluje transparentno in predvidljivo v njenih upravnih postopkih in da sprejema odločitve v razumnem časovnem okviru. Ni razumno, da Komisija potrebuje več kot štiri leta za sprejetje sklepa o začetku postopka preiskave v obravnavani zadevi in da sprejme sklep več kot šest let po začetku veljavnosti izpodbijanega ukrepa.

Tožba, vložena 13. novembra 2019 – Anglo American International/Komisija**(Zadeva T-785/19)**

(2020/C 45/58)

*Jezik postopka: angleščina***Stranki**

Tožeča stranka: Anglo American International Holdings Ltd (London, Združeno kraljestvo) (zastopnik: M. Anderson, Solicitor)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- sklep Komisije z dne 2. aprila 2019 v celoti razglasi za ničen v delu, ki se nanaša na tožečo stranko;
- podredno, naloži, naj se pri določitvi zneska pomoči, ki ga je treba vrniti, upoštevajo izgube, olajšave in oprostitve, ki so bile na voljo tožeči stranki v času, ko je zahtevala izjemo pri financiranju skupin, ali bi bile na voljo tožeči stranki v tem času, če ne bi zahtevala izjeme pri financiranju skupin, tudi če tožeča stranka nima več pravice do teh izgub, olajšav ali oprostitev, ker je po pravu ZK zastarala, in ne glede na to, ali so samodejne;
- vsekakor toženi stranki naloži plačilo stroškov tožeče stranke.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja devet tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: tožena stranka ni dokazala, da izjema pri financiranju skupin pomeni prednost. Tožeča stranka trdi, da tožena stranka ni dokazala, da gre za prednost v vsakem primeru, v katerem se je zahtevala izjema pri financiranju skupin.
2. Drugi tožbeni razlog: ni bilo državne intervencije ali intervencije iz državnih sredstev. Komisija ni dokazala, da je zahteva izjeme pri financiranju skupin z gotovostjo vodila do zmanjšanja obveznosti plačila davka od dohodkov pravnih oseb v ZK.
3. Tretji tožbeni razlog: izjema pri financiranju skupin ne daje prednosti določenim podjetjem ali proizvodnji določenega. Komisija je storila napako s tem, da (i) je referenčni sistem preozko opredelila kot pravila dela 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (zakon o obdavčevanju (mednarodne in druge določbe) iz leta 2010), namesto kot širši sistem davka od dohodkov pravnih oseb v ZK; (ii) ni razumela, da poglavje 9 navedenega dela 9A ni odstopanje od njegovega poglavja 5, ter (iii) ni ugotovila, da tudi če je navedeno poglavje 9 odstopanje od poglavja 5, je utemeljeno z naravo in splošno shemo navedenega dela 9A.
4. Četrti tožbeni razlog: izjema pri financiranju skupin ne vpliva na trgovino med državami članicami. Komisija je storila napako, ko je ugotovila, da lahko izjema pri financiranju skupin vpliva na izbire multinacionalnih skupin glede lokacije njihovih funkcij financiranja skupin in sedežev znotraj EU.
5. Peti tožbeni razlog: izjema pri financiranju skupin ne izkrivlja ali grozi z izkrivljanjem konkurence. Komisija ni dokazala, da je zahteva izjeme pri financiranju skupin z gotovostjo vodila do zmanjšanja obveznosti plačila davka od dohodkov pravnih oseb v ZK.
6. Šesti tožbeni razlog: zagotovitev vračila zatrjevane pomoči bi bila v nasprotju s splošnimi načeli prava EU. Tožeča stranka trdi, da testu funkcij osebja, pristojnega za odločanje, v oddelku 371EB navedenega poglavja 5 primanjkuje pravna varnost, da je ZK imelo diskrecijsko pravico, da reši ta primanjkljaj pravne varnosti in da je tožena stranka kršila svojo dolžnost izvedbe celotne analize upoštevanih dejavnikov. Z zahtevo po zagotovitvi vračila pomoči je Komisija ravnala v nasprotju s členom 16(1) Uredbe Sveta (EU) 2015/1589⁽¹⁾, ki prepoveduje zagotovitev vračila pomoči, če bi bilo to v nasprotju s splošnim načelom prava EU.

7. Sedmi tožbeni razlog: selektivna prednost bi bila odpravljena, in se ne bi zahtevalo zagotovitve vračila, če bi ZK za nazaj razširila izjemo pri financiranju skupin na posojanje družbenikom in tretjim osebam. Komisija ni ugotovila, da bi tak ukrep odpravil vsakršno selektivno prednost (če predpostavljamo, da ta obstaja) in v takem primeru ne bi bilo nezakonite državne pomoči, ki bi jo bilo treba vrniti na podlagi prava EU.
8. Osmi tožbeni razlog: pri določitvi zneska, ki ga je treba vrniti, bi bilo treba upoštevati izgube, olajšave ali oprostitve, ki so bile na voljo tožeči stranki (bodisi na podlagi zahtevka ali samodejno) v času, ko je zahtevala izjemo pri financiranju skupin ali bi ji bili na voljo v tem času, če ne bi zahtevala izjeme pri financiranju skupin, tudi če je pravica do teh izgub, olajšav in oprostitov po pravu ZK zastarala. Tožeča stranka trdi, da je to pravilna razlaga točke 203 obrazložitve izpodbijanega sklepa, če pa to ni tako, sklep ni pravilen, ker bi neupoštevanje takih izgub, olajšav in oprostitov vodilo do preračunavanja zneska pomoči, kar bi povzročilo izkrivljanje na notranjem trgu.
9. Deveti tožbeni razlog: Komisija ni navedla razlogov glede oprostitov upravičenih sredstev in oprostitve ujemaajočih obresti ter ni izvedla celovite analize upoštevanih dejavnikov. Komisija ni razlikovala med tremi ločenimi oprostitvami na podlagi navedenega poglavja 9, ki delujejo neodvisno in ni razumela, da oprostitov upravičenih sredstev in oprostitov ujemaajočih obresti ne nadomeščata testa funkcij osebja, pristojnega za odločanje, in da obstoj oprostitve ujemaajočih obresti v poglavju 9 dokazuje, da je tožena stranka storila napako s tem, da je referenčni sistem preozko opredelila kot pravila navedenega dela 9A, namesto kot širši sistem ZK obdavčitve dohodkov pravnih oseb.

(¹) Uredba Sveta (EU) 2015/1589 z dne 13. julija 2015 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije (UL L 248, 2015, str. 9).

Tožba, vložena 13. novembra 2019 – Simfer Jersey/Komisija

(Zadeva T-786/19)

(2020/C 45/59)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Simfer Jersey Ltd (St Helier, Jersey) (zastopniki: N. Niejahr in B. Hoorelbeke, odvetnika, A. Stratakis in P. O'Gara, Solicitors)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- Sklep Komisije (EU) 2019/1352 z dne 2. aprila 2019 o državni pomoči SA.44896, ki jo je Združeno kraljestvo izvedlo v zvezi z nadzorovanimi tujimi družbami z izjemo pri financiranju skupin, razglasi za ničen v delu, v katerem je ugotovljeno, da domnevni ukrep pomoči pomeni pomoč v smislu 107(1) PDEU in se zahteva zagotovitev vračila z obrestmi, tudi od tožečih strank;
- Podredno, člene 2, 3 in 4 spornega sklepa razglasi za nične v delu, v katerem se zahteva zagotovitev vračila nezdružljive pomoči z obrestmi, tudi od tožečih strank;
- naloži Komisiji plačilo svojih stroškov in stroškov tožečih strank v zvezi s postopkom.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja pet tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: Prvi tožbeni razlog: Komisija je kršila člen 107(1) PDEU s tem, da je ugotovila, da domnevni ukrep pomoči daje selektivno prednost
 - a) Podjetjem, ki uporabljajo 75-odstotno oprostitev za upravičena kreditna razmerja z nizkim tveganjem, ker je Komisija:
 - sistem CFC ZK napačno opredelila kot referenčni sistem in napačno uporabila pravo, ko je ugotovila, da 75-odstotna oprostitev pomeni odstopanje od referenčnega davčnega sistema, na podlagi, da:
 - (i) ugotovitev odstopanja napačno temelji na regulativni tehniki;
 - (ii) test značilnih dolžnosti zaposlenih ni ključni test za sistem CFC ZK; in
 - (iii) upravičena in neupravičena kreditna razmerja niso v enakem pravnem in dejanskem položaju in je vsekakor napačno uporabila pravo s tem, da je po analogiji uporabila Direktivo Sveta (EU) 2016/1164 ⁽¹⁾ oziroma se neupravičeno sklicevala nanjo
 - napačno uporabila dejstva in pravo, ko je ugotovila, da 75-odstotna oprostitev ni utemeljena z naravo in celotno strukturo davčnega sistema tako kot izjema pri financiranju skupin, ki se uporablja za netrgovalne finančne dobičke, ki spada pod oddelek 371EC Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (zakon o obdavčevanju (mednarodne in druge določbe) iz leta 2010).
 - b) Družbam, ki uporabljajo oprostitve ujemajočih obresti in upravičenih sredstev, ker je Komisija:
 - CFC pravila ZK napačno opredelila kot referenčni sistem in napačno uporabila pravo, ko je ugotovila, da oprostitve ujemajočih obresti pomeni odstopanje od referenčnega davčnega sistema, na podlagi, da:
 - (i) ugotovitev odstopanja napačno temelji na regulativni tehniki in test značilnih dolžnosti zaposlenih ni ključni test za pravila CFC ZK;
 - (ii) davčni zavezanci, ki so upravičeni do oprostitve ujemajočih obresti, niso v enakem pravnem in dejanskem položaju kot davčni zavezanci, ki niso tovrstni upravičenci.
 - napačno uporabila dejstva in pravo, ko je ugotovila, da oprostitve ujemajočih obresti ni utemeljena z naravo in celotno strukturo davčnega sistema.
2. Drugi tožbeni razlog: Komisija je kršila člen 107(1) PDEU s tem, da ni dokazala, da bi domnevni ukrep pomoči lahko vplival na trgovino med državami članicami in izkrivil konkurenco.
3. Tretji tožbeni razlog: Tretji tožbeni razlog: podredno, Komisija je kršila člen 49 PDEU s tem, da je domnevni ukrep pomoči opredelila za nezdržljivo državno pomoč, ki ne krši svobode ustanavljanja, zagotovljene v členu 49 PDEU.

4. Četrty tožbeni razlog: Komisija je kršila temeljno načelo enakega obravnavanja/prepovedi diskriminacije s tem, da je netrgovalne finančne dobičke, ki izhajajo iz upravičenih kreditov, obravnavala enako kot netrgovalne finančne dobičke, ki izhajajo iz neupravičenih posojil; in izjemo pri financiranju skupin obravnavala različno, glede na to, ali netrgovalni finančni dobički spadajo pod oddelek 371EB ali 371EC Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (zakon o obdavčevanju (mednarodne in druge določbe) iz leta 2010).
5. Peti tožbeni razlog: podredno, tudi če domnevni ukrep pomoči spada na področje člena 107(1) PDEU, je Komisija kršila člen 16(1) Uredbe Sveta (EU) 2015/1589 ⁽²⁾ s tem, da je zahtevala zagotovitev vračila nezdružljive pomoči od prejemnikov domnevnega ukrepa pomoči, ker tako vračilo krši splošna načela prava EU, in sicer načelo legitimnih pričakovanj in pravne varnosti.

⁽¹⁾ Direktiva Sveta (EU) 2016/1164 z dne 12. julija 2016 o določitvi pravil proti praksam izogibanja davkom, ki neposredno vplivajo na delovanje notranjega trga (UL L 193, 2016, str. 1).

⁽²⁾ Uredba Sveta (EU) 2015/1589 z dne 13. julija 2015 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije (UL L 248, 2015, str. 9).

Tožba, vložena 13. novembra 2019 – The Sage Group in drugi/Komisija

(Zadeva T-787/19)

(2020/C 45/60)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeče stranke: The Sage Group plc (Newcastle Upon Tyne, Združeno kraljestvo), Sage Treasury Company Ltd (Newcastle Upon Tyne), Sage Irish Investments One Ltd (Newcastle Upon Tyne) in Sage Irish Investments Two Ltd (Newcastle Upon Tyne) (zastopnika: J. Lesar, Solicitor, in K. Beal QC)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga

Tožeče stranke Splošnemu sodišču predlagajo, naj:

- Sklep C(2019) 2526 Final z dne 2. aprila 2019 o državni pomoči SA.44896, ki jo je Združeno kraljestvo izvedlo v zvezi z nadzorovanimi tujimi družbami z izjemo pri financiranju skupin, razglasi za ničen;
- vsekakor Komisiji naloži plačilo stroškov, nastalih tožecim strankam v tem postopku.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeče stranke v utemeljitev tožbe navajajo osem tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila člen 107(1) PDEU in/ali storila očitno napako pri presoji pri njeni izbiri referenčnega okvira ta analizo davčne ureditve. Komisija bi morala referenčni okvir obravnavati kot ureditev ZK obdavčitve od dohodkov pravnih oseb, ne zgolj same sheme nadzorovanih tujih družb (CFC).

2. Drugi tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila parvo, ko je uporabila člen 107(1) PDEU in/ali storila očitno napako pri presoji s tem, da je sprejela nepravilen pristop k analizi ureditve CFC. Komisija je v točkah od (124) do (126) obrazložitve izpodbijanega sklepa napačno obravnavala določbe Poglavja 9 dela 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (zakon o obdavčevanju (mednarodne in druge določbe) iz leta 2010) kot obliko odstopanja od splošnega davčnega bremena iz njegovega poglavja 5.
3. Tretji tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo pri njeni uporabi člena 107(1) TFEU, s tem da je v točkah od (127) do (151) obrazložitve izpodbijanega sklepa ugotovila, da je bilo merilo selektivnosti izpolnjeno, saj so bila podjetja v dejansko in pravno primerljivem položaju obravnavana različno.
4. Četrty tožbeni razlog: 75-odstotna oprostitve na podlagi oddelka 371ID Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (zakon o obdavčevanju (mednarodne in druge odločbe) iz leta 2010) je upravičena z naravo in celotno strukturo davčnega sistema.
5. Peti tožbeni razlog: naložitev davčnega bremena na CFC, za katere veljajo oprostitve iz navedenega poglavja 9, bi kršila svobodo ustanavljanja tožečih strank, v nasprotju s členom 49 PDEU.
6. Šesti tožbeni razlog: očitna napaka pri presoji glede 75- odstotne oprostitve in fiksne stopnje.
7. Sedmi tožbeni razlog: sklep Komisije ni v skladu s splošnim načelom prava EU, ki se nanaša na prepoved diskriminacije ali enako obravnavanje.
8. Osmi tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo s tem, da je po analogiji uporabila Direktivo Sveta (EU) 2016/1164 ⁽¹⁾, ki se ni uporabljala *ratione temporis*, ali se je neupravičeno sklicevala nanjo.

⁽¹⁾ Direktiva Sveta (EU) 2016/1164 z dne 12. julija 2016 o določitvi pravil proti praksam izogibanja davkom, ki neposredno vplivajo na delovanje notranjega trga (UL L 193, 2016, str. 1).

Tožba, vložena 14. novembra 2019 – Moerenhout in drugi/Komisija

(Zadeva T-789/19)

(2020/C 45/61)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Tom Moerenhout (Humbeek, Belgija) in šest drugih tožečih strank (zastopnik: G. Devers, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga

Tožeče stranke Splošnemu sodišču predlagajo, naj:

- razveljavi izpodbijani sklep;
- Komisiji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeče stranke v utemeljitev tožbe zoper sklep Komisije C(2019) 6390 final z dne 4. septembra 2019, s katerim je bila zavrnjena prijava predlagane državljanske pobude „Zagotavljanje skladnosti skupne trgovinske politike s Pogodbama EU in mednarodnim pravom“ (UL 2019, L 241, str. 12), navajajo štiri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog: kršitev člena 41(1) Listine o temeljnih pravicah in člena 4(1) in (2) Uredbe št. 211/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o državljanski pobudi (UL 2011, L 65, str. 1), ker je Komisija izkrivila predlog državljanske pobude.
2. Drugi tožbeni razlog: kršitev člena 4(3), drugi pododstavek, Uredbe št. 211/2011, ker Komisija ni izpolnila svoje obveznosti obrazložitve izpodbijanega sklepa.
3. Tretji tožbeni razlog: kršitev člena 4(2)(b) Uredbe št. 211/2011, ker je Komisija štela, da je mogoče ukrep iz predlagane državljanske pobude sprejeti le na podlagi člena 215 PDEU, medtem ko ta ukrep očitno spada v okvir skupne trgovinske politike.
4. Četrty tožbeni razlog: kršitev člena 4(2)(b) Uredbe št. 211/2011, ker Komisija ni upoštevala drugih pravnih podlag, ki so očitno upoštevne v zvezi s predlogom državljanske pobude, to je člena 43(2) PDEU in člena 114 PDEU.

Tožba, vložena 18. novembra 2019 – Bennahmias/Parlament**(Zadeva T-798/19)**

(2020/C 45/62)

*Jezik postopka: francoščina***Stranki**

Tožeča stranka: Jean-Luc Bennahmias (Marseille, Francija) (zastopniki: J.-M. Rijkers, J.-L. Teheux in M. Ganilsy, odvetniki)

Tožena stranka: Evropski parlament

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- sklep generalnega sekretarja Evropskega parlamenta z dne 16. septembra 2019 razglasi za ničen;
- opomin št. 2019-1599, s katerim je bila naložena izterjava 29 806 EUR, razglasi za ničen
- Parlamentu naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja štiri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog: nezadostna obrazložitev izpodbijanega sklepa, saj je bila obrazložitev generalnega sekretarja Evropskega parlamenta dvoumna in ni bilo navedeno v kakšni meri naj predložene listine ne bi bile dokazi o delu.
2. Drugi tožbeni razlog: napačna presoja izpodbijanega sklepa, saj naj dejstva, ki jih je ugotovil generalni sekretar Evropskega parlamenta, ne bi bila točna.

3. Tretji tožbeni razlog: prenos dokaznega bremena. Tožeča stranka v zvezi s tem meni, da ni dolžna predložiti dokaza o delu njenega parlamentarnega pomočnika, da pa mora Parlament dokazati nasprotno.
4. Četrti tožbeni razlog: kršitev načela sorazmernosti v delu, v katerem se z vsoto, ki se jo zahteva od tožeče stranke, predpostavlja, da parlamentarni pomočnik nikoli ni delal za tožečo.

Tožba, vložena 18. novembra 2019 – Bennahmias/Parlament

(Zadeva T-799/19)

(2020/C 45/63)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Jean-Luc Bennahmias (Marseille, Francija) (zastopniki: J.-M. Rijkers, J.-L. Teheux in M. Ganilsy, odvetniki)

Tožena stranka: Evropski parlament

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- sklep generalnega sekretarja Evropskega parlamenta z dne 16. septembra 2019 razglasi za ničen;
- opomin št. 2019-1598, s katerim je bila naložena izterjava 15 105 EUR, razglasi za ničen;
- Parlamentu naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja štiri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog: nezadostna obrazložitev izpodbijanega sklepa, saj je bila obrazložitev generalnega sekretarja Evropskega parlamenta dvoumna in ni bilo navedeno v kakšni meri naj predložene listine ne bi bile dokazi o delu.
 2. Drugi tožbeni razlog: napačna presoja izpodbijanega sklepa, saj naj dejstva, ki jih je ugotovil generalni sekretar Evropskega parlamenta, ne bi bila točna.
 3. Tretji tožbeni razlog: Tožeča stranka v zvezi s tem meni, da ni dolžna predložiti dokaza o delu njenega parlamentarnega pomočnika, da pa mora Parlament dokazati nasprotno.
 4. Četrti tožbeni razlog: kršitev načela sorazmernosti v delu, v katerem se z vsoto, ki se jo zahteva od tožeče stranke, predpostavlja, da parlamentarni pomočnik nikoli ni delal za tožečo.
-

Tožba, vložena 20. novembra 2019 – Austria Tabak/EUIPO – Mignot & De Block (AIR)**(Zadeva T-800/19)**

(2020/C 45/64)

*Jezik, v katerem je bila tožba vložena: angleščina***Stranke***Tožeča stranka:* Austria Tabak GmbH (Dunaj, Avstrija) (zastopnika: J. Gracia Albero in R. Ahijón Lana, odvetnika)*Tožena stranka:* Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)*Druga stranka pred odborom za pritožbe:* Mignot & De Block BV (Eindhoven, Nizozemska)**Podatki o postopku pred EUIPO***Imetnik sporne znamke:* tožeča stranka pred Splošnim sodiščem*Zadevna sporna znamka:* besedna znamka Evropske unije AIR – znamka Evropske unije št. 2 309 110*Postopek pred EUIPO:* postopek za ugotovitev ničnosti*Izpodbijana odločba:* Odločba četrtega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 16. septembra 2019 v zadevi R 1 665/2018-4**Tožbena predloga***Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:*

- izpodbijano odločbo razveljavi;
- EUIPO naloži plačilo stroškov tega postopka, vključno s stroški postopkov pred oddelkom za ugovore in četrtim odborom za pritožbe.

Navajani tožbeni razlog

- Kršitev člena 58(1)(a) v povezavi s členom 18(1)(a) Uredbe (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta.

Tožba, vložena 19. novembra 2019 – Kisscolor Living/EUIPO – Teoxane (KISS COLOR)**(Zadeva T-802/19)**

(2020/C 45/65)

*Jezik, v katerem je bila tožba vložena: nemščina***Stranke***Tožeča stranka:* Kisscolor Living GmbH (Bad Homburg, Nemčija) (zastopnik: T. Büttner, odvetnik)*Tožena stranka:* Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)*Druga stranka pred odborom za pritožbe:* Teoxane SA (Genf, Švica)

Podatki o postopku pred EUIPO

Prijavitelj sporne znamke: tožeča stranka

Zadevna sporna znamka: Prijava figurativne znamke Evropske unije KISS COLOR v beli in rdeči barvi – Prijava št. 16 396 996

Postopek pred EUIPO: postopek z ugovorom

Izpodbijana odločba: Odločba četrtega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 16. septembra 2019 v zadevi R 2167/2018-4

Tožbeni predlog

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— razveljavi izpodbijano odločbo.

Navajani tožbeni razlog

— Kršitev člena 8(1)(b) Uredbe (EU) Evropskega parlamenta in Sveta št. 2017/1001.

Tožba, vložena 19. novembra 2019 – etc-gaming in Casino-Equipment/Komisija

(Zadeva T-803/19)

(2020/C 45/66)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Tožeči stranki: etc-gaming GmbH (Dunaj, Avstrija) in Casino-Equipment Vermietungs GmbH (Dunaj) (zastopnik: Rechtsanwalt A. Schuster)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeči stranki Splošnemu sodišču predlagata, naj:

- Evropski uniji, ki jo zastopa Evropska komisija, naloži plačilo odškodnine v višini 110 836 927,73 EUR za izgube, ki jih je protipravno in krivdno povzročila premoženju tožeče stranke s tem, ko je opustila zahtevano oblikovanje pravnega sredstva, v smislu členov 6(1) in 13 EKČP, in člena 47 Listine EU o temeljnih pravicah (v nadaljevanju: Listina);
- podredno Evropski uniji, ki jo zastopa Evropska komisija, v bistvu naloži plačilo nadomestila škode, ki je nastala premoženju tožeče stranke zaradi protipravne in krivdne opustitve zahtevanega oblikovanja pravnega sredstva v smislu členov 6(1) in 13 EKČP, člena 47 Listine, oziroma škode, ki ji bo nastala v prihodnje;
- Evropski uniji, ki jo zastopa Evropska komisija, naloži plačilo stroškov tega postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožba temelji na naslednjem tožbenem razlogu:

Zaradi neprenosa s strani Unije zahtev na podlagi EKČP in Listine za oblikovanje učinkovitega pravnega sredstva je tožeči stranki protipravno in krivdno nastala izguba v višini vsaj 110 836 927,73 EUR. To škodo sestavlja dejstvo, da tožeči stranki – zaradi neobstoja pravnega sredstva, ki bi omogočil preizkus opustitve s strani nacionalnih sodišč, ki so k temu zavezana, da Sodišču vložijo predlog za sprejetje predhodne odločbe – pravno nista bili v položaju, da bi zagotovili, da bi pravo EU imelo učinek in tako povzročil neuporabo določb glede obdavčitve iz nacionalnega zakona o igrah na srečo, ki imajo za posledico davčne obveznosti v višini večkratnega prometa, doseženega v istem obdobju, zaradi primarnosti prava Unije.

Tožba, vložena 25. novembra 2019 – Victoria's Secret Stores Brand Management/EUIPO – Yiwu Dearbody Cosmetics (BODYSECRETS)

(Zadeva T-810/19)

(2020/C 45/67)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Victoria's Secret Stores Brand Management, Inc. (Reynoldsburg, Ohio, Združene države) (zastopnik: J. Dickerson, Solicitor)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Druška stranka v postopku pred odborom za pritožbe: Yiwu Dearbody Cosmetics Co.Ltd (Yiwu City, Kitajska)

Podatki o postopku pred EUIPO

Imetnik sporne znamke: druga stranka v postopku pred odborom za pritožbe

Zadevna sporna znamka: figurativna znamka Evropske unije BODYSECRETS – Znamka Evropske unije št. 13 921 978

Postopek pred EUIPO: postopek za ugotovitev ničnosti

Izpodbijana odločba: odločba petega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 5. septembra 2019 v zadevi R 2422/2018-5

Tožbeni predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- izpodbijano odločbo razveljavi;
- ugotovi ničnost registracije znamke Evropske unije št. 13 921 978;
- imetniku sporne znamke naloži plačilo stroškov.

Navajani tožbeni razlog

— Kršitev člena 59(1)(a) v povezavi s členi 7(1)(b), 7(1)(c) in 7(1)(d) Uredbe (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta.

Tožba, vložena 3. decembra 2019 – Totalizator Sportowy/EUIPO – Lottoland Holdings (LOTTOLAND)

(Zadeva T-820/19)

(2020/C 45/68)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Totalizator Sportowy sp. z o.o. (Varšava, Poljska) (zastopnik: B. Matusiewicz-Kulig, odvetnik)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Lottoland Holdings Ltd (Ocean Village, Gibraltar)

Podatki o postopku pred EUIPO

Imetnik sporne znamke: druga stranka pred odborom za pritožbe

Zadevna sporna znamka: besedna znamka Evropske unije LOTTOLAND – znamka Evropske unije št. 11 369 981

Postopek pred EUIPO: postopek za izbris

Izpodbijana odločba: odločba četrtega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 2. oktobra 2019 v zadevi R 97/2019-4

Tožbeni predlog

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- izpodbijano določbo razveljavi v delu, v katerem je odločeno, da znamka Evropske unije 11 369 981 LOTTOLAND ostane v veljavi za vse storitve, za katere je bila izpodbijana znamke Evropske unije registrirana v razredu 42;
- izpodbijano odločbo spremeni z ugotovitvijo, da je znamka Evropske unije 11 369 981 LOTTOLAND v celoti neveljavna, vključno za storitve, za katere je izpodbijana znamka registrirana v razredu 42;

podredno,

— zadevo vrne EUIPO;

— EUIPO naloži plačilo stroškov postopka.

- Navajani tožbeni razlog
- Kršitev člena 60(1)(a) v povezavi s členom 8(5) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2018/625 z dne 5. marca 2018 o dopolnitvi Uredbe (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Delegirane uredbe (EU) 2017/1430.

Tožba, vložena 4. decembra 2019 – Tazzetti/Komisija

(Zadeva T-825/19)

(2020/C 45/69)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Tožeča stranka: Tazzetti SpA (Volpiano, Italija) (zastopniki: M. Condinanzi, E. Ferrero in C. Vivani, advokati)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razglasi ničnost odločbe (dopisa) Evropske komisije z dne 30. septembra 2019, ARES (2019) 6014426, naslovljene na tožečo stranko, odločbe (dopisa) Evropske komisije z dne 27. septembra 2019, ARES (2019) 6024220, naslovljene na tožečo stranko, odločbe (dopisa) Evropske komisije z dne 30. septembra 2019, ARES (2019) 6048224, naslovljene na družbo Tazzetti SA, odločbe (dopisa) ARES (2019) 6871575, naslovljene na družbo Tazzetti SpA, ter pozneje sprejetih aktov in po potrebi ter po predhodni ugotovitvi nezakonitosti – v skladu s členom 277 PDEU – Izvedbene uredbe Komisije (EU) 2019/661 z dne 25. aprila 2019 o zagotavljanju nemotenega delovanja elektronske evidence kvot za dajanje fluoriranih ogljikovodikov na trg (UL 2019, L 112, str. 11), s posebnim poudarkom na njenem členu 7, ugotovi, da se ta uredba ne more uporabiti, in zato zgoraj navedene izvedbene odločbe razglasi za nične;
- toženi stranki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja sedem tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: kršitev člena 16, (1), (3) in (5), člena 17 ter prilog V in VI Uredbe (EU) št. 517/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o fluoriranih toplogrednih plinih in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 842/2006 (UL 2014, L 150, str. 195), kršitev člena 291 PDEU in pojma „izvedbeni ukrep“, zloraba pooblastil, kršitev člena 296 PDEU in obveznosti obrabozložitve ter kršitev načela sorazmernosti.
2. Drugi tožbeni razlog: s členom 7 Izvedbene uredbe Komisije (EU) 2019/661 z dne 25. aprila 2019 o zagotavljanju nemotenega delovanja elektronske evidence kvot za dajanje fluoriranih ogljikovodikov na trg (UL 2019, L 112, str. 11) se kršita člena 15 in 16 Uredbe (EU) št. 517/2014 z dne 16. aprila 2014, zato ga, posredno, ni mogoče uporabiti.
 - V zvezi s tem se trdi, da se z navedenim členom 7 v delu, v katerem omogoča, da se prvotnemu operaterju, ki ga nadzira en sam deklarant, ne dodelijo kvote, izračunane na podlagi njegovih referenčnih vrednosti, ali da se te kvote dodelijo izključno enemu samemu deklarantu, ki ima istega dejanskega lastnika kot prvotni operater, kršita člena 15 in 16 Uredbe (EU) št. 517/2014.

3. Tretji tožbeni razlog: kršitev temeljnih načel pravnega reda Unije glede lastnine in pravice do gospodarske pobude, člena 6 PEU v povezavi s členi 6, 16 in 17 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, člena 1 Dodatnega protokola k Evropski konvenciji o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin ter člena 11 PDEU. Zatrjuje se tudi zloraba pooblastil.
 - Tožeča stranka glede tega trdi, da se z odločbami Komisije, s katerimi se njeni hčerinski družbi odvzemajo kvote fluoriranih ogljikovodikov, do dodelitve katerih naj bi bila upravičena na podlagi svojih referenčnih vrednosti, kršijo temeljne pravice tožeče stranke. Ker se želi z določbami Izvedbene uredbe omejit/izključiti dodelitev kvot novim udeležencem, ki prej niso delovali na trgu, je Komisija s tem, da jih je uporabila glede hčerinske družbe tožeče stranke (in torej tožeče stranke same), zlorabila pooblastila. Navedene napake in tožbeni razlogi veljajo tudi, če bi bilo treba za kvote, ki pripadajo hčerinski družbi tožeče stranke, šteti, da so dodeljene tožeči stranki kot enemu samemu deklarantu.
4. Četrty tožbeni razlog: kršitev načela sorazmernosti in obveznosti obrazložitve v zvezi s tem načelom.
 - V zvezi s tem se navaja, da se z navedeno uporabo člena 7 Izvedbene uredbe Komisije (EU) 2019/661 krepko presegajo meje tistega, kar je potrebno in nujno za uresničitev ciljev, ki se jim sledi z ureditvijo, in sicer za boljšo in bolj učinkovito uporabo elektronske evidence. Navedene napake in tožbeni razlogi veljajo tudi, če bi bilo treba za kvote, ki pripadajo hčerinski družbi tožeče stranke, šteti, da so dodeljene tožeči stranki kot enemu samemu deklarantu: v tem primeru se posega nje odločb v organizacijo skupine, za katero je odgovorna tožeča stranka, kar nima le gospodarskih posledic, ampak tudi posledice za bilanco in davčne posledice, nikakor ne zdi upravičeno in razumno glede na cilje, ki se jim sledi z ureditvijo.
5. Peti tožbeni razlog: kršitev člena 49 in naslednjih ter člena 63 in naslednjih PDEU.
 - Tožeča stranka v zvezi s tem trdi, da pomeni škoda za poslovanje tožeče stranke, povzročena z zavrnitvijo kvot njeni hčerinski družbi – tudi, če bi se te kvote dodelile njej sami – kršitev temeljnih svoboščin notranjega trga, kot sta svoboda ustanavljanja in prosti pretok kapitala, ker je tožeča stranka družba italijanskega prava, ki je izkoristila pravico do ustanavljanja in pravico do prostega pretoka kapitala, ki sta zagotovljeni s pravom Evropske unije, in kupila družbo španskega prava ter na tem trgu opravljala del svoje poslovne dejavnosti.
6. Šesti tožbeni razlog: kršitev načela varstva legitimnih pričakovanj, načela pravne varnosti in prepovedi retroaktivnosti norm, s katerimi se podeljujejo pravice posameznikom.
 - V zvezi s tem se navaja, da ima tožeča stranka pravico, da svojo poslovno dejavnost in poslovno dejavnost skupine podjetij, ki jo nadzoruje, organizira na podlagi razumnih predvidevanj donosnosti, ki izhajajo iz pričakovan pridobitve kvot, ki nastanejo (tudi) na podlagi referenčnih vrednosti njene španske hčerinske družbe. Odločba, da se družbi Tazzetti SA kvote ne dodelijo, je v nasprotju s temi načeli in krši obveznost obrazložitve iz člena 296 PDEU, ker Komisija ni podala nobene obrazložitve glede svoje odločitve in ker se ni opravilo nobeno tehtanje interesov. Kršitev bi bila podana tudi, če bi bile kvote njene španske hčerinske družbe dodeljene tožeči stranki kot enemu samemu deklarantu.
7. Sedmi tožbeni razlog: kršitev načela enakega obravnavanja.
 - Tožeča stranka glede tega navaja, da se z izpodbijanimi odločbami družba Tazzetti SA postavlja v položaj, ki se ne razlikuje od položaja novih udeležencev na trgu, čeprav je hčerinska družba Tazzetti SA enako kot tožeča stranka prvotni operater, ki je že od nekdaj stabilno prisoten na trgu.

Tožba, vložena 4. decembra 2019 – Tazzetti/Komisija**(Zadeva T-826/19)**

(2020/C 45/70)

*Jezik postopka: italijanščina***Stranki***Tožeča stranka:* Tazzetti, S.A. (Madrid, Španija) (zastopniki: M. Condinanzi, E. Ferrero in C. Vivani, odvetniki)*Tožena stranka:* Evropska komisija**Predloga***Tožeča stranka* Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- izpodbijane odločbe po ugotovitvi njihove nezakovitosti in morebitni neuporabi Izvedbene uredbe (EU) 2019/661, zlasti njenega člena 7, razglasi za nične;
- toženi stranki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Ta tožba se nanaša na razglasitev ničnosti odločbe (dopisa) Evropske komisije z dne 30. septembra 2019 ARES (2019) 6048224, naslovljene na tožečo stranko, odločbe (dopisa) Evropske komisije z dne 27. septembra 2019 ARES (2019) 6014426, naslovljene na družbo Tazzetti S.p.A., odločbe (dopisa) Evropske komisije z dne 27. septembra 2019 ARES (2019) 6024220, naslovljene na družbo Tazzetti S.p.A., ter pozneje sprejetih aktov in po potrebi ter po predhodni ugotovitvi nezakovitosti – v skladu s členom 277 PDEU – Izvedbene uredbe Komisije (EU) 2019/661 z dne 25. aprila 2019 o zagotavljanju nemotenega delovanja elektronske evidence kvot za dajanje fluoriranih ogljikovodikov na trg (UL 2019, L 112, str. 11), s posebnim poudarkom na njenem členu 7, ugotovitev, da se ta uredba ne uporablja in zato razglasitev ničnosti zgoraj navedenih odločb o izvedbi iste uredbe.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve so podobni tistim v zadevi Tazzetti/Komisija, T-825/19.

Tožba, vložena 6. decembra 2019 – Grammer/EUIPO (Upodobitev geometrijske figure)**(Zadeva T-833/19)**

(2020/C 45/71)

*Jezik postopka: nemščina***Stranki***Tožeča stranka:* Grammer AG (Amberg, Nemčija) (zastopnika: J. Bühling in D. Graetsch, odvetnika)*Tožena stranka:* Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)**Podatki o postopku pred EUIPO***Sporna znamka:* Prijava figurativne znamke Evropske unije (upodobitev geometrijske figure) – Prijava št. 15 389 621*Izpodbijana odločba:* Odločba drugega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 19. septembra 2019 v zadevi R 1478/2019–2

Tožbena predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razveljavi izpodbijano odločbo;
- EUIPO naloži plačilo stroškov, vključno s stroški pritožbenega postopka.

Navajani tožbeni razlog

- Kršitev člena 7(1)(b) Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta št. 2017/1001;

Tožba, vložena 5. decembra 2019 – e*Message Wireless Information Services/EUIPO – Apple (e*message)

(Zadeva T-834/19)

(2020/C 45/72)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: nemščina

Stranke

Tožeča stranka: e*Message Wireless Information Services GmbH (Berlin, Nemčija) (zastopnik: A. Hotz, odvetnik)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Apple Inc. (Cupertino, Kalifornija, Združene države)

Podatki o postopku pred EUIPO

Imetnik sporne znamke: tožeča stranka

Zadevna sporna znamka: figurativna znamka Evropske unije e*message v rumeno-oranžni in črni barvi – znamka Evropske unije št. 1 548 619

Postopek pred EUIPO: postopek za izbris

Izpodbijana odločba: odločba petega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 10. septembra 2019 v zadevi R 2454/2018-5

Tožbeni predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razveljavi izpodbijano odločbo;
- razveljavi odločbo oddelka za izbris pri EUIPO št. 13 800 C z dne 25. oktobra 2018;
- zavrne predlog za razglasitev ničnosti znamke Evropske unije št. 1 548 619 z dne 22. septembra 2016;
- EUIPO in morebitnemu intervenientu naloži plačilo stroškov.

Navajani tožbeni razlogi

- Kršitev člena 59(1)(a) Uredbe (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta v povezavi s členom 7 te uredbe in člena 2, prvi stavek, PEU v povezavi s členom 1(2) PDEU (načelo pravne države in zakonskega pridržka).
- Kršitev člena 59(1)(a) Uredbe (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta v povezavi s členom 7(1)(b) in (c) te uredbe, ker je bilo za čas prijave sporne znamke Evropske unije napačno uporabljeno sedanje razumevanje člena 7(1)(b) in (c) Uredbe (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta in ker se ni ugotavljalo razumevanje člena 7(1)(b) in (c) Uredbe Sveta (ES) 207/2009 v trenutku prijave.
- Kršitev člena 59(1)(a) Uredbe (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta v povezavi s členom 7(1)(c) in členom 64(5) te uredbe, ker se ni ugotavljalo dejanskega stanja v zvezi z zaznavanjem javnosti v času vložitve prijave, in zaradi prenizkih zahtev v zvezi z dokazovanjem in ugotavljanjem obstoja absolutnega razloga za zavrnitev v času vložitve prijave pri postopkih prijave, ki so potekali že pred veliko časa.
- Kršitev člena 59(1)(a) Uredbe (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta v povezavi s členom 7(1)(c) te uredbe zaradi napačne presoje figurativnih elementov sporne znamke Unije in neugotovitve dejanskega stanja v času vložitve prijave.
- Kršitev člena 59(1)(a) Uredbe (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta v povezavi s členom 7(1)(b) te uredbe zaradi napačne presoje razlikovalnega učinka in neugotovitve dejanskega stanja v času vložitve prijave.
- Kršitev člena 17 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, člena 1 1. dodatnega protokola k Evropski konvenciji o človekovih pravicah v povezavi s členom 6, od(1) do (3), PEU in členom 2(1) PDEU ter splošnega pravnega načela zaupanja v pravo in pravne varnosti (člen 2, prvi stavek, PEU) zaradi nepravilne odprave zakonitega upravnega akta, s katerim se podeljuje ugodnost.
- Kršitev člena 17 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, člena 1 1. dodatnega protokola k Evropski konvenciji o človekovih pravicah v povezavi s členom 6, od(1) do (3), PEU in členom 2(1) PDEU ter splošnega pravnega načela zaupanja v pravo in pravne varnosti (člen 2, prvi stavek, PEU) zaradi napačne odprave nezakonitega upravnega akta, s katerim se podeljuje ugodnost.

Tožba, vložena 10. decembra 2019 – Première Vision/EUIPO – Vente-Privée.com (PV)**(Zadeva T-836/19)**

(2020/C 45/73)

*Jezik, v katerem je bila tožba vložena: francoščina***Stranke***Tožeča stranka:* Première Vision (Lyon, Francija) (zastopnica: Champagner Katz, odvetnica)*Tožena stranka:* Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)*Druga stranka pred odborom za pritožbe:* Vente-Privée.com SA (Pariz, Francija)**Podatki o postopku pred EUIPO***Prijavitelj sporne znamke:* tožeča stranka pred Splošnim sodiščem*Zadevna sporna znamka:* prijava figurativne znamke Evropske unije PV – Prijava št. 1 3 999 578*Postopek pred EUIPO:* postopek z ugovorom*Izpodbijana odločba:* odločba prvega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 3. oktobra 2019 v zadevi R 2125/2018-1

Tožbena predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- izpodbijano odločbo razveljavi;
- EUIPO in po potrebi stranki, ki je podala ugovor, naloži plačilo stroškov.

Navajani tožbeni razlog

Kršitev člena 8(1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta.

Tožba, vložena 10. decembra 2019 – Koopman International/EUIPO – Tinnus Enterprises in Mystic Products Import & Export (oprema za distribucijo tekočin)

(Zadeva T-838/19)

(2020/C 45/74)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Koopman International BV (Amsterdam, Nizozemska) (zastopnik: B. van Werven, odvetnik)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Drugi stranki pred odborom za pritožbe: Tinnus Enterprises LLC (Plano, Texas, Združene države) in Mystic Products Import & Export, SL (Badalona, Španija)

Podatki o postopku pred EUIPO

Imetnik spornega modela: Tinnus Enterprises

Zadevni sporni model: model Evropske unije št. 1431 829-0006

Izpodbijana odločba: vmesna odločba tretjega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 18. septembra 2019 v zadevi R 1005/2018-3

Tožbeni predlog

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razveljavi izpodbijano odločbo o prekinitvi postopka s pritožbo pred odborom za pritožbe in odloči, da se navedeni postopek pred odborom za pritožbe nadaljuje;
- to zadevo pred Splošnim sodiščem združi s tožbami pred Splošnim sodiščem v zadevah R 1006/2018-3, R 1008/2018-3, R 1010/2018-3 in R 1009/2018-3, ki jih je družba Koopman International vložila hkrati s to tožbo;
- družbi Tinnus Enterprises naloži, da plača stroške družbe Koopman International.

Navajani tožbeni razlogi

- Odbor za pritožbe ni pravilno presodil in uporabil merila „pravne varnosti“;
 - odbor za pritožbe ni pravilno presodil in uporabil merila „ekonomičnosti postopka“;
 - odbor za pritožbe ni pravilno presodil in uporabil merila „dobrega upravljanja“;
 - odbor za pritožbe ni pravilno uravnotežil interesov vseh strank.
-

Tožba, vložena 10. decembra 2019 – Koopman International/EUIPO – Tinnus Enterprises in Mystic Products Import & Export (oprema za distribucijo tekočin)**(Zadeva T-839/19)**

(2020/C 45/75)

*Jezik, v katerem je bila tožba vložena: angleščina***Stranke**

Tožeča stranka: Koopman International BV (Amsterdam, Nizozemska) (zastopnik: B. van Werven, odvetnik)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Drugi stranki pred odborom za pritožbe: Tinnus Enterprises LLC (Plano, Texas, Združene države) in Mystic Products Import & Export, SL (Badalona, Španija)

Podatki o postopku pred EUIPO

Imetnik spornega modela: Tinnus Enterprises

Zadevni sporni model: model Evropske unije št. 1431 829-0002

Izpodbijana odločba: vmesna odločba tretjega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 18. septembra 2019 v zadevi R 1006/2018-3

Tožbeni predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razveljavi izpodbijano odločbo o prekinitvi postopka s pritožbo pred odborom za pritožbe in odloči, da se navedeni postopek pred odborom za pritožbe nadaljuje;
- to zadevo pred Splošnim sodiščem združi s tožbami pred Splošnim sodiščem v zadevah R 1008/2018-3, R 1005/2018-3, R 1010/2018-3 in R 1009/2018-3, ki jih je družba Koopman International vložila hkrati s to tožbo;
- družbi Tinnus Enterprises naloži, da plača stroške družbe Koopman International.

Navajani tožbeni razlogi

- Odbor za pritožbe ni pravilno presodil in uporabil merila „pravne varnosti“;
 - odbor za pritožbe ni pravilno presodil in uporabil merila „ekonomičnosti postopka“;
 - odbor za pritožbe ni pravilno presodil in uporabil merila „dobrega upravljanja“;
 - odbor za pritožbe ni pravilno uravnotežil interesov vseh strank.
-

Tožba, vložena 10. decembra 2019 – Koopman International/EUIPO – Tinnus Enterprises in Mystic Products Import & Export (oprema za distribucijo tekočin)**(Zadeva T-840/19)**

(2020/C 45/76)

*Jezik, v katerem je bila tožba vložena: angleščina***Stranke**

Tožeča stranka: Koopman International BV (Amsterdam, Nizozemska) (zastopnik: B. van Werven, odvetnik)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Drugi stranki pred odborom za pritožbe: Tinnus Enterprises LLC (Plano, Texas, Združene države) in Mystic Products Import & Export, SL (Badalona, Španija)

Podatki o postopku pred EUIPO

Imetnik spornega modela: Tinnus Enterprises

Zadevni sporni model: model Evropske unije št. 1431 829-0005

Izpodbijana odločba: vmesna odločba tretjega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 18. septembra 2019 v zadevi R 1008/2018-3

Tožbeni predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razveljavi izpodbijano odločbo o prekinitvi postopka s pritožbo pred odborom za pritožbe in odloči, da se navedeni postopek pred odborom za pritožbe nadaljuje;
- to zadevo pred Splošnim sodiščem združi s tožbami pred Splošnim sodiščem v zadevah R 1006/2018-3, R 1005/2018-3, R 1010/2018-3 in R 1009/2018-3, ki jih je družba Koopman International vložila hkrati s to tožbo;
- družbi Tinnus Enterprises naloži, da plača stroške družbe Koopman International.

Navajani tožbeni razlogi

- Odbor za pritožbe ni pravilno presodil in uporabil merila „pravne varnosti“;
 - odbor za pritožbe ni pravilno presodil in uporabil merila „ekonomičnosti postopka“;
 - odbor za pritožbe ni pravilno presodil in uporabil merila „dobrega upravljanja“;
 - odbor za pritožbe ni pravilno uravnotežil interesov vseh strank.
-

Tožba, vložena 10. decembra 2019 – Koopman International/EUIPO – Tinnus Enterprises in Mystic Products Import & Export (oprema za distribucijo tekočin)**(Zadeva T-841/19)**

(2020/C 45/77)

*Jezik, v katerem je bila tožba vložena: angleščina***Stranke**

Tožeča stranka: Koopman International BV (Amsterdam, Nizozemska) (zastopnik: B. van Werven, odvetnik)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Drugi stranki pred odborom za pritožbe: Tinnus Enterprises LLC (Plano, Texas, Združene države) in Mystic Products Import & Export, SL (Badalona, Španija)

Podatki o postopku pred EUIPO

Imetnik spornega modela: Tinnus Enterprises

Zadevni sporni model: model Evropske unije št. 1431 829-0008

Izpodbijana odločba: vmesna odločba tretjega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 18. septembra 2019 v zadevi R 1009/2018-3

Tožbeni predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razveljavi izpodbijano odločbo o prekinitvi postopka s pritožbo pred odborom za pritožbe in odloči, da se navedeni postopek pred odborom za pritožbe nadaljuje;
- to zadevo pred Splošnim sodiščem združi s tožbami pred Splošnim sodiščem v zadevah R 1006/2018-3, R 1008/2018-3, R 1005/2018-3 in R 1010/2018-3, ki jih je družba Koopman International vložila hkrati s to tožbo;
- družbi Tinnus Enterprises naloži, da plača stroške družbe Koopman International.

Navajani tožbeni razlogi

- Odbor za pritožbe ni pravilno presodil in uporabil merila „pravne varnosti“;
 - odbor za pritožbe ni pravilno presodil in uporabil merila „ekonomičnosti postopka“;
 - odbor za pritožbe ni pravilno presodil in uporabil merila „dobrega upravljanja“;
 - odbor za pritožbe ni pravilno uravnotežil interesov vseh strank.
-

Tožba, vložena 10. decembra 2019 – Koopman International/EUIPO – Tinnus Enterprises in Mystic Products (oprema za distribucijo tekočin)**(Zadeva T-842/19)**

(2020/C 45/78)

*Jezik, v katerem je bila tožba vložena: angleščina***Stranke**

Tožeča stranka: Koopman International BV (Amsterdam, Nizozemska) (zastopnik: B. van Werven, odvetnik)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Drugi stranki pred odborom za pritožbe: Tinnus Enterprises LLC (Plano, Texas, Združene države) in Mystic Products Import & Export, SL (Badalona, Španija)

Podatki o postopku pred EUIPO

Imetnik spornega modela: Tinnus Enterprises

Zadevni sporni model: model Evropske unije št. 1431 829-0007

Izpodbijana odločba: vmesna odločba tretjega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 18. septembra 2019 v zadevi R 1010/2018-3

Tožbeni predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razveljavi izpodbijano odločbo o prekinitvi postopka s pritožbo pred odborom za pritožbe in odloči, da se navedeni postopek pred odborom za pritožbe nadaljuje;
- to zadevo pred Splošnim sodiščem združi s tožbami pred Splošnim sodiščem v zadevah R 1006/2018-3, R 1008/2018-3, R 1005/2018-3 in R 1009/2018-3, ki jih je družba Koopman International vložila hkrati s to tožbo;
- družbi Tinnus Enterprises naloži, da plača stroške družbe Koopman International.

Navajani tožbeni razlogi

- Odbor za pritožbe ni pravilno presodil in uporabil merila „pravne varnosti“;
 - odbor za pritožbe ni pravilno presodil in uporabil merila „ekonomičnosti postopka“;
 - odbor za pritožbe ni pravilno presodil in uporabil merila „dobrega upravljanja“;
 - odbor za pritožbe ni pravilno uravnotežil interesov vseh strank.
-

Tožba, vložena 12. decembra 2019 – Correia/EESO**(Zadeva T-843/19)**

(2020/C 45/79)

*Jezik postopka: francoščina***Stranki**

Tožeča stranka: Paula Correia (Woluwe-Saint-Étienne, Belgija) (zastopnika: L. Levi in M. Vandenbussche, odvetnika)

Tožena stranka: Evropski ekonomsko-socialni odbor

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- to tožbo razglasi za dopustno in utemeljeno;
in posledično:
 - odločbo o njenem nenapredovanju/neprerazvrstitvi leta 2019, ki je bila sprejeta na neznan datum in za katero je tožeča stranka izvedela 12. aprila 2019, razglasi za nično;
 - naloži povrnitev nepremoženjske škode, ki je *ex aequo et bono* ocenjena na 2 000 EUR;
 - toženi stranki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja štiri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog: kršitev postopkovnih jamstev iz člena 41 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah in kršitev načela prepovedi diskriminacije. Tožeča stranka trdi, da se z načinom, na katerega Evropski ekonomsko-socialni odbor sprejema odločbe o napredovanju in prerazvrstitvi začasnih uslužbencev tajništva političnih skupin, predvsem tajništva politične skupine I, kršijo postopkovna jamstva iz člena 41 Listine o temeljnih pravicah. To še zlasti velja za odločbo o nenapredovanju/neprerazvrstitvi tožeče stranke za leto 2019 in za šest drugih ocenjevalnih obdobj. Ta odločba namreč najprej sploh ni obrazložena. Dalje, v nobenem besedilu, splošni odločbi ali obvestilu, poslanem tožeči stranki ali splošneje začasnim uslužbencem političnih skupin ali politične skupine I, ni navedeno, katera merila naj bi bila sprejeta in uporabljena za določitev, kateri začasni uslužbenci bodo napredovali ali prerazvrščeni. Neobstoje meril, jamstev glede enakega obravnavanja, informacij in obrazložitve je toliko bolj v nasprotju z zahtevami iz člena 41 Listine o temeljnih pravicah, ker nekateri začasni uslužbenci tajništva političnih skupin, predvsem tajništva politične skupine I, karierno napredujejo zelo hitro, drugi pa, podobno kot tožeča stranka, zelo počasi.

2. Drugi tožbeni razlog: kršitev načela pravne varnosti. Tožeča stranka trdi, da čeprav ima Evropski ekonomsko-socialni odbor diskrecijsko pravico pri določitvi meril in podrobnih pravil za izvajanje člena 10 Pogojev za zaposlitev drugih uslužbencev Evropske unije, morajo ta merila in podrobna pravila zagotavljati stopnjo predvidljivosti, ki se zahteva s pravom Unije, in zlasti spoštovati načelo pravne varnosti. To pa ni tako, ker ni meril, ki bi začasnim uslužbencem omogočala, da vedo, kako in pod katerimi pogoji bo prišlo do napredovanja ali prerazvrstitve s sklenitvijo dodatka k pogodbi o zaposlitvi.
3. Tretji tožbeni razlog: očitna napaka pri presoji. Po mnenju tožeče stranke je treba na podlagi preučitve njenih ocenjevalnih poročil od njenega zadnjega napredovanja leta 2016 ugotoviti, da odločba o njenem nenapredovanju leta 2019 vsebuje očitno napako pri presoji.
4. Četrty tožbeni razlog: kršitev dolžnosti skrbnega ravnanja. Tožeča stranka meni, da pri odločanju organa, pooblaščenega za sklepanje pogodb o zaposlitvi, o tem, kateri uslužbenci naj napredujejo ali se prerazvrstijo, njeni interesi niso bili upoštevani.

Tožba, vložena 12. decembra 2019 – Apologistics/EUIPO – Peikert (discount-apotheke.de)

(Zadeva T-844/19)

(2020/C 45/80)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: nemščina

Stranke

Tožeča stranka: Apologistics GmbH (Markkleeberg, Nemčija) (zastopnik: H. Hug, odvetnik)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Franz Michael Peikert (Offenbach, Nemčija)

Podatki o postopku pred EUIPO

Prijavitelj sporne znamke: druga stranka pred odborom za pritožbe

Zadevna sporna znamka: prijava figurativne znamke Evropske unije discount-apotheke.de v svetlo zeleni, temno sivi in beli barvi – Prijava št. 14 678 007

Anmeldung der Unionsbildmarke discount-apotheke.de in den Farben Hellgrün, Dunkelgrün und Weiß – Anmeldung Nr. 14 678 007

Postopek pred EUIPO: postopek z ugovorom

Izpodbijana odločba: Odločba petega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 10. oktobra 2019 v zadevi R 2309/2018-5

Tožbena predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— razveljavi izpodbijano odločbo in odločbo oddelka za ugovore z dne 5. oktobra 2018;

— EUIPO naloži plačilo stroškov.

Navajani tožbeni razlog

— Kršitev člena 8(1)(b) Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta št. 2017/1001.

Tožba, vložena 13. decembra 2019 – X-cen-tek/EUIPO – Altenloh, Brinck & Co. (PAX)

(Zadeva T-847/19)

(2020/C 45/81)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: nemščina

Stranke

Tožeča stranka: X-cen-tek GmbH & Co. KG (Wardenburg, Nemčija) (zastopnik: H. Hillers, odvetnik)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Druge stranka v postopku pred odborom za pritožbe: Altenloh, Brinck & Co. GmbH & Co. KG (Ennepetal, Nemčija)

Podatki o postopku pred EUIPO

Prijavitelj sporne znamke: tožeča stranka

Zadevna sporna znamka: besedna znamka Evropske unije PAX – prijava št.. 1 6 487 803

Postopek pred EUIPO: postopek z ugovorom

Izpodbijana odločba: Odločba drugega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 27. septembra 2019 v zadevi R 2324/2018-2

Tožbena predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— izpodbijano odločbo razveljavi;

— EUIPO naloži plačilo stroškov.

Navajani tožbeni razlog

— Kršitev člena 8(1)(b) Uredbe (EU) Evropskega parlamenta in Sveta št. 2017/1001.

Tožba, vložena 18. decembra 2019 – easyCosmetic Swiss/EUIPO – U.W.I. Unternehmensberatungs- und Wirtschaftsinformations (easycosmetic)

(Zadeva T-858/19)

(2020/C 45/82)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: nemščina

Stranke

Tožeča stranka: easyCosmetic Swiss GmbH (Baar, Švica) (zastopnika: D. Terheggen in S. E. Sullivan, odvetnika)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: U.W.I. Unternehmensberatungs- und Wirtschaftsinformations GmbH (Bad Nauheim, Nemčija)

Podatki o postopku pred EUIPO

Imetnik sporne znamke: tožeča stranka

Zadevna sporna znamka: Besedna znamka Evropske unije easycosmetic – Znamka Evropske unije št. 13 801 675

Postopek pred EUIPO: postopek z ugovorom

Izpodbijana odločba: Odločba drugega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 4. oktobra 2019 v zadevi R 973/2019-2

Tožbena predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razveljavi izpodbijano odločbo;
- EUIPO naloži plačilo stroškov.

Navajani tožbeni razlog

Kršitev člena 59(1)(a) v povezavi s členom 7(1)(b) in (c) Uredbe (EU) Evropskega parlamenta in Sveta 2017/1001.

ISSN 1977-1045 (elektronska različica)
ISSN 1725-5244 (tiskana različica)

Urad za publikacije Evropske unije
L-2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

SL